

Nollat taulussa
Päihteetön tapahtuma itävantaalaisille
nuorille

Jani Hermansson

Juha Niemelä

Jaakko Tuominiemi

Laurea-ammattikorkeakoulu
Laurea Tikkurila

Nollat taulussa
Päihteetön tapahtuma itävantaalaisille nuorille

Jaakko Tuominiemi
Jani Hermansson
Juha Niemelä
Sosiaaliala
Opinnäytetyö
Maaliskuu 2009

Laurea-ammattikorkeakoulu
Laurea Tikkurila

Nollat taulussa
An alcohol-free event for youth in East Vantaa

Jaakko Tuominiemi
Jani Hermansson
Juha Niemelä
Degree Programme in social services
Thesis
March 2009

Rikosseuraamusala

Jani Hermansson, Juha Niemelä, Jaakko Tuominiemi

Nollat taulussa - Päihteetön tapahtuma itävantaalaisille nuorille.

Vuosi 2009 Sivumäärä 81 + liitteet 5

Opinnäytetyön ideana oli järjestää päihteetön Nollat taulussa tapahtuma itävantaalaisille koululaisille koulujen päättymisviikonloppuna. Tavoitteena oli tarjota nuorille mielekäs päihteetön foorumi, joka vähentäisi paikalla olemisen kautta nuorten päihteidenkäyttöä tuona kyseisenä iltana ja tapahtuma antaisi virikkeitä päihteettömään vapaa-ajanviettoon jatkossakin. Tarve tapahtumalle oli suuri, sillä moni yläkoululainen juo itsensä humalaan tuona kyseisenä iltana.

Tarkoituksena oli järjestää tapahtuma, jossa on mukavaa ohjelmaa ja nuorten esityksiä. Tarkoituksena oli houkutella nuoria paikalle, jotta ehkäisevää päihdetyötä voidaan kohdentaa. Ehkäisevää päihdetyötä oli esillä jaettavassa materiaalissa ja virikkeellistä päihteetöntä vapaa-ajan harrastustoimintaa markkinoitiin oheisohjelman tarjoajien kautta. Tapahtuman ohjelman rungoksi muodostui koulujen välinen leikkimielinen kilpailu johon 12-16 vuotiaat nuoret saivat tehdä omia esityksiään. Esitykset saivat pitää sisällään mitä tahansa kuten tanssia, liikuntaa, teatteria, musiikkia. Kilpailua sai tulla seuraamaan ja tarkoitus oli, että esiintyvät nuoret markkinoisivat tapahtumaa sosiaalisissa verkostoissaan ja pyytäisivät muita oppilaita kouluistaan tulemaan kannustamaan omia esityksiään. Esitysten voittaja ratkaistaisiin huutoäänestyksellä, joten kannustusjoukkojen paikalle saanti oli tärkeää.

Nuorten tavoittaminen lähti koulujen kautta kirjeitse kartoittamalla lähialueiden koulujen esiintyjäehdokkaista. Saimme tarvittavan määrän esiintyjä tapahtumaan. Esiintyjä tuli kuudesta eri koulusta. Esitykset pitivät sisällään vain musiikkituotoksia joten tapahtuman ohjelmarakenteeksi syntyi leikkimielinen bändikilpailu. Saimme mukaan tapahtumaan yhteistyökumppaneita, kuten Stop huumeille ry, AC Haki, P.A.N Raisers, Rajakylän VPK, Vantaan Budo kai ja Nintendo Wii.

Tapahtuma järjestettiin 30.5.2008. Tapahtuman onnistumista arvioitiin haastatteleamalla tapahtumassa mukana olleita sidosryhmiä. Tapahtuman kävijämäärä nousi edellisiin vuosiin nähden runsaasti, jonka lisäksi tapahtuman järjestelyihin oltiin kokonaisuutena arvioiden tyytyväisiä. Nuoret toimivat vastuullisesti tapahtuman markkinoinnissa ja esityksistä vastaamisessa. Tapahtumia toivottiin olevan tulevaisuudessa useammin kuin kerran vuodessa, jolloin nuorten päihteidenkäyttöön voitaisiin vaikuttaa entistä paremmin.

Asiasanat: Sosiokulttuurinen innostaminen, osallistaminen, nuorisokulttuuri, ehkäisevä päihdetyö

Degree Programme in Criminal Sanctions

Jani Hermansson, Juha Niemelä, Jaakko Tuominiemi

Nollat taulussa - an alcohol-free event for youth in East Vantaa

Year 2009

Pages 81 + appendixes 5

The object of this thesis was to produce an alcohol- and drug-free event called 'Nollat taulussa'. The event was held at Friday night, just before the start of summer vacation. The target group for the event was children aged 12-16 years, who live and go to school in East Vantaa. The purpose of the event was to offer children a pleasant alcohol- and drug-free environment for that particular evening, which would reduce the use of intoxicants among the children during that particular night and inspire them to live without intoxicants in the future as well. The need for such events has increased, because so many children get intoxicated on that particular evening before the summer holidays begin.

The event was to include an interesting and enjoyable programme, and the performances would be produced by the children themselves. The object of this was to attract as many children as possible to participate in the event, both as audience and as producers of the programme. To prevent intoxicant abuse, information leaflets were handed out to the children. The adults participating in the event work for the Section of Youth Affairs in Vantaa. There were also different kinds of organisations present, marketing the activities they provide and in which the children could take part. The purpose of this was to inspire the children to find a meaningful hobby for their spare time. The core of the event was a playful competition between different performances. These performances could include anything, for example dance, sports, theatre, or music. The idea was that children who perform in the event would market it in their networks, to their friends and school friends, and they would invite their friends to come to the event and cheer the performances to win in the competition.

To reach possible performers to the event from East Vantaa, a letter was sent to the principals and cultural coordinators of nearby schools. After the letter, school teachers were contacted, and finally the performers themselves were reached. There were performers from six local schools. Eventually, all the performances were bands performing music, and therefore the core of the event was a playful band competition. Other programmes in the event were produced by Stop huumeille ry (Stop to drugs reg. association), Ac Haki (floorball team), Rajakylä voluntary fire department, Vantaan Budo-Kai (Karate team), P.A.N. Raisers (motorcycle club), and Nintendo Wii.

The event took place in 05/30/2008. The success of the event was evaluated by interviewing the participating interest groups: music teachers, culture producers, and the police. The amount of children attending the event increased notably from the previous year, being about 300 hundred in the year 2008, and thus the interest groups were pleased with the result. Children took responsibly care of the performances, marketing and organising the event. The interest groups hoped that the event would be organised more often than just once a year, which could more effectively prevent substance abuse by youth in the future.

Keywords: sociocultural motivation, participatory methods, youth culture, substance abuse prevention

Sisälllys

1	Johdanto.....	3
2	Taustaa	4
3	Tavoitteet ja arviointimenetelmät	6
	3.1 Projektin tavoitteet.....	6
	3.2 Oppimistavoitteet	8
	3.3 Arviointimenetelmät.....	9
4	Teoreettisen taustan pohjustus.....	10
5	Nuoruus kehityspsykologian näkökulmasta.....	11
6	Nuorisokulttuurin teoria	12
	6.1 Nuori riskiyhteiskunnassa	12
	6.2 Nuoruusajan ulkovetoisuus, kapina, tarpeet ja niihin vastaaminen.....	13
	6.3 Nykynuorten erilaisten näkökulmien ja päätösoikeuden huomioon ottaminen	14
	6.4 Nuorten moraalin tukeminen tapahtuman kautta.....	15
	6.5 Näkökulmia nuorten vapaa-ajan käyttöön.....	16
	6.6 Hyvinvointia tukeva toiminta.....	16
7	Nuorten päihteidenkäyttö	17
	7.1 Nuorten päihteiden käytön yleisyys	17
	7.2 Näkökulmia nuorten päihteidenkäyttöön.....	19
	7.3 Päihteiden käyttöä selittävät tekijät	19
	7.4 Päihteiden käytön seuraukset	21
	7.5 Nuoret ja rikollisuus	21
	7.6 Rikollisuus ja päihteet	22
	7.7 Ehkäisevä päihdetyö	23
	7.8 Ehkäisevän päihdetyön tasot	24
8	Sosiokulttuurinen innostaminen ja nuorten osallistaminen	25
9	Tapahtuma ja sen järjestäminen	27
10	Riskit ja kustannukset	28
11	Tapahtuman järjestäminen.....	30
	11.1 Projektin käynnistys	31
	11.2 Strategia ja työnjako	32
	11.3 Nuorten mukaan innostaminen.....	34
	11.4 Esiintyjien hankinta	34
	11.5 Tiedottaminen ja markkinointi.....	37
	11.6 Oheishjelma ja yhteistyökumppanit	39
12	Tapahtuman kuvaus	41
13	Arviointi	42

13.1	Projektin arviointia haastatteluiden kautta.....	42
13.2	Oppimistavoitteiden arviointi	53
13.2.1	Itsearviointi: Jani Hermansson	57
13.2.2	Itsearviointi: Juha Niemelä	58
13.2.3	Itsearviointi: Jaakko Tuominiemi	60
13.3	Riskien arviointi	61
14	Yhteenveto.....	62
15	Johtopäätökset ja pohdinta	63
16	Eettisyys ja luotettavuus.....	74
17	Lopuksi.....	77
	Lähteet	79
	Kuvaotsikkoluettelo	82
	Liitteet	83
	Liite 1 Kysymyksiä haastattelun rungoksi	84
	Liite 2 Tapahtumabrief.....	85
	Liite 3 Tiedote vantaalaisten koulujen rehtoreille	86
	Liite 4 Virallinen ilmoittautumiskaavake.....	88

1 Johdanto

Opinnäytetyön tarkoituksena oli järjestää itävantaalaisille nuorille päihteetön tapahtuma koulujen päättäjispäivänä. Nuorten alkoholinkäyttö kuuluu koulujenpäättämispäivään vahvasti, jonka takia muun muassa huoli nuorten häiriökäyttäytymisestä tuona kyseisenä päivänä Tikkurilan asema alueella, on noussut esille. Nuorten holtiton juhlinta on nostanut esille tarpeen tarjota vantaalaisille nuorille päihteettömän areenan, jossa nuoret voivat viettää mielekkäästi ja päihteettömästi koulujenpäättämisiiklonlopun perjantai- tai lauantai-iltana. Nollat taulussa tapahtuma on rakennettu vastaamaan tätä tarvetta. Tapahtuma on Vantaan kaupungin hanke. Tapahtumaa on järjestetty vuodesta 2002 ja se on aikaisempina vuosina pidetty Tikkurilan Valtti areenalla ja kulttuurikeskus Vernissassa. Tapahtuman ohjelman pohjana ovat olleet valtakunnan eturivin artistien esitykset. Siihen nähden nuorten tavoittaminen tapahtumapaikalle on ollut kuitenkin vähäistä.

Opinnäytetyöryhmän tarkoituksena oli tulla mukaan kehittämään tapahtumaa. Lähtökohtaisena tavoitteena oli nuorten osallistaminen ja saanti paikalle tapahtumaan. Tapahtuman merkitys on ajankohtainen sillä Stakesin tuoreen kouluterveyskyselyn (Luopa ym. 2008, 28.) mukaan nuorten päihteidenkäyttö ei enää vähene pääkaupunkiseudulla. Raittiiden nuorten osuuden lisääntyminen on pysähtynyt ja 8. ja 9. luokkien oppilaista joi itsensä todella humalaan kuukausittain 18%. Tupakkaa poltti päivittäin 14% ja laittomia huumeita oli kokeillut 9% ikäryhmästä. Tapahtumassa olikin tarkoituksena vaikuttaa ennaltaehkäisevästi nuorten päihteidenkäyttöön, tarjoamalla nuorille virikkeellisiä vapaa-ajanviettotapoja sekä harrastuksia, oheisohjelman tarjoajien ja nuorten esitysten kautta. Ennen kaikkea tarkoituksena oli antaa mielekäs kokemus juhlimisesta päihteittä. Tapahtumassa oli myös esillä ehkäisevän päihdetyön materiaalia, jonka avulla pyrittiin vähentämään nuorten päihdemyönteisiä asenteita.

2 Taustaa

Tikkurilan suuralueen lähiympäristö koostuu 10 erillisestä kaupunginosasta Vantaan keskiosista. Alueella asui vuonna 2007 36 382 asukasta. (Rönn 2007, 32.) Tikkurilasta ei ole kehittynyt selkeää keskustaa Vantaalle, mutta se on sijainniltaan merkittävä, sillä se sijaitsee pääradan varrella ja lentoaseman tuntumassa. Tikkurila on Suomen kolmanneksi vilkkain rautatieasema, joten kulkuyhteydet junalla Tikkurilaan ovat erittäin hyvät. Lisäksi Tikkurila on Itä-Vantaan linja-autoliikenteen keskus. Tikkurilalle on leimallista hajanaisuus. Alue nimittäin kasvoi ripeästi ja suunnittelemattomasti maalaiskunnan asemakylästä Suomen neljänneksi suurimman kaupungin hallinto- ja liikekeskukseksi. Tikkurilassa on paljon taajama-alueita, jotka ovat lähiömäisiä kerrostaloalueita. Tikkurilan taajama-alueita ovat Hiekkaharju, Jokiniemi, Viertola ja Simonkylä. Tikkurilan palvelualueeseen kuuluvia muita merkittäviä kaupunginosia ovat Veromies, Pakkala, Tammisto, Koivuhaka ja Hakkila. (Parviainen 2004, 120-123.) Noin 10 kilometrin säteellä Tikkurilasta sijaitsevat kaupunginosat kuten Havukoski, Koivukylä, Asola, Korso ja Metsola. Nämä alueet luetaan Koivukylän ja Korson suuralueisiin. Vuonna 2007 Koivukylän suuralueella asui 23 933 asukasta ja Korson suuralueella 27 372. (Rönn 2007, 32.) Opinnäytetyössä Itä-Vantaalla tarkoitamme näitä alueita. Nuoret, joita Nollat taulussa tapahtumaan vuonna 2008 tuli, olivat pääsääntöisesti näiltä alueilta.

Nopeasti kasvavaa Tikkurilan palvelualueetta on pyritty kehittämään tulevaisuutta silmällä pitäen. Tikkurilan aluetoimikunta on lähivuosina pyrkinyt edistämään alueen, viihtyvyyttä, turvallisuutta ja yhteisöllisyyttä. (Tikkurilan aluetoimikunnan toimintakertomus 2005.) Tikkurilan palvelualueelle huhtikuussa 2002 laaditussa turvallisuussuunnitelmassa määriteltiin turvallisuustyön missio: "Jokainen tikkurilalainen ja Tikkurilassa toimiva on vastuussa lähiympäristönsä turvallisuudesta. Turvallisuutta parannetaan alueen viranomaisten, yritysten, järjestöjen ja asukkaiden yhteisillä teoilla kiinnittäen erityistä huomiota rikosten ehkäisyyn, nopeaan puuttumiseen turvallisuusongelmissa ja alueen viihtyisyyden lisäämiseen." (Seurantaraportti 2002.)

Myös nuorten päihteidenkäyttöön on haluttu puuttua monella eri tavalla ja yleisenä tavoitteena on ollut päihteidenkäytön ehkäisy. Alaikäisten päihteidenkäytön vähentäminen koulutusten, yhteistyön ja joukkotiedotuksen keinoin on noussut merkittäväksi tavoitteeksi Vantaalla. Esimerkiksi vuonna 2007 käynnistetyn Vantaa välittää - hankkeen tavoitteisiin kuuluu vaikuttaa sekä päihteiden kysyntään että tarjontaan, eli vaikuttaa alaikäisten nuorten päihteiden käyttöä koskeviin asenteisiin sekä päihteiden saatavuuteen. (Kontio 2008.) Vuonna 2006 tehdyn kouluterveystutkimuksen mukaan alaikäisten on Vantaalla suhteellisen helppo saada ostettua itselleen alkoholia ja tupakkaa kioskeista, kaupoista, huoltoasemilta ja ravintoloista. Päihteiden välittäminen alaikäisille on myös yleistä ja alaikäisten omat vanhemmat-

kin ostavat lapsilleen alkoholia. Yleinen huoli nuorten päihteidenkäytöstä on synnyttänyt Vantaalla tarpeen kohdentaa valistusta nuorten vanhemmille. Yläasteikäisten nuorten vanhemmille on järjestetty vanhempainiltoja. Lisäksi tavoitteena on ollut tehostaa vähittäismyyntin omavalvontaa niin, että nuorten päihteiden hankinta olisi hankalampaa. Alkoholia ja tupakkaa myyvien kauppojen henkilökuntaa koulutetaan valvomaan yhä tarkemmin, ettei näitä tuotteita myydä alaikäisille. Kauppiaiden halutaan lisäksi kiinnittävän enemmän huomiota alkoholin välittämiseen alaikäisille. (Pesonen 2006.)

Selvä! -verkosto on toiminut vuodesta 2001. Se kokoaa tikkurilalaiset toimijat työhön päihitteettömän lapsuuden ja nuoruuden puolesta. Sen toiminnan tarkoituksena on tarjota lapsille ja nuorille myönteisiä mahdollisuuksia, vastuun kantamista yhdessä sekä toimintaa olemassa olevin voimavaroin ja jokaisen omalla alueella. Toiminta on avointa kaikille. (Seurantaraportti 2002.) Verkosto kokoontuu säännöllisesti kuukausittain suunnittelemaan ja koordinoimaan ympärivuotista toimintaansa. Yhtenä verkoston vuosittaisena toimintana on järjestetty Nollat taulussa -tapahtuma koulujen päättymispäivänä vuodesta 2002. Tapahtuman kohderyhmänä ovat olleet vantaalaiset koululaiset kuudennesta yhdeksänteen luokkaan. Muuta verkoston toimintaa on ollut muun muassa Päihitteetön lapsuus -tapahtumia 1-6 luokan oppilaille, sekä osallistuminen Vantaan koulujen vanhempainiltojen järjestämiseen teemalla lasten ja nuorten päihteidenkäyttö. (Curly Ry 2008.)

Selvä! -verkostossa mukana olevat tahot ovat Curly ry, Vantaan kaupungin ehkäisevän päihde-työn yksikkö, Vantaan kaupungin nuorisotoimi, Vantaan kaupungin sivistystoimi, Vantaan kaupungin Tikkurilan lasten- ja perheiden palvelut, Vantaan kaupungin Urban projekti, Turvallisuustalkoot - ohjelma (Vantaan kaupunki, Vantaan poliisi ja Vantaan seurakunnat), Vantaan Elävän Musiikin Yhdistys Velmu ry, Myllyhoitoyhdistys ry sekä tuottaja/toimittaja Jenni Pääskysaari. (Curly Ry 2008.)

Nollat taulussa -tapahtuma on Selvä! -verkoston päätapahtuma ja Vantaan kaupungin hanke. Tapahtuman tarve on noussut huolesta Tikkurilan keskusta-alueiden turvallisuuden ja viihtyisyyden, nuorten häiriökäyttäytymisen sekä päihteidenkäytön puolesta. Teini-ikäisten nuorten päihteidenkäyttö ajoittuu pääosin viikonloppuihin ja painottuu erityisesti juhlien ja tapahtumien yhteyteen, kuten koulujen päättymisviikonloppuun (Seurantaraportti 2002.) Nollat taulussa -tapahtuman ideana onkin luoda edellytykset päihitteettömälle toiminta-areenalle tuona viikonloppuna sekä herättää positiivisia mielikuvia päihitteettömään ja virikkeelliseen vapaa-ajankäyttöön. Selvä! -verkoston tavoitteena on ollut kerätä Nollat taulussa -tapahtumaan mahdollisimman paljon vantaalaisia nuoria Tikkurilan alueen lähistöltä viettämään päihitteetön ilta tapahtuman ajankohtana, eli koulujen päättjäispäivänä tai sitä edeltävänä päivänä. Nollat taulussa -tapahtuman esityksissä ja tilaisuudessa jaettavassa materiaalissa päihitteetö-

myysteema on noussut joka vuosi esiin ja tätä kautta ehkäisevän päihdetyön tavoitetta on noudatettu. (Curly Ry 2008.)

Vuoden 2007 Nollat taulussa -tapahtuma järjestettiin ensimmäistä kertaa Vantaan Tikkurilassa, lasten- ja nuorten kulttuuri- ja monitoimitalo Vernissassa. Aiempina vuosina nuorille on järjestetty konsertti muun muassa Valtti areenalla, jossa on ollut mukana valtakuntamme karkikaartiin kuuluvia artisteja. Vuonna 2007 tapahtuman sisältöä monipuolistettiin. Konsertin lisäksi tapahtumassa oli mm. tanssi- ja draamaesityksiä sekä stand up -komiikkaa. (Curly Ry 2008.) Tarkoituksena oli kerätä enemmän nuoria paikalle osallistamalla nuoria järjestämään tapahtuman ohjelmaa. Nuorten osanotto, sekä itse tapahtumaan että ohjelman tuottamiseen, oli kuitenkin erittäin vähäistä nuorten tavoittamisen epäonnistuesssa. Huoli tapahtuman vaikuttavuudesta oli esillä tapahtuman jälkeen, vuoden 2007 Nollat taulussa -tapahtuman kävijämäärän jäätyä alle 50.

Vuoden 2008 Nollat taulussa -tapahtumaan Selvä! -verkoston toimijat päättivät hakea apua verkoston toiminnan ulkopuolelta. Syksyllä 2007 Curlyn ry:n edustaja kävi Laurea ammattikorkeakoulun Tikkurilan toimipisteessä järjestetyssä Hyrinä -illassa markkinoimassa Laurea-ammattikorkeakoulun opiskelijoille mahdollisuutta osallistua tapahtuman järjestämiseen ja tehdä samalla aiheesta opinnäytetyö. Halusimme lähteä mukaan järjestämään tapahtumaa, koska mielestämme osallistumisemme tapahtuman toteuttamiseen toisi lisäarvoa tapahtuman onnistumisen kannalta katsottuna ja näimme, että aihe sopisi opinnäytetyöksi. Uskoimme myös, että ryhmämme sisäiset keskinäiset eroavaisuudet koulutusohjelmissa sekä työkokemuksissa täydentäisivät toisiaan ja toisivat monipuolisempia lähtökohtia tapahtuman järjestämiseen ja sen ohjelman suunnitteluun. Ryhmän jäsenistä Jani Hermansson ja Jaakko Tuomiemi opiskelevat luovien toimintojen opetussuunnitelmassa ja Juha Niemelä rikosseuraamusalan koulutusohjelmassa. Ryhmässämme oli kokemusta osallistumisesta vastaaviin tapahtumiin niin esiintyjinä kuin katsojina. Omien kokemustemme pohjalta halusimme olla itse mukana järjestämässä tämän kokoluokan tapahtumaa. Koimme, että järjestäminen tulisi olemaan haastavaa monella tavalla, mutta tunsimme kykenevämmme tuomaan järjestämiseen uusia näkökulmia. Vastaavan tapahtuman järjestäminen oli ollut koko kouluajan ryhmämme jäsenten suunnitelmissa ja olimme innoissamme mahdollisuudesta.

3 Tavoitteet ja arviointimenetelmät

3.1 Projektin tavoitteet

1. Tavoitteena oli järjestää päihteetön tapahtuma itävantaalaisille yläkoululaisille.

Tapahtuman tarkoituksena oli tarjota virikkeellistä päihteetöntä toimintaa koulujen päättymisviikonloppuna sekä saada paikalle päihteiden käytön osalta riskiryhmiin kuuluvia nuoria. Tapahtuman aika oli 30.5.2008 ja paikka Lasten ja nuorten kulttuuri- ja monitoimitalo Vernissa. Tapahtuman kohderyhmä oli 12- 16-vuotiaat itävantaalaiset nuoret. Tapahtuman järjestäminen oli tärkeää, sillä nuorten alkoholinjuontia voidaan rajoittaa kyseisenä päivänä tarjoamalla mielekäs päihteetön toiminta-areena.

2. Tavoitteena oli parantaa nuorten osallistumisaktiivisuutta edellisiin vuosiin verrattuna.

Tapahtuma ei edellisena vuotena kerännyt juuri yleisöä, mikä on saattanut johtua useasta eri tekijästä. On mahdollista, että tapahtuman markkinointi ja tiedottaminen eivät ole toimineet riittävän hyvin, eikä se näin ollen ole tavoittanut tai vedonnut tapahtuman kohderyhmään. Alhainen yleisömäärä on voinut johtua myös liiallisesta päihteettömyyden alleviivauksesta, minkä lisäksi nuoret ovat saattaneet kokea tapahtuman järjestäjien lähestymistavan liian holhoavaksi. Lisäksi tapahtuman ohjelma ei välttämättä ole ollut riittävän vetoava houkutellessaan nuoria osallistumaan.

Tähän tavoitteeseen liittyi se, kuinka nuorten tarpeisiin ja odotuksiin onnistutaan vastaamaan. Ohjelman tuli olla sellaista, joka houkuttelee nuoria paikalle. Mielestämme bänditapahtumia, joissa on paikallisten nuorten omia esityksiä, ei ole tarjolla tarpeeksi. Bänditapahtuma on myös sellainen, joka vetää ihmisiä, jos se osataan kohdentaa ja markkinoida oikein. Tapahtuman ohjelman tuli olla sellaista, josta nuoret pitävät ja tämän takia annoimme nuorten itse päättää mitä esitykset pitävät sisällään. Tarkoituksena oli kiinnittää huomiota myös oheisohjelmaan ja tämän takia oli tärkeää, että esittelyyn saadaan harrastustoimintaa, joka kiinnostaisi nuoria ja on ajankohtaista kuten esimerkiksi Parkour, joka on nuorten parissa kasvava laji. Emme halunneet ajatella, että lähtökohtaisesti tietäisimme sen mitä nuoret haluaisivat vaan kohdensimme huomiomme siihen, mikä voisi olla sellaista, mikä nuoria kiinnostaa.

3. Tavoitteena oli vaikuttaa tapahtumalla ehkäisevästi nuorten päihteiden käyttöön.

Tutkimusten mukaan nuorten päihteidenkäyttö ei enää vähene pääkaupunkiseudulla. Jo paikalle tulemalla nuoret pysyvät pois kaduilta tuona nimenomaisena iltana ja viettävät iltaa päihteettömästi. Oli myös tarkoitus, että tapahtumaan osallistuu seuroja ja yhdistyksiä, jotka markkinoivat tapahtumassa omaa toimintaansa. Näin nuoret voisivat saada virikkeitä päihteettömään vapaa-ajanviettoon urheilu- ja harrastustoiminnan kautta.

4. Tavoitteena oli osallistaa nuoria siten, että nuoret itse vastaisivat tapahtuman esityksistä.

Tarkoitus oli antaa nuorille mahdollisuus tuoda esitysten kautta esiin omaa osaamistaan ja osallistamalla nuoria ohjelman tuotantoon saataisiin heidät sitoutumaan tapahtumaan entistä paremmin. Esiintyjien rekrytointiin tuli tapahtua Itä-Vantaan kouluissa.

5. Tavoitteena oli kehittää tapahtuman markkinointia.

Tämä oli tärkeää nuorten tavoittamisen kannalta. Pyrimme siihen, että nuoret osallistuisivat markkinointiin siten, että tapahtumassa esiintyvät nuoret innostaisivat ystäviään osallistumaan tapahtumaan kouluistaan, sosiaalisista verkostoistaan sekä Itä-Vantaan nuorisotiloista.

6. Tavoitteena oli saada tapahtumalle jatkuvuutta järjestämällä tapahtuma, johon nuoret voivat ajatella tulevansa paikalle mielellään myös seuraavina vuosina.

Pyrkimyksenä oli toteuttaa tapahtuma, joka jäisi elämään nuorten keskuudessa jatkossakin positiivisena yhteisenä kokemuksena, jolloin syntyisi halu osallistua tapahtumaan ensi vuonna uudelleen. Vantaalaiset nuoret eivät ole tiivis yhteisö, jonka tavoittaminen olisi helppoa. Vantaa on laaja kaupunki, jossa on useita eri alueita, joihin on muodostunut omat sosiaaliset ympäristönsä ja erilaisia vapaa-ajanviettopaikoja. Tavoitteena ei ollut tehdä vantaalaisista nuorista yhtä suurta yhteisöä, se olisi ollut lähes mahdotonta, mutta mahdotonta ei ollut järjestää sellaista tapahtumaa, joka oli ikään kuin kaikkien vantaalaisten nuorten yhteinen tapahtuma. Tapahtumalla oli aikaisempien vuosien perusteella osalle nuorista negatiivinen maine ja siksi pyrkimyksenä oli järjestää tapahtuma, jossa on mukavaa ja josta voi lähteä kotiin positiivisella mielellä. Tällä tavalla nuoret voivat tulla paikalle myös seuraavina vuosina.

3.2 Oppimistavoitteet

1. Oppimistavoitteenamme oli saada kokemuksia tapahtuman järjestämisestä ja verkostotyöstä. Tavoitteenamme oli lisäksi luoda kontakteja työelämää silmällä pitäen.

Verkostoituminen on tärkeää tulevaisuuden työllistymisen ja ammatinharjoittamisen kannalta. Projektissa pyrkimyksenämme oli olla tekemisissä verkostotyön kanssa, päästä seuraamaan verkostotyötä ja verkostoitua olemalla tekemisissä eri tahojen kanssa. Tapahtuman järjestämisessä mukana olo on yleisen, monialaisen, ammattitaidon karttumisen kannalta merkittävää. Tähän pystyimme vastaamaan osallistumalla mahdollisimman moniulotteisesti tapahtuman järjestämiseen.

2. Tavoitteenamme oli saada kokemuksia nuorten mukaan saamisesta ja innostamisesta, siitä mitä tulee ottaa huomioon ja mikä nuoria kiinnostaa.

Halusimme tehdä tapahtumasta nuorten näköisen. Halusimme lisäksi onnistua tekemään tapahtumasta mukavan ja sen ohjelmasta sisällöllisesti houkuttelevan, jotta voisimme vastata nuorten tarpeisiin paremmin. Halusimme, että nuorille on oikeasti sellainen päihteetön tapahtuma, jossa on mielekästä ohjelmaa ja mukava olla. Pidimme tärkeänä kuunnella nuorten tarpeita, siitä minkälainen olisi tapahtuma, johon heitä olisi helppo saada mukaan. Tähän tavoitteeseen pystyimme parhaiten vastaamaan asettumalla sosiokulttuurisen innostajan rooliin ja antamalla nuorten äänen tulla esille ohjelman kautta.

3. Halusimme myös oppia miten tällaista tapahtumaa pitäisi markkinoida nuorille. Halusimme tietää mitä nuoret kohderyhmänä tarkoittaa tällaisen tapahtuman markkinoinnin kannalta.

Erityisen tärkeää meille oli näin ollen onnistua nuorten tavoittamisessa, jotta kohderyhmä tulee paikalle. Markkinoinnin kohdentaminen niin, että nuoret tavoitetaan, oli tapahtuman onnistumisen kannalta merkittävässä roolissa. Tarkoituksena oli etsiä oikeita väyliä markkinoinnille ja kokeilla onko nuorten osallistaminen markkinointiin oikea väylä tiedottaa tapahtumasta.

3.3 Arviointimenetelmät

Pitkällä tähtäimellä tapahtuman onnistumista on vaikea arvioida. Siihen kuinka paljon nuoret innostuvat tapahtumasta ja päihteettömästä toiminnasta, ei ole helposti löydettävissä mitta-reita. Yksi mahdollisuus voisi luonnollisesti olla seurantatutkimus, jonka kohderyhmänä olisivat tapahtumaan osallistuneet nuoret. Tutkimuksessa selvitettäisiin nuorten osallistumista harrastustoimintaan, heidän päihteiden käyttöön sekä heidän rikollista käyttäytymistään. Edellä mainittu olisi kuitenkin vuosien mittainen prosessi, joten sitä ei tämän opinnäytetyön puitteissa kyetty toteuttamaan. Pidemmän tähtäimen arviointia voi tehdä vasta myöhemmin, esimerkiksi minkälaisena tapahtuma jää elämään tulevina vuosina, mikäli sitä toteutetaan samanlaisella konseptillä kuin vuonna 2008. Lyhyellä tähtäimellä toimintaa voi arvioida las-kemalla paikalle saapuneiden nuorten määrän ja kartoittamalla onko tapahtumalla tavoitettu päihteiden käytön riskiryhmään kuuluvia nuoria. Voimme arvioida myös yleistä tunnelmaa, että onko tapahtuman ohjelma sitä, mistä kohdeyleisö pitää. Ohjelman miellyttävyyttä voidaan arvioida myös sillä, kuinka kauan nuori viihtyy tapahtumassa. Syytä on myös arvioida sitä kuinka ennaltaehkäisevä päihdetyö onnistui tapahtumassa.

Yhtenä tapahtuman onnistumista arvioivana tahona on Vantaan kaupungin Selvä! -verkostoon kuuluvat toimijat. Verkostoon kuuluu monen eri tahon toimijoita, jotka ovat järjestäneet tapahtumaa aikaisempina vuosina ja heillä on kokemusta siitä, minkälainen tapahtuma on ollut aikaisempina vuosina. Tämän pohjalta verkoston toimijat voivat arvioida tämänkertaisen tapahtuman onnistumista. Koska tapahtuma on koulujen päättäjäviikonloppuna, on oletettavaa, että päihteiden käyttö on nuorten keskuudessa yleisempää kuin muina vastaavina viikonloppuina. Voimme näin yrittää arvioida yhteistyössä poliisin kanssa, onko tapahtumalla vaikutusta kyseisen viikonloppuun päihteiden käyttöön ja asema-alueen rauhattomuuteen. Tapahtumaa haluttiin arvioida lisäksi mukana olevien koulujen opettajien näkökulmasta.

Arviointimenetelminä käytettiin tapahtumaan osallistuneiden tahojen haastatteluita, omaa havainnointia Nollat taulussa -tapahtumassa, ja niihin liittyviä päiväkirjamerkintöjä. Arvioimme myös tapahtuman kävijämäärää mukana olleiden kokeneiden tapahtumajärjestäjien kanssa. Tapahtumapaikalla havainnointi sisälsi omaa arviointia kävijöiden tapahtumassa viihtymisen suhteen. Päiväkirjamerkinnät sisälsivät omia merkintöjä, joita opinnäytetyöryhmämme teki opinnäytetyöprojektin aikana. Arviointia varten haastateltiin Nollat taulussa -työryhmän jäseniä, osallistuneiden koulujen musiikinopettajia sekä lähipoliisia.

Haastattelujen tarkoituksena oli selvittää tapahtuman onnistumista eri toimijoiden näkökulmista. Haastattelujen tarkoituksena oli myös saada arviointia itse tapahtuman onnistumisesta viime vuosiin nähden, selvittää tapahtuman järjestämisprosessin onnistumista sekä kartoittaa tapahtuman tulevaisuuden näkymiä (LIITE 1). Koulujen opettajien haastatteluiden pohjalta arvioitiin osallistuneiden esiintyjien ja kouluista tulleen yleisön tyytyväisyyttä. Opettajilta kerättiin myös palautetta tapahtuman onnistumisesta heidän omien tuntemustensa kautta. Lähipoliisin haastattelun pohjalta arvioitiin lähialueen rauhattomuutta ja tapahtuman vaikutusta muun muassa asema-alueen viihtyvyyteen, sekä päihteiden käytön yhteyttä nuorten rikolliseen käyttäytymiseen poliisin kokemuksen mukaan. Kävijämäärän arviointi liittyi tapahtumassa olleiden nuorten arvioituun määrään. Kävijämäärän arviointi perustui silmämääräisiin arvioihin ja muun muassa käytettyjen narikkapaikkojen määrään. Lisäksi yleisö laskettiin illan aikana joitakin kertoja Velmu ry:n edustajan toimesta, minkä lisäksi arvioitiin yleisön vaihtuvuutta, jotta kyettäisiin arvioimaan kokonaiskävijämäärä koko illan ajalta. Arviot kävijämäärästä lienevät varsin luotettavia. Laskentaa vaikeutti jossain määrin se, että tapahtumassa sai liikkua vapaasti sisään ja ulos.

4 Teoreettisen taustan pohjustus

Nollat Taulussa -tapahtuma opinnäytetyöprojektina oli luonteeltaan toiminnallinen. Teoreettisen taustan avulla pyritään perustelemaan syitä sille miksi, kenelle ja miten Nollat Taulussa -tapahtuma vuonna 2008 toteutettiin. Opinnäytetyötä on lähestytty sosiokulttuurisen innostamisen näkökulmasta. Opinnäytetyön teoreettisessa taustassa käsitellään seuraavia asioita: Nuoret kehityspsykologian näkökulmasta, nuorisokulttuuri, nuorten päihteidenkäyttö, nuoret ja rikollisuus, ehkäisevä päihdetyö, sosiokulttuurinen innostaminen ja tapahtuman järjestäminen. Opinnäytetyössä tuodaan esille kehityspsykologian näkökulma, jonka avulla selvitetään projektin kohderyhmää. Itse tapahtuman järjestämiseen liittyvät keskeiset teoriat, joita opinnäytetyössä nostetaan esille, ovat sosiokulttuurinen innostaminen, ehkäiseväpäihdetyö, nuorisokulttuuri ja nuorten vapaa-ajankäyttö, johon nuorten päihteidenkäyttö ja rikollisuus liittyvät.

5 Nuoruus kehityspsykologian näkökulmasta

Nuoruus jaetaan yleensä kolmeen eri vaiheeseen varhaisnuoruuteen (n. 11-14v.), keskinuoruuteen (n. 14-18.) ja myöhäisnuoruuteen (n. 19-25 v.) Nuoruus käsitetään usein siirtymävaiheena aikuisuuteen. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että nuoruus olisi välietappi matkalla täydelliseen aikuisuuteen, vaan lähinnä murrosvaihe kohti aikuisuutta. (Kronqvist 2007, 166.)

Puberteetti-ässä ihmisen keho alkaa kasvaa aikuiseksi. Sukupuolirauhasiin vaikuttava hormonien erityis lisääntyy ja kasvuhormonien erityis muuttuu (Kronqvist 2007, 197). Nuoruus on aikaa, jolloin kognitiivinen kehitys, fyysiset, neurologiset ja sosiaaliset muutokset, muokkaavat lapsena kehittyneitä käsityksiä itsestä uusien voimavarojen ja haasteiden edessä. Nuori ikään kuin palaa takaisin lapsen ajatusmaailmaan tarkastelemaan maailmaa kokonaisvaltaisesti ja käy läpi samoja minuuteen liittyviä prosesseja kuin ensimmäisten elinvuosiensa aikana. Tällöin nuori alkaa yhdistää esimerkiksi muuttuvaa kehoaan osaksi aiempaa käsitystä omasta itsestään. (Kronqvist 2007, 168.) Monesti itsensä hyväksyminen ja arvostaminen sekä aikuistumisen myötä tuleva vastuu aiheuttaa nuorelle paljon odotuksia ja paineita (Jarasto ym. 1999, 33).

Erik H. Eriksonin teorian mukaan nuoruusiässä yksi tärkeä tavoite on saavuttaa eheytyneet minäidentiteetti. Nuori joutuu etsimään omaa identiteettiä useimmiten eri roolien kautta. Tämä liittyy ihmisen viidenteen kehityskriisiin, jossa käydään läpi olennaisia asioita, kuten seksuaali-identiteettiä sekä ideologista ja ammatillista identiteettiä. (Kronqvist 2007, 172.) Tämän takia nuorille on hyvin yleistä vaihtuvat vahvat mielipiteet, aiemmin opitun kritisoiminen ja auktoriteettien vastustaminen. Omien aatteiden ja ideologioiden avulla syntyy kosketus minäihanteisiin, yliminä kehittyä ja eheytyneet identiteetti saavutetaan. (Kronqvist 2007, 169.)

Nuori hakee siis omaa identiteettiään ympäröivästä maailmasta. Tämän takia onkin tärkeää, että nuorelle tarjotaan mahdollisuuksia elää terveessä ympäristössä ja kehittää sen mukaisesti omia aatteitaan ja ideologioitaan.

Eriksonin mukaan nuoruudessa ihminen voi saavuttaa riittävän eheyden avulla kyvyn uskollisuuteen eli lojaalisuuteen ihmisiä kohtaan, kun taas vastakohtana nuoren vaarana on roolidifфуsio, eli identiteetti-roolien hajaantuminen. Tällöin nuori ei tiedä kuka on ja mitä hänen oikeastaan pitäisi olla, jolloin voi syntyä ongelmia. (Kronqvist 2007, 173.) Lisäksi yksilöllisyyden ja erillisyyden löytämistä pidetään tärkeänä nuoruuden kehityshaasteena. Nuori pyrkii itsenäistymään ja etsii erillisyyttään vanhempiin sekä opettelee selviytymään yksin uusissa tilanteissa. (Kronqvist 2007, 172.)

Seksuaalisen ja hormonaalisen kehityksen kautta ihmisen tunteiden kirjo ja sävyt tulevat kirkkaammiksi (Turunen 1996, 109). Nuori ihminen alkaa synnyttää fantasioita, jotka ohjaavat häntä vahvojen mielipiteiden siivittämänä. Tunteiden puhkeava eloisuus merkitsee sitä, että nuori on erittäin altis ulkoisille vaikutteille. Hänet saatetaan tempaista mukaan joskus hieman arveluttaviinkin asioihin. Uhma, tunteiden kuohu, narsistisen oman olemuksen korostus ja yksinkertaisesti kiehtovan maailman vaikutus on usein kohtalokasta. Tämän takia vanhemmat pelkäävät, että lapset joutuvat huonoon seuraan. (Turunen 1996, 110.)

6 Nuorisokulttuurin teoria

Nuorisokulttuurin teorialla pyritään tässä työssä tarkastelemaan näkökulmia siihen, mitä nykyajan nuori kohtaa nyky-yhteiskunnassa, sekä sitä miksi Nollat taulussa -tapahtumalla on mahdollisuus olla merkittävässä roolissa nykynuorten elämään liittyen. Tämän ohella käsitellään sitä, kuinka nuorisokulttuuriin liittyvä nuorten vapaa-ajan käyttö vaikuttaa nuorten elämään ja sitä, kuinka Nollat taulussa -tapahtumalla kyetään tukemaan nuorten elämää.

6.1 Nuori riskiyhteiskunnassa

Tämän päivän nuori elää muutoksia täynnä olevassa yhteiskunnassa, jota sosiologit kutsuvat jälkimoderniksi tai myöhäismoderniksi yhteiskunnaksi. Tämä yhteiskunta tarjoaa ennennäkemättömiä mahdollisuuksia nuorelle, mutta toisaalta myös lukuisia uusia riskejä ja uhkakuvia. Yhteiskuntaamme on kutsuttu myös riskiyhteiskunnaksi. (Aaltonen ym. 1999, 42.) Riskejä ovat muun muassa tietoliikenteen kehittymisen kautta syntyvät riskit kuten vaara huonoon seuraan joutumisesta internetin välityksellä. Lisäksi valinnanvapauksien lisääntyminen nähdään modernisaation synnyttämänä riskinä. Voimakas yksilöllistymiskehitys antaa nuorelle mahdolli-

suuden päättää itse omista asioista entistä nuorempana. (Aaltonen 1999, 43.) Aina jälkiodernin yhteiskunnan riskejä ei voida edes havaita, eivätkä ne edes kosketa selkeästi tiettyjä ihmisryhmiä. Esimerkiksi ilman saastuminen uhkaa jokaista ihmistä. Nykyajan nuori joutuu kohtaamaan monia erilaisia, keskenään ristiriitaisia, yhtä aikaa globaaleja ja henkilökohtaisia riskejä. (Aaltonen 1999, 42.) Opinnäytetyöprojektin yhtenä pyrkimyksenä onkin päihteettömän tapahtuman avulla vaikuttaa näihin riskeihin, kuten esimerkiksi huonoon seuraan joutumiseen. Päihteettömien harrastusten kautta nuorten ystäväpiiri muokkaantuu vähemmän päihdemyönteiseksi (Nuorten huumeiden käytön ehkäisytoimikunta 2000, 3.25-26).

6.2 Nuoruusajan ulkovetoisuus, kapina, tarpeet ja niihin vastaaminen

Nuoruudesta puhutaan niin mahdollisuuksien aikana kuin elämän kaoottisena vaiheena. Aikuisien suusta kuulee, että nuoruus on vapauden ja onnen symboloimaa huoletonta elämänvaihetta. Samanaikaisesti kuulee, että nuorilta vaaditaan elämän suuntaviivoja ja ratkaisuja, jotka liittyvät tiukkaan valmistautumiseen yhteiskuntakelpoiseksi. Nuoruutta ohjaa yhä voimakkaasti "ulkovetoisuus" eli nuorten ulkoisilla vaikuttajilla on suuri merkitys ja vaikutus oman minuuden muovaamisessa ja elämän linjausten teossa. (Houni, Suurpää 1998, 9.)

Nuorisotutkimuksessa lähetään siitä, että nuoruus on identiteetin etsinnän aikaa (Houni, Suurpää 1998, 68). Identiteettiä etsitään erilaisten roolien kautta kuten esimerkiksi nuorisokulttuurialatyilien (hopparit, skinit, hevarit) kautta, monesti kapinoimalla ja vastustamalla sekä rajoja rikkomalla. Puhutaan usein, että nuoret edustavat kapinaa ja muutosta. Nuorisotutkija Helena Helve artikuloi tähän nuoria koskevaan ennakkoluuloon seuraavasti; nuoret ajattelevat eri tavalla kuin vanhat. Helve sanoo myös, että tämä on nokkelaa sillä nuoret eivät enää perusta edellisten sukupolvien ideologioihin (Houni, Suurpää 1998, 71.) Nuoria voidaan siis pitää esimerkkinä siitä miten identiteetti kerääntyy myös vastustamisesta. Heidän keräilynsä kohdistuu asiantilojen hävittämiseen kuten turkistarhausten lopettamiseen ja ydinvoimaloiden lakkauttamiseen. (Houni, Suurpää 1998, 72.)

Nykyään nuoret eivät enää monestikaan perusta ideologioitaan näkemyksiin, joita aikuisten maailma synnyttää. Heille on syntynyt vankka näkemys itsestään sukupolvena, joilla on omat tarpeensa (Holvas ym. 1997, 2.) Nuoret jopa pyrkivät ottamaan aikuisten rakentamaa tilaa haltuunsa kyseenalaistamalla sen normistoja ja monilla erilaisilla tavoilla kuten töhräämällä, skeittaamalla ja ryyppäämällä puistoissa (Houni, Suurpää 1998, 14). Tämän takia tarvitaan tarkoin mietittyjä ratkaisuja nuorten huomion herättämiseksi. Huomion herääminen Nollat taulussa -tapahtumaa kohtaan on ensisijaisen tärkeää, jotta innostuminen paikalle tulemiseen syntyy. Empiirinen havaintomme on se, että suuri osa Tikkurilan alueen nuorista viettää kou-

lujen päättymispäivän Heureka-rannassa alkoholijuomia juoden. On mietittävä sitä, miten päihteen tapahtuma koulujen päättymispäivänä voisi houkutella nuoria enemmän kuin kielletty ja kiehtova ilonpito. Tätä vaikeuttaa se, että nuorilla on varmasti vahva mielipide siitä, että juhlinta ei ole mitään aikuisten vahtimana olemista. On selvää, että nuorten huomion tavoittaminen onnistuu sillä, että otetaan huomioon nuorten tarpeet. Tästä johtuen tapahtumasta pyritään tekemään nuorten näkökulmasta nähden houkutteleva, miellyttävä ja innostava. Tapahtuma ei saa olla sellainen, missä holhotaan nuoria ja näin aliarvioidaan heitä. Mukavalla ohjelmalla ja aidolla vastaanotolla mahdollistetaan se, että tapahtumaan saapuu nuoria paikalle. Lisäksi nuorten innostuminen on lähtökohta sille, että virikkeellistä vapaa-ajan viettoa sisäistetään ja uusia harrastuksia omaksutaan.

6.3 Nykynuorten erilaisten näkökulmien ja päätösoikeuden huomioon ottaminen

Nuorisotutkijat nimittävät nuorten ”uutta yhteisöllisyyttä” kevytyhteisöllisyydeksi jota selittää kuvaus siitä, että nykynuori kuuluu samanaikaisesti useaan eri ryhmään haluamatta samaistua yhteenkään täydellisesti. Nuorilla on monentyyppisiä mielipiteitä ja intressejä, joita he seuraavat usein vain erottuakseen massasta. (Holvas ym. 1997, 75-76.) Tämän takia oli tärkeää tapahtuman onnistumisen kannalta ottaa huomioon nuorison erilaiset näkökulmat ja mielipiteet ja tehdä tapahtumasta sitä kautta mielekäs. Tapahtumassa oli hyvä tarjota monipuolista ohjelmaa ja taidepainotteisen ohjelmarakenteen osaksi ottaa myös muita päihteenöntä vapaa-ajan viettoa tukevia harrastusmuotoja.

Salasuo puhuu atomisoituneesta sukupolvesta. Metafora atominoituneesta sukupolvesta osuu hyvin 2000-luvun alun myöhäismodernin nuorisokulttuurin maisemaan. Atomisaation käsitys liittyy kiinteiden kappaleiden hajoamiseen sulaessa. Näin syntyy pisaroita, mikä vaatii nesteen hajoamisen eli atomisaation. Lopuksi syntyy sumua. Nuorisokulttuurin atomisaatio on johtanut kollektiivisen kulttuurin pisaroitumiseen maffesolilaisiksi pienryhmiksi tai heimoiksi. Yksittäiset tekijät eivät määritä yksilöiden valintoja yhtä vahvasti kuin ennen. Aiempien sukupolvien elämän voidaan tulkita ylimäärittyneeksi ja nykyään alimäärittyneeksi. Tällä viitataan siihen, että myöhäismodernissa ajassa yksittäiset taustatekijät, kuten instituutiot, eivät determinoi yksilön elämän valintoja. Aiemmin elämäämme keskeisesti ohjanneet traditio, suku, perhe, naapurusto tai työ ei toimi samanlaisina kiinnekohtina kuin muutama vuosikymmen sitten. Sukupolvien peräkkäisyyden merkitys vähenee ja tilalle tulee yhä vahvemmin kytkös tähän aikalaisuuteen. Ihmiset joutuvat yksilöinä tekemään valintoja, joissa eivät auta perinne tai sitovat moraalikoodit. (Salasuo 2006:31.)

”Olla mitä haluaa” -ajatus nousee vahvasti esille myöhäismodernissa nuorisokulttuurissa. Aikaansa keskenään viettävät nuoret saattavat nähdä asiat hyvin eri tavoin, harrastaa erilaisia asioita, pukeutua erityyillisesti ja arvostaa erilaisia asioita. Tyylit ja arvomaailmat lomittuvat sujuvasti keskenään. Vanhat alakulttuuriset raja-aidat vaikuttavat murtuneen. (Salasuo 2006. 38.)

Leena Suurpää (Seppänen 1997) luonnehtii tähän asiaan liittyen, että nuorten identiteetit eivät ole enää eheitä ja selvärajaisia. Nykynuorta luonnehtii identiteetin jatkuva uudelleenmuovaaminen. Laajasti siteerattu postmodernin teoreetikko Zygmunt Bauman on tiivistänyt menneen maailman ja nykypäivän identiteettiongelmien eron seuraavasti: ”Ennen ihminen syntyi omalle paikalleen yhteiskunnassa ja pysyi siinä. Nyt voimme omaksua ja hylätä identiteettejä melkein kuin vaihtaisimme vaatteita.” Tämä on tietysti hieno asia. Toisaalta nuorisotutkijat näkevät Baumanin aikalaisanalyyseissä myös seurauksen, joka ei helpota lainkaan nuorten identiteetin hankintaa. Vanhojen auktoriteettien häviäminen on vapauttanut nuoret, tehnyt heistä yksilöitä, mutta samalla siirtänyt nuorten harteille vastuun omasta itsestä. (Holvas ym 1997, 67-68.)

Nuorilla on siis harteillaan enemmän päätösvaltaa omasta itsestään. Heillä on myös päätösvalta siitä, miten he elämäänsä rakentavat. Tähän viitaten ehkäisevää päihdetyötä toteuttava tapahtuma on mainio foorumi antaa nuorelle suuntaa hyvälle ratkaisuille, joita hän elämässään tekee. Tämä johtuu siitä, että tapahtumassa annetaan esimerkkiä siitä, että vapaa-aika voi koostua myös terveellisistä aktiviteeteista, jotka ovat yhtä lailla mielenkiintoisia. Lisäksi tapahtumassa otetaan huomioon ehkäisevään päihdetyöhön liittyvällä materiaalilla mitä seurauksia epäedullisilla ratkaisuilla kuten päihteiden käytöllä on. Tärkeä asia, joka kohdistuu nuorten päätösvaltan huomioimiseen, on se, että tapahtumassa ei valisteta auktoriteettina vaan nuorten annetaan itse valita hyvää suuntaa elämälleen.

6.4 Nuorten moraalien tukeminen tapahtuman kautta

Kirjassa Törmäävät tulkinnat (Hoikkala 1991, 68.) neljä 15-vuotiasta tyttöä kertoo omista irtiotistaan. Tytöt kertovat, että heillä on kaikkia älyttömiä tempauksia kuten että he saattavat juosta puolialasti rapussa tai mennä ostoskeskukseen, kasata kärryt täyteen kamaa ja sitten jättää ne kauppaan. Absurditeetit ovat normaaleiden rakenteiden ja järkevyyden kumoamista (Hoikkala 1991, 70.) Kyseinen tapa käsitellä asioita on nuorelle tyypillinen. Edellä mainittu esimerkki kertoo lisäksi siitä, että vastuu omasta toiminnasta on nuorten omissa käsissä. Useimmille nuorille on nykyään sysätty aikaisempaa enemmän vastuuta myös omasta moraalistaan. Tässä piilee kuitenkin ristiriita, sillä emme voi luottaa siihen, että nuoret opettamatta tietäisivät mikä on oikein ja mikä väärin. (Helve 2002, 19.) Tämän takia nuorille tulee an-

taa kokemuksia hyvistä asioista, kuten mielekkästä päihteettömästä tapahtumasta, sekä siitä, että koulujen päättymispäivä tai mikä tahansa juhlapäivä voi olla päihteeton, mutta silti mielekäs.

6.5 Näkökulmia nuorten vapaa-ajan käyttöön

Nuorisokeskustelu on tapana aloittaa sanoilla nuori ja ongelma. Nuorisotutkimus on miltei aina ongelmalähtöistä tutkiskelua. Mediassa nuori on usein porttikongissa makaava amatöörialkoholisti. Monesti ongelma ei kuitenkaan ole nuorella vaan nuorten vanhemmilla. (Roivas, Halvio, Seppänen 1997, 27.) Tämä viittaa siihen, että nuoren ongelmat ovat usein peräisin lähipiiristä. Roolimallit opitaan perheen kautta tai suoraan ympäröivästä maailmasta. Arvot ja moraali muokkaantuvat niiden mukaisesti. Siksi on syytä tarkastella nuorten vapaa-ajan käyttöä eli sitä missä ympäristössä nuoret aikaansa viettävät ja kenen kanssa. Nuoruusiän keskivaiheessa ystävien merkitys on korostunutta, koska nuoruusiän alussa vanhemmista irrottautumista edistää kuuluminen johonkin ryhmään. Ryhmän itsetunto nostaa yksilön itsetuntoa. Esimerkiksi yhteiset idolit lisäävät yhteenkuuluvuutta. (Aaltonen 1999, 173.) Muita yksilön itsetuntoa nostattavia asioita voivat olla kuuluminen johonkin ryhmään kuten urheiluseuraan tai musiikkikerhoon. Ylipäätänsä kavereiden seura, on nuorelle hyväksi, mikäli seura ei ole niin sanottua ”huonoa seuraa”. Nuoruus on parhaimmillaan sitä, kun voi olla laumassa. (Holvas, Rainio, Seppälä 1997, 64.)

On tärkeää, että nuori ei joudu huonoon seuraan, jossa esimerkiksi rikosmyönteisiä esikuvia tai ideologioita ihannoidaan. Tämän takia vapaa-ajan harrastaminen on oleellisessa asemassa, virikkeellisen toiminnan pitäessä nuoret poissa ongelmista. Useat nuoret ovat jo lapsina aloittaneet vanhempiansa tukemina jonkun miellyttävän harrastuksen. Se saattaa kuitenkin jäädä nuoruusvuosina. Vertailututkimuksissa vuosina 1995-1996 nuorilta kysyttiin heidän vapaa-aikansa vietosta ja sitä miten he mieluiten viettävät vapaa-aikaansa. Nuoret sanoivat yleensä viettävänsä mieluiten aikaansa ystäviensä parissa. Lähes puolet nuorista harrasti jotain aktiivisesti vapaa-aikanaan pojista kuitenkin suurempi osa kuin tytöistä. Mieluisimpia harrastusmuotoja olivat laaja-alaisia kuten esimerkiksi yleistä liikuntaa, maalausta, bodausta, naisia ja keskiolutta, lepäilyä, moottoripyöräilyä ja osakesijoittamista. Huomioitavaa oli, että tällöin oli lama aika ja tästä syystä esimerkiksi lukeminen oli suosittu vapaa-ajanviettotapa. (Helve 2002, 115.) Lamasta noustaessa vanhempien koulutus korreloitui nuorten omaan koulutusvalintaan. Koulutus taas aktivoi nuoria enemmän osallistumaan esimerkiksi järjestön, kerhon tai yhdistyksen toimintaan. (Helve 2002, 122.)

6.6 Hyvinvointia tukeva toiminta

Kati Rantala toteaa kirjoituksessaan (Houni, Suurpää 1998, 18.), että nuoret, jotka löytävät esimerkiksi kuvataiteen vakavaksi harrastukseksi, ovat aktiivisia tekemään muitakin asioita. Heille onnistuminen on tärkeää ja epäonnistuminen pelottaa. He kokevat itsensä ilmaise-
misen rentouttavana, mikä auttaa arjen asioista irti pääsemiseen ja niistä selviämiseen. Rantalan kirjoituksen harrastelevat nuoret tuntuvat hallitsevan monella eri tavalla elämäänsä. Harrastelu ja tekeminen auttavat siis itsehallinnassa ja helpottavat aktiivisuutta sekä pärjäämistä muillakin elämäalueilla. Nuorten itsehallinnan löytyminen virikkeellisen toiminnan kautta, mitä Nollat taulussa -tapahtumassa tarjotaan, on keskeisessä roolissa opinnäytetyössä tämän takia.

Mikäli nuorilla ei ole mitään harrastuksia ja aika kuluu kaduilla maleksimiseen, riski passiivisuuden kasvaa, purkuväyliä ei löydy ja päihdemyönteiseen seuraan joutuminen on todennäköisempää. Mitä enemmän virikkeitä ja osallistumista nuorilla on, sitä aktiivisemmiksi he tulevat muillakin alueilla ja sitä paremmin he pystyvät kontrolloimaan itsehallintaa. Itsehallinta on tärkeä elämäntaito nuorelle, sillä tämä vähentää myös riskiä joutua itse päihderiippuvuuteen. Päihteiden käyttöön liittyvät uhkakuvat on otettava Suomessa vakavasti, koska Suomessa on humalanhakuisen alkoholinkäytön perinteet hyvin syvällä. Suomalaisten nuorten päihteiden käytössä näkyy myös kulttuurisidonnaisuus. Alkoholikulttuurimme pohjautuu työläiskulttuuriin, jossa pullo viinaa perjantaina kuuluu asiaan. (Helve 2002, 70.)

7 Nuorten päihteidenkäyttö

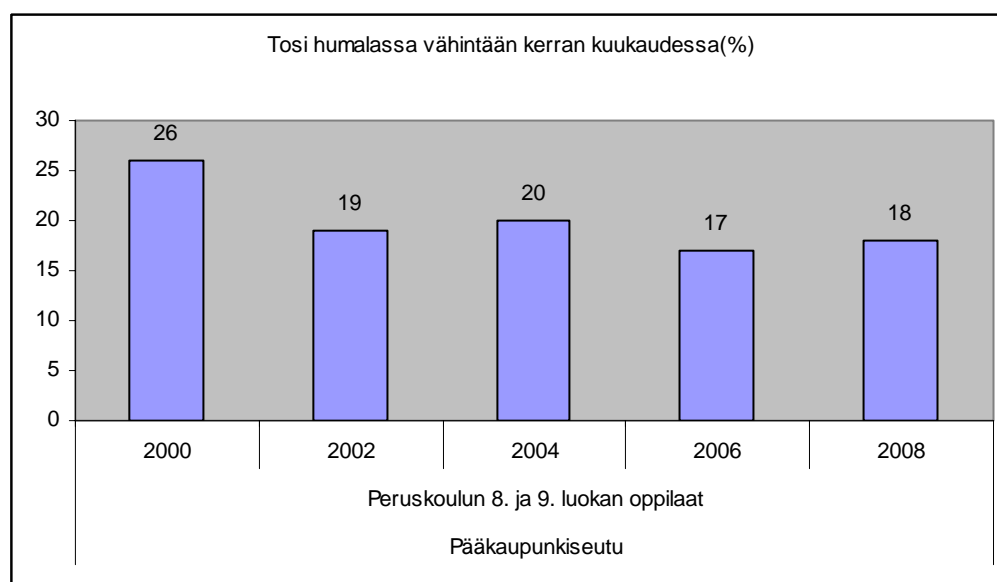
Nuorten päihteidenkäyttö osuudessa käydään läpi, kuinka yleistä päihteidenkäyttö nuorten parissa on ja mitä vaikutuksia nuorten päihteidenkäytöllä on. Lisäksi selvitetään myös sitä mistä päihteidenkäyttö johtuu. Näiden lisäksi perehdytään siihen mihin päihteidenkäyttöä altistaviin tekijöihin Nollat taulussa -tapahtumalla kyetään vaikuttamaan. Sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskus (Stakes), on määritellyt päihteisiin kuuluviksi alkoholin, korvikkeet, liuottimet, lääkeaineet ja huumausaineet (Sosiaalialan- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskus 2007).

7.1 Nuorten päihteiden käytön yleisyys

Alkoholinkulutus on ollut Suomessa kasvussa viimeisen kymmenen vuoden aikana ja erityisen kasvun alkoholinkulutuksessa aiheutti alkoholiverouudistus vuonna 2004 (Tahvanainen ym. 2006, 18). Alkoholinkulutus on pääkaupunkiseudulla tuntuvasti korkeammalla kuin väestössä keskimäärin. Kulutus on kasautunut pääkaupunkiseudun ja eteläisen Suomen alueelle. (Holmila 2002, 41.) 1990-luvun lopulla kouluterveystutkimuksen mukaan suomalaisista 15-vuotiaista

tytöistä 2 % täytti alkoholin ongelmakäyttäjän tunnusmerkit. Vastaavasti pojilla lukema oli 3 prosenttia. Ongelmakäytöksi laskettiin vahva humaltuminen vähintään kerran viikossa. Joka kolmas kahdeksannen luokan oppilaista hyväksyi humalan kerran viikossa kun taas yhdeksännen luokan pojista jo lähes puolet hyväksyi humalajuomisen kerran viikossa. (Kempainen 1997, 16.)

2000-luvulla tehtyjen tutkimuksien mukaan nuorten kohdalla alkoholin kulutuksen kasvu näytti pysähtyneen. Kerättyjen aineistojen perusteella näytti siltä, että alkoholia käyttävien määrä olisi vähenemässä sekä tytöillä että pojilla. Raittiuden määrä lisääntyi nuorten keskuudessa 2000-luvulla ja alkoholikokeilut siirtyivät myöhemmälle iälle. Mitä nuorempana alkoholin käyttö aloitetaan, sitä todennäköisempää on, että alkoholia käytetään aikuisiässä.

Kuva 1: Tosi humalassa vähintään kerran kuukaudessa

Raittiuden määrä kasvoi edelleen vuosien 2005 ja 2007 välillä. 14-vuotiaista raittiita oli 60 % ja 16-vuotiaista noin neljännes. Myös toistuva alkoholinkäyttö ja humalajuominen vähentyivät kyseisten ikäryhmien kohdalla. Poikkeuksen muodostivat kuitenkin 18-vuotiaat pojat joista sosiaali- ja terveysministeriön mukaan viikoittain tosihumalaan juovia on edelleen 12 %. (Rimpelä, A. 2007, 5-6.) Vuonna 2008 tehdyn kouluterveyskyselyn (Luopa ym. 2008) perusteella päihteiden käyttö ei ole enää laskussa 8. ja 9. luokkalaisten keskuudessa. Ikäryhmästä 18 % juo itsensä tosi humalaan vähintään kerran kuukaudessa.

Vuosina 1995–2001 huumetilanne näytti pahenevan miltei kaikkien mittareiden mukaan. Huume-
mekokeilut, huumeiden ongelmakäyttö, huumeisiin liittyvät sairaudet, huumekuolemat ja

huumeisiin liittyvä rikollisuus olivat kasvussa vuoteen 2001 asti. Sen sijaan kehitys vuosina 2001-2003 osoitti hidastumisen merkkejä tälle ajanjaksolle tyypillisillä mittareilla. Koululais-ten (15-16-vuotiaiden) osalta vuoden 2006 käyttöluvut olivat noin 7%. (Huttunen, M. 2008, 19.) Kahden viime vuoden aikana sosiaalinen altistuminen huumeille ei ole enää vähentynyt vaan myönteinen kehitys on pysähtynyt. Sosiaali- ja terveysministeriön mukaan tilannetta on nyt seurattava tarkoin, mikäli huumeille altistuminen lähtee uudelleen nousuun. (Rimpelä, A. 2007, 6.)

7.2 Näkökulmia nuorten päihteidenkäyttöön

Nuoren päihteiden käyttö voi johtua hänen omasta kehitysvaiheestaan, ympäristön antamista malleista ja nuoren subjektiivisista alkoholin käyttökokemuksista. Usein nuoret sanovat alkoholinkäyttönsä syiksi uteliaisuuden, kavereiden esimerkin, seurallisuuden, kovuuden osoittamisen, aikuismaisuuden ja hyvät fiilikset. Nuorten mielestä alkoholilla on tärkeä rooli iloisessa juhlinnassa ja vauhdikkaassa menossa. (Kemppinen 1997, 15.) Nuorten päihteiden käytöstä voi oppia tarkastelemalla juhlintaan liittyviä odotuksia ja mielikuvia. Stakesin vuonna 2002 julkaistun Asuinalue ja päihdehaitat -arviointitutkimuksen mukaan Tikkurilan ja Myllypuron alueen 14-vuotiaiden nuorten on vaikea kuvata alkoholitonta juhlintaa. Nuorille juhlinta avaa ikkunan hurjien mielikuvien maailmaan, jossa kaikkien toiveiden ja odotusten kuvitellaan toteutuvan. Muun muassa seksiin liittyvät lataukset ovat vahvasti mukana. Toteutuvat kuvat ovat usein erittäin irrallaan omasta kokemusmaailmasta. Usein nuorten juhlintaan otetaan mallia aikuisten maailmasta, jolloin ote asioihin ja tapahtumiin menetetään. (Holmila 2002, 96.)

Joskus nuoret myös haluavat todistaa kavereilleen, että pystyvät kestäämään alkoholia. Nuoruuteen liittyvä impulsiivisuus ja tunne-elämän kypsyttömyys laukaisevat monia aggressiivisiä ja hallitsemattomia tilanteita. (Kemppinen 1997, 20.) Viattomuuden retoriikka tulee esiin erityisesti nuorten kertomissa juomistarinoissa. He vapauttavat itsensä vastuusta positioimalla itsensä tilanteiden uhreiksi tai kohteiksi kuten kertomalla esimerkiksi, etteivät tienneet mitä joivat. Toisaalta juomiskokemusten mahtavuutta painotetaan huomioimatta negatiivisia, uhkaavia ja vakavia seurauksia, joita alkoholin käyttö aiheuttaa. (Holmila 2002, 94.)

7.3 Päihteiden käyttöä selittävät tekijät

Usein nuorten parissa alkoholin käyttö koetaan luonnollisena osana elämää ja luonnollisena osana ahdistuksen purkamista. Päihdekeskeinen ympäristö ja sosiaalinen verkosto perheen ulkopuolella voivat myös antaa mallia ja johtaa alkoholin käytön aloittamiseen ja riippuvuussuhteeseen. Nuorten päihteidenkäyttö liittyy usein arjesta pakenemiseen. Päihteet tarjoavat

mahdollisuuden rentoutumiseen ja antaa sosiaalista helpotusta. (Salasuo 2004, 13.) Tämä selittää sen, että usein nuorten juominen on psykologinen ja sosiaalinen ongelma (Kempainen 1997, 28). Päihdeongelman taustalla on usein henkistä pahoinvointia ja elämän vaikeuksia. Lisäksi traumaattiset kokemukset lapsuudessa tai nuoruudessa usein liittyvät päihdeongelmaan ja laukaisevat alkoholisoitumista. Vaikea-asteiseen päihdeongelmaan liittyy miltei aina psyykinen kriisi tai mielenterveysongelma. (Kempainen 1997, 29.) Nuori on myös herkkä vastoamaan välinpitämättömyyden. Hän saattaa kokea, ettei kuulu joukkoon ja tuntee tulevasa hylätyksi. Tämä voi laukaista myös alkoholin käyttöä. Samanlainen joukkoon kuulumattomuuden ja juurettomuuden tunne voi säilyä vielä pitkään aikuisuudessakin. (Aaltonen 1999, 171.)

Suoraan vastausta siihen, että miksi yksilö käyttää päihteitä on hyvin vaikeata, ellei jopa mahdotonta antaa. Tutkimusten avulla on kuitenkin löydetty riskitekijöitä, joiden on havaittu altistavan päihteiden käytölle. Näitä ovat: kulttuuriset ja yhteiskunnalliset riskitekijät, interpersoonalliset riskitekijät, Intrapersonalliset riskitekijät sekä biogeneettiset riskitekijät (Nuorten huumeiden käytön ehkäisytoimikunta 2000, 3.10.) Opinnäytetyössä sivuutetaan biogeneettiset riskitekijät, koska toiminnallisella tapahtumalla emme kykene kyseiseen riskitekijään vaikuttamaan.

Päihteiden käyttöön altistavia interpersoonallisia riskitekijöitä ovat vanhempien ja perheenjäsenten päihteiden ongelmakäyttö, perheen päihteiden käyttöä suosivat asenteet, huonot perheolosuhteet, sekä päihteitä käyttävä ja niihin myönteisesti suhtautuva ystäväpiiri. Päihteiden käyttöön altistavia intrapersonallisia riskitekijöitä ovat varhainen ja pitkäaikainen ongelmakäyttäytyminen tai käyttäytymishäiriö, mielialahäiriöt, huono koulu- ja opiskelumenestys, kielteinen suhtautuminen kouluun, kapinointi, päihteiden käyttöä suosiva asenne ja nuorena alkanut päihteiden käytön kokeilu. (Nuorten huumeiden käytön ehkäisytoimikunta 2000, 3.10.)

Nollat taulussa -tapahtumalla pyritään vaikuttamaan interpersoonallisiin ja intrapersonallisiin riskitekijöihin tarjoamalla päihteetön areena, jossa suositaan virikkeellistä päihteetöntä vapaa-ajanviettoa. Tällä pyritään vaikuttamaan päihdemyönteisen asenteen vähentymiseen nuorten parissa. Lisäksi pyritään tukemaan nuorten harrastustoimintaa antamalla haasteellisen mahdollisuuden oman osaamisen esiin tuomiselle päihteettömässä foorumissa. Pyrkimyksenä on antaa yleisönkin jäsenille positiivisia kokemuksia harrastustoiminnasta ja pyrkiä innostamaan myös heitä harrastuksen pariin. Harrastustoiminnan kautta pyritään vaikuttamaan nuorten aktiivisuuteen kokonaisvaltaisesti. Perustavana ajatuksena on usko siihen, että nuoria saataisiin aktivoitua myös osallistamalla heitä tapahtuman markkinointiin. Aktiivisuuden ja harrastustoiminnan omaksumisen sekä lisääntymisen kautta tavoitteena on pyrkiä vähentä-

mään nuorten päihdemyönteisiä sosiaalisia verkostoja ja päihteiden ongelmakäyttöä suosivia ystäväpiirejä. Omaksutulla harrastelulla ja aktiivisuudella voi olla nuorelle hyötyä monella elämäntilanteella, koska mielekäs toiminta sekä harrastelu tukevat tervettä ja tasapainoista elämää, mikä taas vähentää nuoren kielteisiä asenteita.

7.4 Päihteiden käytön seuraukset

Haitat, joita nuorten päihteidenkäytöstä koituu, liittyvät terveydellisiin ja sosiaalisiin ongelmiin. Lapsen tai nuoren alkoholin sietokyky ei ole kehittynyt vielä niin kuin aikuisella, joten etenkin terveydelliset haitat ovat nuorella suuremmat. Häiriökäyttäytyminen on yksi suurista haitoista terveydellisten ongelmien lisäksi, joita päihteet laukaisevat. Useimmiten alkoholin väärinkäyttämisen ja häiriökäyttämisen ilmenemismuodot, kuten rikollisuus, ovat opittuja ja kulttuurisidonnaisia, joten alkoholi ja huumeet toimivatkin usein häiriökäyttäytymisen laukaisijana. (Kemppinen 1997, 20.) Alkoholisoituminen lisäksi nakertaa pala palalta itsetuntoa, ja seurauksena on itsearvostuksen puute ja huonommuudentunne (Kemppinen 1997, 24).

7.5 Nuoret ja rikollisuus

Nollat taulussa - tapahtuman tavoitteena on vähentää rikollisuutta etenkin Tikkurilan asema-alueella tapahtuman ajankohtana. Tämän takia on hyvä aukaista nuorten rikoskäyttäytymistä. Poliisin tietoon tulleista rikoksista yleisimpiä nuorten kohdalla ovat omaisuusrikokset, vahingonteot, kulkuneuvon kuljettamiset oikeudetta, moottorikulkuneuvojen käyttövarkaudet ja luvattomat käytöt sekä pahoinpitelyt. Ikäryhmistä aktiivisimmin rikoksiin syyllistyvät 15-20-vuotiaat. (Nuorisirikostyöryhmä 2004, 42.)

Lapset ja nuoret, joista pidetään hyvää huolta ja jotka saavat tukea perheessä ja koulussa, pystyvät yleensä luomaan itselleen mielekästä toimintaa vapaa-aikanaan. Heillä on toimiva yhteys vanhempiinsa ja opettajiin ja hyvien sosiaalisten taitojensa vuoksi he ovat suosittuja myös ystäväpiirissään. Mikäli lapsella esiintyy edellä mainituissa asioissa ongelmia, heijastuvat ne usein ongelmina myös heidän vapaa-ajanviettoonsa. Ongelmien seurauksena lapsi tai nuori saattaa ajautua erityyppiseen epäsosiaaliseen tai itsetuhoiseen toimintaan. Seurauksena saattaa olla noidankehä, jossa ongelmat syvenevät ja lapsi tai nuori ajautuu yhä vaikeampiin ongelmiin lähiympäristönsä kanssa. Uhkaksi muodostuu tällöin, että yksilö syrjäytyy hänelle tärkeistä ihmisistä ja toiminnoista ja hän ajautuu erilaisiin aikuis- ja yhteiskuntavastaisiin alakulttuureihin. Vakiintuva päihteiden ja etenkin huumeiden käyttö on eräs merkki tällaisesta riskitilanteesta. (Nuorten huumeiden käytön ehkäisytoimikunta 2000, 3.26-27.)

Sarnecki on havainnut, että huono koulusopeutuvuus ja rikosaktiivisuus ovat toisiinsa yhteydessä. Sarnecki esittää kolme tapaa nähdä edellä mainittu yhteys Rikollisuus ja kouluongelmat ovat seurausta yleisestä sosiaalisesta sopeutumattomuudesta, joka voi johtua esimerkiksi nuoren saamasta kotikasvatuksesta. Vaikeudet sopeutua koulumaailmaan vaikuttavat nuorten normeihin, arvoihin ja kavereiden valintaan. He hakeutuvat koulumaailman ulkopuolelle kompensoidakseen koulun aiheuttamat epäonnistumiset. Tämä voi johtaa rikollisuuteen. Nuorten kuuluminen poikkeavuutta edustavaan jengiin vaikuttaa heidän asennoitumiseensa ja mielenkiintoonsa koulua kohtaan ja aiheuttaa heille täten vaikeuksia kouluelämässä. (Laitinen ym. 1994, 140.)

Moffitin mukaan rikoskäyttäytymisessä on kaksi perustyyppiä: nuoruusikään rajoittuva rikoskäyttäytyminen ja elämänikäinen rikoskäyttäytyminen. Rikolliseen toimintaan osallistuminen yleistyy murrosiässä ja suuri osa ikäluokasta osallistuu jollakin tasolla normienvastaiseen toimintaan. Nuorten rikollinen käyttäytyminen liittyy usein tiettyyn elämänvaiheeseen, johon usein kuuluu rajojen koettelemista. Näin ollen rikollinen käyttäytyminen useimmiten loppuu saavuttaessa aikuisikään ja yksilö alkaa käyttäytyä yhteiskunnan sääntöjen mukaisesti. (Kivivuori 2002, 105.)

Nuorten tekemissä rikoksissa tyypillistä on, että rikokseen syyllistytään ryhmässä. Yhtenä syyntä rikolliselle käyttäytymiselle tällöin on pyrkimys arvostuksen hankkimiseen ryhmän sisällä. Nuorten tekemät rikokset ovat myös usein suunnittelemattomia ja tekojen motiivit liittyvät useimmiten nuorten keskinäiseen sosiaaliseen kanssakäymiseen. (Nuorisorikostyöryhmä 2004, 42.) Edwin Sutherland on kehittänyt termin differentiaali assosiaatio, jolla tarkoitetaan rikosten tekemisen tekniikoiden ja rikollisuudelle suotuisten määritelmien oppimista muun muassa vertaisryhmissä (Kivivuori 2002, 105).

7.6 Rikollisuus ja päihteet

Lasten ja nuorten rikoksiin syyllistymisen riskiä korottavat päihde- ja mielenterveysongelmat, sekä näiden ongelmien laajuus. Esimerkiksi lisääntyneen alkoholin käytön ja pahoinpitelyrikkosten määrän kasvun on havaittu korreloivan keskenään. Nuorten alkoholin käyttö on pääsääntöisesti humalahakuista. Humalatilassa yksilön on vaikeata kontrolloida omaa käyttäytymistään, jonka lisäksi piittaamattomuus oman toiminnan seurauksista vähenee, jolloin kynnys rikolliseen käyttäytymiseen lisääntyy. (Nuorisorikostyöryhmä 2004, 42.)

Suomalaisten nuorten keskuudessa pääasiallisesti käytetty päihde on alkoholi. 1990-luvusta 2000-luvun alkuun asti huumausaineiden käyttö lisääntyi suomalaisten nuortenkin keskuudessa. Huumausaineiden käyttö vaikuttaa myös rikolliseen käyttäytymiseen. Suomessa huumaus-

aineiden käyttö ja hallussapito on kriminalisoitu, mutta käytöllä on myös muita vaikutuksia rikolliseen toimintaan. Huumausaineiden ongelmakäyttäjät joutuvat usein käyttönsä rahoitukseen tekemään rikoksia, jotka pääasiassa ovat omaisuusrikoksia. Huumausainerikoksista tuomituille tyypillistä on muidenkin rikostuomioiden suuri määrä. (Nuorisorikostyöryhmä 2004, 42.)

7.7 Ehkäisevä päihdetyö

Sosiaalisilla suhteilla on havaittu olevan huomattava merkitys päihteiden käyttöön sekä suotuisan että epäsuotuisan kehityksen osalta. Sosiaalisten suhteiden kautta muodostuu paineita, joilla on vaikutusta huumeiden käytön lopettamiseen ja käytön vähentymiseen. Sosiaalisilla suhteilla, joilla on havaittu olevan edellä mainitun kaltaisia vaikutuksia, ovat suhteet muun muassa vanhempiin, kouluun ja vastakkaiseen sukupuoleen. Yksittäisiä suojaavia tekijöitä ovat muun muassa tupakoimattomuus ja hakeutuminen sellaisiin kaveripiireihin, joissa toiminta keskittyy muuhun kuin päihteiden käyttöön. (Nuorten huumeiden käytön ehkäisytoimikunta 2000, 3.25.)

Nuorten vapaa-ajan vieton on havaittu olevan merkittäviä vaikutuksia nuorten hyvinvointiin. Keskeisiksi seikoiksi nousevat, kokevatko he vapaa-aikansa mielekkäänä ja onko vapaa-ajan vietto sen kaltaista, että se tarjoaa purkautumisteitä ja haasteita heidän kehittyville kyvyilleen ja elämänsuunnan etsinnälle. Lapsella ja nuorella tulee olla vapaa-aikanaan riittävästi häntä itseään kiinnostavaa tekemistä ja kanssakäymistä ystäviensä kanssa. Mikäli virikkeellistä toimintaa ja vuorovaikutusta ei ole riittävästi ja nuori on yksinäinen ja ikävystynyt on hän alttiimpi ajautumaan päihteiden käyttöön ja siitä seuraaviin ongelmiin. Väheksymättä toimivien perhesuhteiden ja hyvän koulun merkitystä, on ensiarvoisen tärkeätä, että lapsille ja nuorille järjestetään mahdollisuuksia monipuoliseen kokemiseen ja tekemiseen, monipuolista ja pätevää ohjausta harrastuksissa, lapsille ja nuorille tarkoitettuja kokoontumis- ja toimintatiloja sekä kunnollisia harrastus- ja toimintavälineitä. (Nuorten huumeiden käytön ehkäisytoimikunta 2000, 3.25-26.) Tämän takia opinnäytetyön tapahtuma on erittäin hyvä väylä tehdä ehkäisevää päihdetyötä.

Järjestämällä tapahtumaan erilaisen vapaa-ajan toiminnan näytöksiä muun muassa yhteistyössä urheiluseurojen kanssa, pyritään ohjaamaan nuoria virikkeelliseen vapaa-ajan viettoon jatkossakin ja tätä kautta toteuttamaan ehkäisevää päihdetyötä. On kuitenkin huomattava, että urheiluharrastustoiminta ei sinänsä vähennä esimerkiksi urheilua harrastavien nuorten humalahakuista juomista, kuten nuorisotapatutkimus osoittaa (Nuorten huumeiden käytön ehkäisytoimikunta 2000, 3.26). Opinnäytetyön kohteena olevan tapahtuman tapauksessa kui-

tenkin mielekäs ja hyvinvointia tukeva tekeminen toimii muun muassa monella tavalla nuoren itsetunnon vahvistajana, jonka ansioista ongelmia ei nuorelle välttämättä synny.

7.8 Ehkäisevän päihdetyön tasot

Ehkäisevä päihdetyö on käsitteenä laaja ja se sisältää monentasoisia päihteiden käyttöön ja sen haittoihin vaikuttavia päätöksiä ja toimenpiteitä. Toiminnan tason ja kohderyhmän mukaan puhutaan primaari-, sekundaari- ja tertiaripreventiosta. Preventioiden eri tasoja pidetään toisiaan tukevana kokonaisuutena, vaikka erilaisten kohderyhmien tarpeet ja käytetyt toimintatavat synnyttävät niissä niille ominaisia painotuksia. (Huoponen ym. 2001, 9.)

Primaaripreventio on toimintaa, joka kohdistuu koko väestöön tai yleisryhmiin. Valistuksen ja kasvatuksen avulla pyritään lisäämään kohderyhmässä tietoutta päihteistä ja niiden käytön vaikutuksesta, sekä edistämään yksilön elämänhallintaa. Päihteiden saatavuuteen, tarjontaan ja kysyntään pyritään vaikuttamaan kontrollipoliittisin keinoin. Ihmisten yleistä hyvinvointia ja elämänlaatua pyritään lisäämään sosiaali- ja terveystalouden toimin. Kouluissa universaalisti kaikille oppilaille kohdistettu terveys- ja laillisuuskasvatus lukeutuu primaari-prevention toimenpiteisiin, sen ollessa osa laajempaa terveyden ja turvallisuuden edistämisen kokonaisuutta. (Huoponen ym. 2001, 9.)

Riskiryhmiin ja päihteiden käyttöä kokeilleisiin kohdistetut toimenpiteet, joiden tavoitteena on muun muassa riskeistä tiedottaminen, päihteiden käytön varhainen toteaminen ja käyttöön puuttuminen kuuluvat sekundaari-preventiivisiin toimiin (Huoponen ym. 2001, 9). Opinnäytetyön kohderyhmän ikärakenne huomioonottaen voidaan todeta, että tapahtuman yleisön ja esiintyjien päihteiden käyttöhistoriassa on suuria eroja. Osalla nuorilla ei ole kokemusta päihteistä käytännössä ollenkaan, mutta toisilla käyttöhistoriaa voi olla runsaasti. Tertiari-prevention tavoitteena on päihteiden käytöstä johtuvien haittojen hoitoa ja ehkäisemistä, tästä johtuen tertiari-prevention kohderyhmänä ovat päihteiden ongelmakäyttäjät. Toiminta tällöin on päihderiippuvuuden hoitamista, joka käytännössä tarkoittaa fyysistä, psyykkistä ja sosiaalista kuntoutusta. (Huoponen ym. 2001, 9.)

Opinnäytetyöprojektissä toteutettiin primaari- ja sekundaari-preventioita. Pyrkimyksenä oli parantaa yksilön elämän hallintaa. Houni ja Suurpää kirjoittavat kirjassaan Kuvassa nuoret (Houni, Suurpää 1998, 18), että Kati Rantala toteaa nuorten, jotka löytävät esimerkiksi kuvataiteen vakavaksi harrastukseksi, olevan aktiivisia myös muilla elämän alueilla. Kuvataideharrastus tukee näin ollen monella tavalla elämän hallintaa. Tämän takia antamalla nuorille mahdollisuuksia harrastustoimintaan tuetaan myös heidän lähtökohtiaan hallita monin tavoin omaa elämäänsä. Lisäksi primaari- ja sekundaari-preventioiden taso toteutui siten, että tapah-

tumassa jaettiin ehkäisevänpäihdetyön materiaalia ja tietoa päihteistä ja niiden käyttöön sisältyvistä riskeistä, eli valistuksen ja kasvatuksen avulla pyrittiin lisäämään kohderyhmässä tietoutta päihteistä ja niiden käytön vaikutuksesta.

8 Sosiokulttuurinen innostaminen ja nuorten osallistaminen

Niin kuin aiemmin on tullut ilmi, nuorten elämä on täynnä valintoja ja valinnan vapautta. Järjestämällä nuorille tapahtuman, jossa esitellään erilaisia positiivisia harrastusmuotoja ja tapoja viettää vapaa-aikaa, tuetaan nuorten omaa valinnan vapautta. Nuori ilmaisee omaa tällannettaan toimintansa kautta ja hän harjoittaa vapauttaan tekemällä valintoja. Näitä valintoja tehden nuori ilmaisee ja rakentaa itseään. (Nivala ym. 2007, 203.) Tapahtumassa pyrittiin luomaan nuorille aito mahdollisuus tehdä valintoja, mutta myös tuoda esiin jo tehtyjä valintoja. Sillä, että nuoret itse esiintyvät tapahtumassa ja innostavat omat verkostonsa paikalle tuetaan nuorten omaa vastuunottoa. Näin vastuu toiminnasta, eli konsertin järjestämisestä ei ollut vain meillä aikuisilla.

Sosiokulttuuriseen innostamiseen kuuluu, että toiminnassa pyritään ylittämään kasvattajakasvatettava-vastakkaisuus ja pyritään asettumaan tasavertaiseen dialogiin nuorten kanssa (Kurki 2007, 204). Tämänkaltaisissa tilaisuuksissa on tärkeää, ettei nuori koe olevansa valitustilaisuudessa. Paikalla olleet nuorisotyöntekijät eivät olleet ainoastaan opettamassa ja kasvattamassa nuoria, vaan myös mahdollistamassa järjestyksen ylläpidon lisäksi aitoa dialogia nuorten kanssa. Tämä kuuluu nuorisotyöntekijän ammattikuvaan jo luonnostaan.

Se miten innostamisen saralla olevat toimijat ymmärtävät kulttuurin, vaikuttaa tapoihin toimia nuorison kasvattajana. Kulttuurin käsite voidaan jakaa kolmeen eri näkemykseen. Ensimmäisen näkemyksen mukaan kulttuuri on opiskelua ja se perustuu tietoihin ja taiteelliseen luovuuteen. Koulutuksen ja tietynlaisen kasvatuksen avulla on mahdollista päästä sisälle kulttuurin maailmaan. Tällöin kulttuuri on vain eräänlaista nuorison kuljettamista tapahtumasta toiseen. Toisessa näkemyksessä kulttuuriin sopeudutaan osin tiedostamattomasti. Se on osa sosiaalista perintöä ja jokaisella yhteisöllä tai kansalla on omansa. Kun kulttuuri ajatellaan näin, ollaan kiinnostuneita erilaisista nuorisokulttuureista ja niiden merkityksestä nuorten elämässä sekä pohditaan median vaikutusta ja kulutuksen keskeisyyttä nuorison elämässä. Teoreettisissa pohdinnoissa kuitenkin yhteisöllisyyden kasvu ja nuoren tukeminen saattaa jäädä taka-alalle ja toimintaan lähteminen voi olla vaikeaa. (Kurki 2007, 206-207.)

Sosiokulttuurinen innostaminen pyrkii myös ilmentämään tietyn nuorisokulttuurin sisällä elävän nuoren elämäntapaa, mutta nyt nuori ei ole vain kulttuurin tuote, vaan myös sen luoja.

Kulttuuri sisältää tulevaisuuden projektin ja tavoittelee sitä millainen tulevaisuuden tulisi olla. Nuoren kehitys on sosiokulttuurisen pedagogian ytimessä. Tällöin kasvatuksellisen toiminnan avulla tavoitellaan muun muassa persoonan kehittymistä, asenteiden muutosta, kriittisen ajattelun syntymistä, oman vastuun tiedostamista ja motivaation heräämistä. (Kurki 2007, 207.) Päihteettömällä tapahtumalla pyrittiin tuomaan esiin asennemuutosta siihen, että myös ilman viinaa voi perjantaina pitää hauskaa. Tätä ei kuitenkaan tehty asiasta valistamalla, vaan tuomalla esiin vaihtoehtoisia muotoja hauskanpitoon. Näin edistetään myös nuorten omaa päihteetöntä harrastus- ja kulttuuritoimintaa tuomalla heidät itsensä lavalle esittelemään osaamistaan. Tämä kannustaa nuoria jatkamaan harrastuksiaan ja innostaa uusia nuoria päihteettömän toiminnan pariin. Tavoitteena on myös antaa nuorille positiivisia kokemuksia yhteisöllisyydestä ja taidetoiminnasta päihteettömässä ympäristössä.

Innostamisen saralla puhutaan innostamisen tuotantotehtävästä. Innostamisen tuotantotehtävällä tarkoitetaan tuotosta joka kulloinkin syntyy. Tuotteet voivat olla esimerkiksi informaatiota, kommunikaatiota, retkiä, peli-iltoja tai konsertteja. Tavoitteet sille miksi tuote tehdään vaihtelevat. Voidaan harjoittaa fyysisiä sekä älyllisiä kykyjä, tukea nuorten vapaata ilmaisua, muodostaa sosiaalisia ja inhimillisiä suhteita, kasvattaa halua sosiaaliseen ja inhimilliseen vastuuseen ja niin edelleen. (Kurki 2007, 209.) Nollat taulussa tapahtumassa koimme tärkeäksi tukea nuorten omaa ilmaisua ottamalla heidät esiintymään ja antamalla heille itselleen päätäntävällän siitä mitä esitykset pitivät sisällään. Tapahtuman aikana nuoret voivat myös verkostoitua keskenään. Tämä tapahtuu niin yleisön kesken kuin niin sanottuna takahuone keskusteluna.

Kuinka osallisia nuoret tuntevat itsensä olevan nyky-yhteiskunnassa. Lotta Haikkola (2005) on haastatellut nuoria liittyen poliittiseen vaikuttamiseen. Haikkolan mielestä nyky-yhteiskunnassa kansalaisuus edelleen määrittäytyä aikuisten statukseksi. Haastatteluissa nuoret itsekin liittävät oman statuksensa täysivaltaisen kansalaisuuden ulkopuolelle, ja osallistuminen ja vaikuttaminen liitetään aikuisuuteen. Voidaan puhua jopa eräänlaisesta "puutteellisesta aikuisuudesta". Aikuisuus on nuorten mielestä juuri täysivaltaisuuden, vallan, auktoriteetin ja poliittisen päätöksen aikaa, ja tätä aikuisuutta asiayhteydestä riippuen joko odotetaan tai yritetään haastaa. Usein 18 vuoden iässä saavutettava aikuisuus on kuitenkin nuorten mielestä ulkoa annettu rajapyykki, eikä se välttämättä liity nuorten omiin kokemuksiin itsestään. (Haikkola 2005, 149-151.)

Vaikka Haikkola puhuukin pääasiassa nuorten mielipiteistä suhteessa poliittiseen vaikuttamiseen voimme miettiä mistä se voisi johtua, että nuoret kokevat nuoruuden puutteelliseksi aikuisuudeksi. Haikkolan ottaa esiin näkökannan siitä kuinka nuoret kaipaavat sekä perinteiseen politiikkaan että osallistumishankkeisiin perinteisen ikäjärjestyksen rikkomista. Ikäjär-

jestyksellä tarkoitetaan sitä kuinka suuri merkitys päätöksen teossa on esimerkiksi kokemuksella ja iällä. Mitä vanhempi ja kokeneempi olet, sitä enemmän valtaa sinulla on. (Haikkola 2005, 160-161.) Jos sosiokulttuurisessa innostamisessa pyritään ylittämään kasvattajakasvatettava vastakkaisuus, niin samalla voimme miettiä tulisiko ylittää myös aikuinen-nuori vastakkaisuus. Koimme tämän tärkeäksi näkökulmaksi suunnitellessamme tapahtumaa. Jos nuori tuntee, että tapahtuma on osana aikuisten maailmaa, voi siitä tulla innostuneen osallistumisen sijaan kohde jota täytyy vastustaa.

9 Tapahtuma ja sen järjestäminen

Tapahtumaprosessi koostuu yksinkertaisesti lueteltuna suunnittelu ja toteutusvaiheesta. Lisänä on myös jälkimarkkinointivaihe, joka tarkoittaa kiitoksia osallistujille, mahdollisia materiaalin toimituksia, palautteen keräämistä ja työstämistä, mahdollisten yhteydenottopyyntöjen hoitamista ja tapahtuman yhteenvetoa. Suunnitteluvaihe sisältää projektin käynnistyksen, resursoinnin, vaihtoehtojen valinnan, päätöksenteon ja varmistamisen sekä käytännön organisoinnin. Tapahtuman toteutusvaihe taas sisältää rakennusvaiheen, itse tapahtuman ja purkuvaiheen. Voidaan sanoa, hieman tapahtuman ideasta riippuen, että minimiaika onnistuneen tapahtuman luomiseksi suunnittelusta jälkimarkkinointiin, on vähintäänkin pari kuukautta. Minimiaikataululla toteutetun suunnittelun aikana kaiken tulee kuitenkin sujua mutkattomasti, sisäisestä suunnittelusta tilojen varaamiseen. (Vallo & Häyrinen 2003, 177-178.)

Heti suunnittelun alkuvaiheessa kannattaa ottaa mukaan kaikki ne ihmiset, joiden panosta tapahtumassa tarvitaan. Näin saadaan näkökulmia ja ideoita, ja kaikki tapahtumaan osallistujat sitoutuvat paremmin tapahtuman tavoitteisiin. Tätä kautta tapahtuman onnistumisen todennäköisyys kasvaa. Suunnitteluvaihe on tapahtuman toteutuksen kannalta aikaa eniten vievä vaihe. Hyvin suunniteltu on puoliksi tehty, pätee myös tapahtuman järjestämisessä. Suunnittelun alkuvaiheessa projektitapaamisia voi olla parin viikon välein, mutta tapahtuman toteutuksen lähestyessä yhteydenpito tulee olla tiheämpää, jopa päivittäistä. (Vallo & Häyrinen 2003, 179-180.)

Tapahtumabriefillä tarkoitetaan tapaamista, joka suunnittelun alussa kokoaa yhteen ne keskeiset reunaehdot, jotka ovat tiedossa suunnitteluprosessin käynnistysvaiheessa. Yksinkertaisimmillaan se on vastaus kysymyksiin (Vallo & Häyrinen 2003, 180-181.):

- Miksi tapahtuma järjestetään?
- Kenelle se järjestetään?
- Mitä järjestetään?

- Miten tapahtuma toteutetaan?
- Millainen tapahtuma järjestetään?
 - Sisältö.
- Ketkä toimivat isäntinä?
- Millaista tunnelmaa tapahtumalla tavoitellaan?

Nollat taulussa tapahtuman tapahtumabrief tehtiin näiden kysymysten pohjalta (LIITE 1). Sen pohjalta saa hyvin tiivistetyn käsityksen siitä, mistä tapahtumassa on kyse.

Tapahtuman sujuvuuteen vaikuttaa se miten asioiden hoitaminen ja toteuttaminen on suunniteltu etukäteen. Eniten tässä auttaa kokemus, siitä miten paljon henkilökuntaa tarvitaan ja mihin. Kuinka paljon ovelle, ettei ihmisten tarvitse seisoa jonossa odottamassa ja kuinka paljon mahdollisen tarjoilun toteuttamiseen. Toisaalta taas esimerkiksi saniteettitilojen määrällä voi olla viihtyvyyden kannalta suuri merkitys. (Vallo & Häyrinen 2003, 182-183.)

Rakennusvaihe on yleensä toteutusvaiheen aikaa vievin osuus. Itse tapahtuma kestää vain hetken, jolloin kulissien tulee olla kunnossa. Silloin kun tapahtuma alkaa ja ihmiset virtaavat sisään, ei ole enää paljoa tehtävissä. Hyvin suunniteltu tapahtuma on kuin virtaava joki, jota ei pysäytä edes pienet vastoinkäymiset. Silloin on mahdollisuus hyötyä vallitsevista kulisseista ja hyvin suunnitellusta ohjelmasta. Purkuvaihe alkaa kun viimeinenkin vieras on lähtenyt, ja se on yleensä nopeampaa ja ajallisesti tehokkaammin toteutettavissa kuin rakennusvaihe. (Vallo & Häyrinen 2003, 184-185.)

10 Riskit ja kustannukset

Aloitimme työskentelyn tapahtuman järjestämiseksi helmikuussa 2008. Olimme kuitenkin yhteydessä tapahtumaan järjestäjiin joulukuussa 2007. Näin ollen aikataululliset seikat muodostavat suurimman riskin tapahtuman ja opinnäytetyön onnistuneelle toteutukselle. Tässä kohden oli mielestämme kuitenkin huomioitava se, että myös Selvä! -verkosto aloitti työskentelyn tämän vuoden konsertin järjestämiseksi tuolloin helmikuussa 2008.

Kireän aikataulun luomia ongelmia olivat, että esiintyjien rekrytoinnissa ja yhteistyökumppaneiden hankinnassa olisi tullut liian kiire. Myös tapahtuman markkinoinnin epäonnistuminen oli riskinä, jos esiintyjä ei voida hyvissä ajoin käyttää apuvälineenä markkinoinnissa. Muita kireän aikataulun luomia ongelmia olivat lyhyt aika opinnäytetyön suunnitelman tekoon sekä mahdollinen opinnäytetyön suunnitelman hylkääminen, joka saattoi vaarantaa tapahtuman

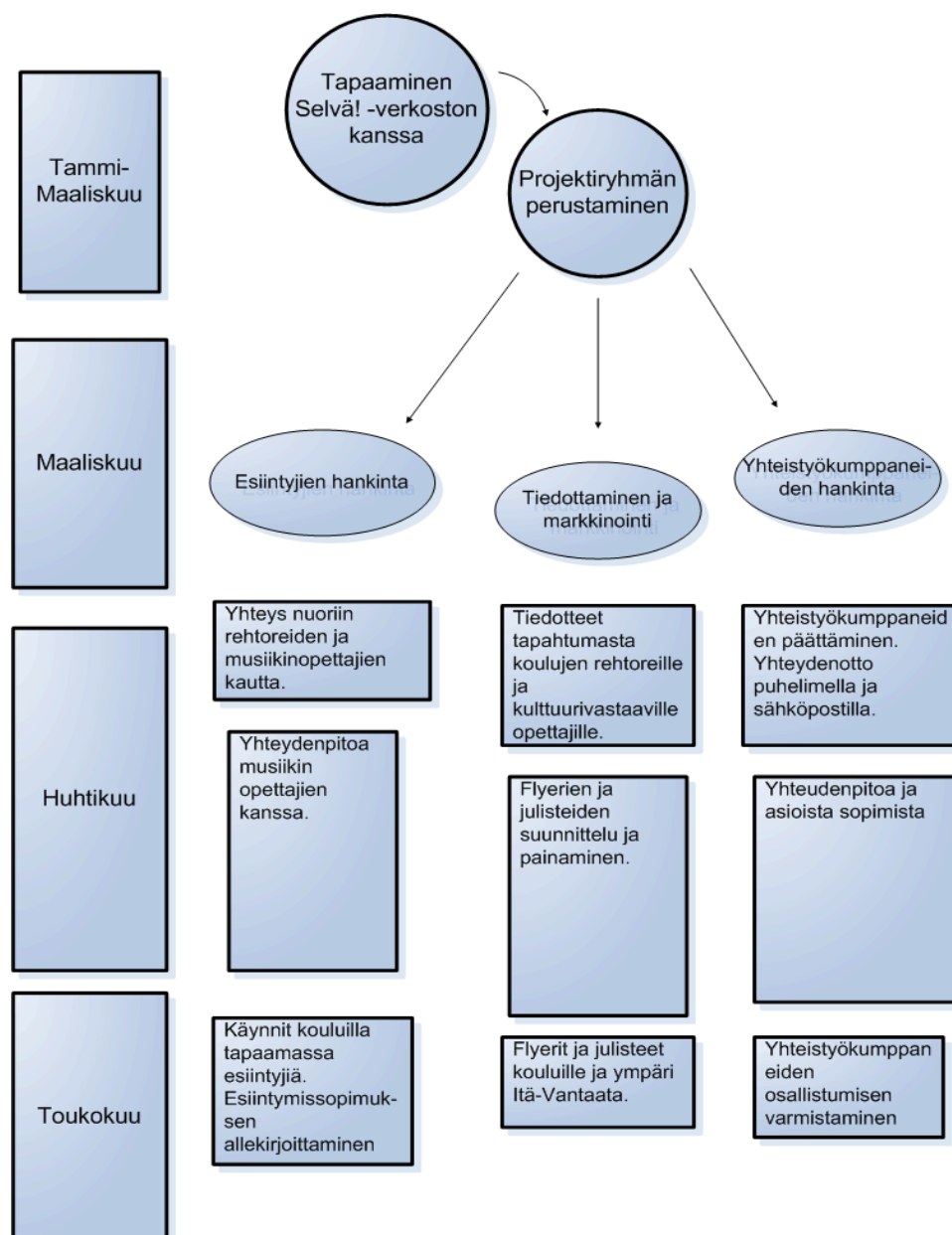
järjestämisen. Tiukan aikataulun takia vaikeuksia pelättiin tulevan myös kokousaikataulujen yhteen sovittamisessa Selvä! -verkoston jäsenten kanssa.

Riskinä tapahtuman onnistumiseen liittyen oli se, ettei tapahtumaan saada riittävästi esiintyjä. Vaarana oli myös, etteivät esiintyjät ole riittävän tasokkaita hyvän tunnelman ylläpitämiseksi tai esiintyjät peruuttavat saapumisensa. Tapahtuman onnistumisen riskinä oli myös se, ettei yleisöä saavu paikalle, jos markkinointi epäonnistuu. Lisäksi riskejä tapahtuman onnistumiselle olivat mahdolliset järjestyshäiriöt tapahtumapaikalla.

Tapahtumaan oli käytettävissä varoja noin 2000 euroa. On kuitenkin huomioitava, että budjetissa ei ollut mukana tila-, tekniikka- ja henkilöstökuluja, jotka tulevat Selvä! -verkoston eri toimijoiden puolesta. Tämän lisäksi oli tarkoitus pyytää sponsoriavustusta paikallisilta yrityksiltä. Tapahtuman budjettia oli myös mahdollista käyttää jonkun yleisesti tunnetun juontajan/juontajien ja tunnetumman pääesiintyjän hankkimiseen. Tavoitteena tällä olisi tehdä tilaisuudesta houkuttelevampi. Budjetin kuluihin kuului myös muun muassa julisteiden sekä mainosten painaminen ja kilpailuun osallistuvien palkinnot. Huomioitava oli lisäksi myös se, että Selvä! -verkoston toimijat osallistuvat tapahtuman järjestämisen oman työnsä ohella ja heidän palkkakustannuksistaan vastaavat heidän työnantajansa. Opinnäytetyöryhmämme joutui henkilökohtaisesti vastaamaan matkoista ja puhelinsoitoista aiheutuvista kustannuksista.

11 Tapahtuman järjestäminen

Opinnäytetyöryhmämme konkreettinen työsarja sai alkunsa kun mahdollisuus tapahtuman järjestämiseen lyötiin lukkoon ja ensimmäiset kokoukset antoivat työrupeamalle lähtölauauksen. Alla olevasta prosessikaaviosta näkee miten tapahtuman järjestäminen eteni. Pyrimme selvittämään prosessin etenemistä kaaviossa esiteltyjen teemojen pohjalta.

Kuva 2: Tapahtuman tuottamisen prosessikaavio.

11.1 Projektin käynnistys

Ensimmäisen kerran vuoden 2008 Nollat taulussa tapahtumasta keskusteltiin Laurea-ammattikorkeakoulussa järjestetyssä Hyrinä illassa syksyllä 2007. Hyrinä illassa oli mukana työelämän edustajia kertomassa erilaisista sosiaalialaan liittyvistä hankkeista. Paikalla oli Curly ry:n edustaja kertomassa Nollat taulussa tapahtumasta, joka oli viime vuosien huonon osallistujamäärän takia nyt lisäävun tarpeessa. Tähän viitaten Curlyn ry:n edustaja tuli markkinoimaan koulun opiskelijoille mahdollisuutta osallistua tapahtuman järjestämiseen. Aihe alkoi kiinnostaa, sillä hankkeen tarkoitusperä oli tärkeä.

Asiasta tuli uudestaan puhetta loppuvuodesta 2007. Tuolloin innostuimme aiheesta lisää, joten päätimme ottaa yhteyttä koulun opettajiin ja hankkeen vastuuhenkilöihin. Tässä vaiheessa oli vielä epäselvää voisimmeko tehdä tapahtumaan liittyen opinnäytetyön. Tapasimme asian tiimoilta koulun opettajia joulukuussa 2007, joiden mukaan opinnäytetyö voitaisiin tehdä jos vastuu projektissa täyttäisi tarvittavat kriteerit. Näin ollen päätettiin ottaa yhteyttä Selvä! -verkoston työryhmään ja selvittää missä määrin osallistuisimme tapahtuman järjestämiseen.

Ensimmäinen tapaaminen Selvä -verkoston toimijoiden kanssa oli suhteellisen myöhään tapahtuman ajankohtaan nähden. Palaverissa oli melko sekava ilmapiiri, sillä meidät oli kutsuttu paikalle hieman viime hetkillä. Jälkeenpäin saimmekin kuulla, että olimme hieman väärässä paikassa. Tunnelma oli aihetta kohtaan latistava eikä panostamme otettu mielestämme kaikkien osalta vakavasti. Annoimme uusia ehdotuksia ohjelman rakenteeseen ja luonteeseen nähden. Ehdotukset olivat aiemmasta Nollat taulussa konseptista poikkeavat sillä korostimme entistä enemmän nuorten panosta esitysten luomisessa ja heidän osuuttaan itse tapahtuman markkinoinnissa. Lisäksi ehdotimme bändikisan järjestämistä osaksi ohjelman runkoa. Ehdotuksemme saivat, sekä puoltavaa ja innostunutta vastaanottoa, että kritisoivaa vastustusta osakseen. Eräs kokouksessa ollut muun muassa sanoi, että musiikki ei saa saada niin suurta roolia tapahtumassa ja että bändikilpailuita on niin paljon olemassa. Kommenttina erään osapuolen suusta tuli muun muassa, ettei nuoret innostu bändikisasta. Olimme eri mieltä asiasta, sillä mielestämme bänditapahtumille on aina kysyntää, eikä nuorille voi koskaan olla liikaa mahdollisuuksia esiintyä tai päästä katsomaan oman alueen bändejä päihteettömässä foorumissa. Yhdyimme kuitenkin ajatukseen siitä, että vantaalaiset nuoret saisivat itse päättää omien esitystensä sisällön. Kaikkien ei tarvinnut soittaa musiikkia vaan esiintyminen voi pitää sisällään mitä tahansa muutakin.

Kokouksessa oli selvästi aistittavissa muutoshalukkuutta edellisen tapahtuman heikon osanottajamäärän johdosta. Muutoshalukkuudesta huolimatta verkoston jäsenillä ei vaikuttanut ole-

van yhteistä ymmärrystä siitä, että mihin suuntaan tapahtumaa tulisi viedä osanottajamäärän kasvattamiseksi. Tunnelmana oli, että kaikkea on kokeiltu, mutta toimintatavat eivät ole toimineet halutulla tavalla. Kukaan ei tiennyt mitä nyt pitäisi tehdä, jonka koimme vaikuttaneen siihen miksi meidän ehdotuksemme "bändikilpailusta" ei saanut kannatusta osakseen. Lähdimme kokouksesta varsin ristiriitaisin tunnelmin. Toisaalta uskoimme ideaamme bändikilpailusta, johon on liitetty oheisohjelmaa, mutta tapahtuman järjestämisen aikataulusta vaikutti tulevan aivan liian kireä, emmekä kokeneet saavamme verkostolta täyttä tukea toiminnallemme.

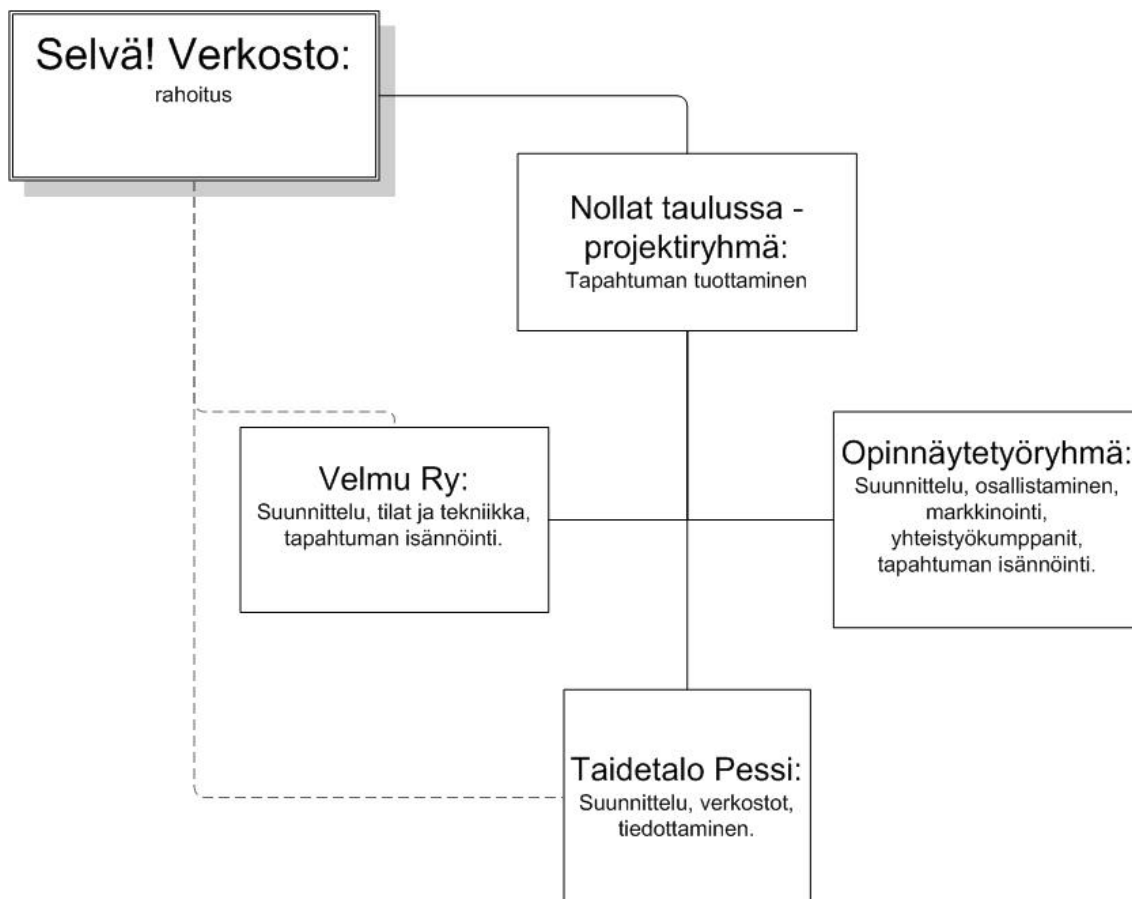
11.2 Strategia ja työnjako

Noin kuukauden kuluttua Selvä! -verkoston kokouksesta kokoontuimme Vantaan elävän musiikin yhdistyksen tiloissa Vernissassa, Vantaan Tikkurilassa. Toinen tapaaminen oli huomattavasti hedelmällisempi, sillä nyt paikalla oli vain ydintyöryhmään kuuluvat osapuolet. Paikalla olivat opinnäytetyöryhmämme jäsenten lisäksi tapahtuman järjestämisen vastuuhenkilöt: Taidetalo Pessin ja Vantaan elävänmusiikin yhdistyksen edustajat sekä Curly Ry:n edustaja. Kokouksessa saimme laadittua työryhmän strategian ja työnjaon.

Nollat taulussa tapahtuma päätettiin toteuttaa perjantaina 30.5.2008 kello 17.00-23.00 kulttuuri- ja monitoimitalo Vernissassa Vantaan Tikkurilassa. Päätettiin, että tapahtuman kohderyhmänä ovat vantaalaiset 12-16-vuotiaat nuoret. Kohderyhmäksi lopulta tarkentui itävantaa-laiset nuoret. Tapahtuman tarkoituksena oli järjestää päihteetön tapahtuma, joka tavoittaisi mahdollisimman suuren joukon vantaalaisia nuoria. Idea siitä, että nuoret itse vastaisivat pääosin illan ohjelmasta, syntyi johtuen tapahtuman vähenevästä kävijämäärästä. Näin yritäisimme herättää nuorten mielenkiinnon tapahtumaa kohtaan. Esiintyjiä päätettiin rekrytoida vantaalaisista kouluista sekä nuorisotiloista. Esitykset ja vantaalaiset koulut kilpailisivat toisiaan vastaan. Esitysten sisällön suhteen ei asetettu tarkempia rajoituksia. Esitykset voisivat pitää sisällään esimerkiksi laulua, soittoa, tanssia, liikuntaa, taidetta, draamaa jne. Illan ohjelmaa suunniteltaessa tulisi kuitenkin ottaa huomioon tapahtuman kesto, jolloin esitysten määrää ja pituutta saatetaan joutua rajoittamaan.

Päätimme lisäksi, että pyrimme hankkimaan tapahtumaan nuoreen kohderyhmään vetoavan juontajan ja artistin, mikäli se on budjetin raameissa mahdollista. Artistin hankkimisesta lopulta luovuttiin, sillä tapahtuman järjestämiseen olevan ajan puitteissa oli vaikea löytää tapahtumaan sopivaa artistia. Lisäohjelmaksi päätimme järjestää myös mahdollisuuksien ja tilojen suomissa puitteissa esimerkiksi harrastus- ja urheilutoiminnan esittelyä. Tapahtuman päätteeksi päätimme järjestää diskon, jonka DJ tulisi nuorten keskuudesta. Ta-

pahtuman budjetti oli noin 2000 euroa. Mahdollista lisärahoitusta tapahtumalle saatettaisiin saada sponsoroinnin avulla.

Kuva 3: Projektin organisaatiokaavio.

Työjärjestykseksi päätettiin, että Velmu Ry vastaa tapahtuman tekniikasta, tapahtuman tilasta, teknisestä henkilökunnasta sekä järjestyksenvalvojien hankinnasta. Tapahtuman aikana Vernissan tekniikka hoitaisi äänentoistoon ja miksaukseen liittyvät asiat. Alueen nuorisotalojen työntekijät hoitaisivat tapahtuman järjestyksenvalvontaan liittyvät työt. Lisäksi Vernissan kahvilan omistaja tulisi pitämään kahvilaansa auki. Velmun rooliin kuului myös, että se tuottaisi yhdessä suunnitellun mainoksen. Mainoksen graafisesta ilmeestä ja painatuksesta vastasi Velmu Ry:n kautta tullut graafikko. Taidetalo Pessi vastaisi tapahtumasta tiedottamisesta koulujen rehtoreille sekä kouluissa oleville kulttuuriyhteyshenkilöille. Curly Ry oli ollut aikaisempina vuosina järjestämässä tapahtumaan, mutta jättäytyi pois tämän kyseisen tapahtuman järjestämisestä. Heistä oli kuitenkin suuri apu itse tapahtuman dokumentoinnissa.

11.3 Nuorten mukaan innostaminen

Jotta saisimme nuoret innostumaan tapahtumasta aiempaa paremmin, halusimme tapahtuman ohjelman pohjaksi uudistusehdotuksia. Mietimme, että leikkimielinen kilpailu nuorten esitysten välillä voisi kiinnostaa nuoria ja samalla aktivoisi nuoria yleisöksi. Toisaalta pelkkä esiintymismahdollisuuskin toisi paikalle esiintyjä ja heidän kavereitaan. Oheisohjelma tekisi myös tapahtumasta kiinnostavan ja toisi nuoria paikalle. Lisäksi tapahtuman päätökseksi olisi hyvä järjestää disko sillä sekin voisi innostaa nuoria mukaan tapahtumaan. Vielä jos diskon dj tulisi nuorten parista, nuorien kävijämäärää saataisiin nostettua, sillä dj voisi markkinoida nuoria paikalle. Mielekkäiden juontajien hommaaminen tapahtumaan voisi myös toimia innostavana elementtinä.

Nuorten tavoittaminen ja tapahtumaan sitouttaminen oli projektiryhmän suurin tavoite ja haaste tapahtuman onnistumisen kannalta. Huhupuheet nuorten keskuudessa tapahtuman liiallisesta holhoavasta asenteesta päihitteettömyyden suhteen kantautui projektiryhmän korviin ja synnytti epäilyksiä siitä, kuinka vaikeaa nuoria on tapahtumaan saada osallistumaan. Tapahtumasta haluttiin saada sellainen, jonne nuorten olisi helppo tulla. Mietimme jopa sitä onko tapahtuman nimi Nollat taulussa hyvä. Lopulta päädyimme kuitenkin pitämään vanhan nimen sillä se oli monille yhteistyökumppaneille ja toimijoille tuttu. Tapahtumaa tulisi vain markkinoida painottaen vähemmän päihitteettömyyttä ja esimerkiksi poistamalla aiemmat puhalluskokeet ovilta. Liika päihitteettömyys ja valistusmentaliteetti saattaisivat karkottaa nuoria pois tapahtumasta.

11.4 Esiintyjien hankinta

Nuorten tavoittaminen kouluista oli konkreettinen lähtölaukaus projektillemme. Tätä ennen olimme vain suunnitelleet projektityöryhmän kesken sitä mitä tuleman pitää. Tavoitteenamme oli lähestyä aluksi Vantaan koulujen opettajia ja työllistää heitä mahdollisten esiintyjien kartoittamisessa, jonka jälkeen jalkautuisimme Vantaan kouluihin mahdollisten esiintyjien luokse. Aluksi teimme sähköpostitiedotteen koulujen rehtoreille, jossa lyhyesti esittelimme tapahtuman luonteen ja kerroimme myös miksi tapahtuma järjestetään ja miksi on tärkeää saada nuoret paikalle (LIITE 2). Erään tapahtumajärjestäjän toimesta kirje lähetettiin Vantaan koulujen rehtoreille. Toiveenamme oli, että koulujen rehtorit olisivat tiedottaneet taide- ja kulttuuriasioista vastaavaa koulujen henkilöstöä tapahtumasta. He olisivat yhdessä kartoittaneet esiintyjä ja ottaneet ryhmäämme yhteyttä.

Vastauksia rehtoreille lähetettyihin sähköposteihin tuli kuitenkin niukasti. Kolmesta koulusta tuli musiikinopettajalta suoraan vastaus, että mukaan osallistuisi bändejä. Olimme yhteydessä

näihin opettajiin ja kerroimme tarkempia tietoja jatkosta. Ongelmana rehtorien tavoittamisessa oli se, että sähköpostilla kontaktin saaminen oli hidasta ja epävarmaa. Heidän tavoittaminen oli kuitenkin välttämätöntä, sillä esimerkiksi opettajiin emme voineet ottaa yhteyttä. Rehtori on se, jonka puhelinnumero on ainoastaan yleisesti saatavilla. Hänen tuli luovuttaa koulussa olevien muiden, kuten taideopettajien, puhelinnumerot. Niihin kouluihin, joista ei saatu vastausta sähköpostitse, otettiin yhteyttä puhelimitse. Ylä- ja alakoulut jaettiin ryhmän kesken ja sovittiin, että kukin ryhmän jäsen pyrkii tavoittamaan koulujen rehtoreita ja tätä kautta taideopettajia. Lopulta päätettiin rajoittaa nämä tiedustelut koskemaan vain Itä-Vantaan kouluja, koska fyysiset välimatkat Länsi-Vantaalla olivat projektiryhmän mielestä liian pitkät, jotta olisi tarkoituksenmukaista markkinoida tapahtumaa siellä sijaitseviin kouluihin. Nuoret eivät välttämättä lähtisi Länsi-Vantaalta Tikkurilaan asti perjantai-iltana. Lisäksi Vernissan kapasiteetti, joka on 400 henkilöä, asetti omat rajoituksensa tapahtuman markkinointiin ja kohdeyleisöön. Nuoria saataisiin riittävästi tapahtumaan Itä-Vantaan kouluistakin.

Rehtoreille soittaminen tuotti tulosta. Lopulta kun saimme yhteystietoja taideopettajiin, asia alkoi helpottua. Pian useita esiintyjä saatiin tapahtumaan. Huolimatta siitä, että tiedotteessa ja puhelinsoitoissa painotettiin sitä, että esitykset voivat sisältää mitä vaan, musiikilliset tuotokset olivat ainoita, joita koulut tarjosivat. Tämä saattoi johtua juuri tapahtumaan liittyvästä tiukasta aikataulusta. Valmiita esityksiä oli musiikkiin liittyen jo luultavasti olemassa valmiiksi. Jotkut mukana olevat koulut myös järjestävät keväisin bändikatselmuksia ja talentkilpailuja, joissa on tarjolla yleensä tasokkaita bändejä. Samoin kevätkuulissa yleensä esiintyy jokin bändi, jota on helppo esittää eteenpäin.

Esiintyjien etsimisessä meitä auttoi se, että otettiin selvää missä kouluissa olisi taidepainotteista opetusta. Näihin kouluihin painotettiin erityistä huomiota. Kouluihin, joista ei kuulunut ja jotka olivat ns. vaikeasti tavoitettavia, pidettiin yhteyttä enemmän. Useiden koulujen rehtorit sanoivat kuitenkin, että heillä ei ole esiintyjä. Lieneekö totta, sitä on mahdoton sanoa. Kyseiset koulut jätettiin kuitenkin huomion ulkopuolelle ja keskityttiin niihin kouluihin, joista voisi esiintyjä saada. Tähän liittyi myös se, että mukaan otettavien esiintyjien määrä oli rajallinen. Moni opettaja sanoi heidät tavoitettua, että heiltä varmasti löytyy esiintyjä. Joistain kouluista esiintyjä piti jopa karsia.

Korson kolusta esiintyjä oli kolme, johtuen ilmoittautuneiden bändien suuresta määrästä. Muita kouluja, joista esiintyjä saatiin suoraan puhelimitse tai sähköpostilla, olivat Jokiniemen koulu, Ruusuvuoren koulu, Kartanonkosken koulu ja Peltolan koulu. Ainoa koulu johon jalkaututtiin kartoittamaan ja etsimään mahdollisia esiintyjä oli Simonkallion koulu. Tapasimme suullisesti koulun musiikinopettajan huolimatta siitä, että koulun rehtori oli sanonut puheli-

nessa, että heidän koulusta ei löydy esiintyjä. Korviin oli kantautunut tieto, että koulun oppilaat ovat bänditoiminnassa aktiivisia. Simonkallion koulu oli myös tärkeä, sillä se sijaitsi lähellä Tikkurilaa. Lopulta koululta tuli yksi esiintyjä tapahtumaan.

Esiintyjä alkoi huhtikuun loppuun mennessä kertyä kiitettävissä määrin. Esiintyjien määrä rajattiin kahdeksaan orkesteriin, jolloin kullekin esiintyjällä jäi aikaa omalle esitykselleen 15-20 minuuttia. Lisäksi projektiryhmässä päätettiin, että leikkimielisen kilpailun voittaja ratkaistaisiin lopuksi huutoäänestyksellä, jonka avulla uskottiin kunkin orkesterin kannattajien pysyvän paikalla mahdollisimman pitkään auttamassa kannattamansa orkesteri voittoon. Huutoäänestyksessä käytäisiin Vernissan desibelimittaria, joka ratkaisee lopullisen voittajan. Bändikilpailun voittajalle päätettiin antaa palkinnoksi liput Vantaan Hakunilassa järjestettävään Myötätuulirockiin, joka on kohdennettu muista musiikkifestivaaleista hieman poiketen nuoremmalle kohderyhmälle.

Tapahtumaan mukaan tulevien koulujen varmistamisen jälkeen kävimme henkilökohtaisesti tapaamassa niin esiintymään tulevia bändejä kuin musiikinopettajiakin. Esiintyjien tapaaminen oli tärkeää, sillä kouluille haluttiin kertoa hieman tapahtuman historiaa ja syyn miksi se järjestetään. Samalla esiintyvät nuoret vastuutettiin markkinoimaan tapahtumaa, sillä kavereiden paikalle saanti olisi ehdottoman tärkeää. Samalla esiintyjille kerrottiin, että tapahtuma on samalla leikkimielinen kilpailu. Nuorille tämä viesti tuntui aluksi ehkä hieman pelottavalta. Tapaamisessa kuitenkin painotettiin, että huutoäänestyksen tulokseen voi vaikuttaa tuomalla paikalle mahdollisimman paljon kavereita ja omia koululaisia. Tätä käytettiin eräänlaisena markkinointikikkana. Myös kilpailun leikkimielisyyttä painotettiin ja, ettei sitä kannata ottaa pelotteena vaan pikemminkin haasteena ja mahdollisuutena. Olisi myös mukavampaa esiintyä suurelle joukolle kuin tyhjälle salille. Senkin takia on hyvä saada paikalle kavereita ja oman koulun muita oppilaita. Tapahtumassa soittaminen voisi lisäksi auttaa omaa bändiä tulevaisuuden esiintymisiä varten.

Lisäksi annoimme kullekin orkesterille osallistumiskaavakkeen (LIITE 3), joka tuli täyttää ja allekirjoittaa. Kaavakkeessa kysyttiin muun muassa bändin musiikkityyliä ja kappalemäärää, mikä auttoi meitä suunnittelemaan tapahtuman ohjelmaa. Osallistumiskaavakkeesta selvisi myös orkesterin kokoonpano ja soittimet. Nämä tiedot auttoivat Vernissan henkilökuntaa tulevista teknisistä ratkaisuista lavalla. Osallistumiskaavakkeen allekirjoittamisen kautta halusimme tehdä bändin osallistumisesta virallisen. Näin pyrimme lisäämään nuorten sitoutumista tapahtumaan. Kaavakkeen allekirjoitti yksi bändin jäsen, joka oli samalla virallisena yhteyshenkilönä meidän ja bändin välillä. Otimme siis hänen puhelinnumeronsa talteen.

Tapaamisessa mainittiin myös tilaisuuden päihteettömyydestä. Tapahtuman ilmaistiin olevan luonnollisesti päihteetön, sillä se on sallittu kaiken ikäisille. Tapaamisessa haluttiin myös luoda nuorille positiivista henkeä tapahtumaan osallistumisen suhteen. Näytti siltä, että nuoret ottivat tosissaan tilaisuuden päästä "kunnon lavalle" esiintymään ja olivat innostuneen oloisia. Moni opettaja auttoi meitä myös olemalla innostajan roolissa. Tuntui siltä, että tapahtumalle oli todella tarvetta ja kysyntää.

11.5 Tiedottaminen ja markkinointi

Tapahtuman tiedottamisen ja markkinoinnin tavoitteeksi määriteltiin koko Itä-Vantaan alueella tietoisuuden lisääminen tapahtumaan liittyen. Tapahtumaa markkinoitaisiin nuorille ympäri Itä-Vantaata ja tiedottaminen kohdistettaisiin alueen kouluihin. Mahdollisia markkinointikanavia olisivat: paikallismediat, internet, flyerit, julisteet sekä Vantaan ylä- ja ala-asteet sekä nuorisotilat. Kouluille tiedottaminen järjestettäisiin siten, että ensin ottaisimme yhteyttä koulujen johtoon, eli rehtoreihin toisen tapahtumaa järjestämässä olleen henkilön lähettämällä tiedotteella, jonka jälkeen voisimme opinnäytetyötyöryhmän toimesta ottaa yhteyttä muihin portaisiin ja sitä kautta nuoriin. Tarkoitus oli, että lopulta osallistaisimme esiintyvät nuoret hoitamaan suurimman osan markkinoinnista. He markkinoisivat tapahtumaa omassa koulussaan ja sosiaalisissa verkostoissaan. Paikallismediassa ja internetissä tiedottaminen kuului Velmun rooliin. Kaikki tapahtumaan järjestämiseen osallistuneet tahot jakoivat lisäksi julisteita ympäri Vantaata: kouluihin, kirjastoihin ja Vantaalla tapahtuu -tauluille.

Projektiryhmä vastasi julisteen sisällön suunnittelusta. Julisteeseen haluttiin tapahtuman ajankohdan ja tapahtumapaikan lisäksi yhteistyökumppanit sekä järjestävät tahot. Tärkeää julisteessa oli, että siitä selvisi mikä tapahtuman pääidea oli, eli kaikille vapaa päihteetön tapahtuma, jossa on bändejä vantaalaisista kouluista. Tämän takia julisteessa erikseen luki, että tapahtuma on päihteetön johon on vapaa pääsy ja että tapahtumassa on bändejä vantaalaisista kouluista. Erityisen tärkeää oli kertoa julisteessa, että tänä vuonna ohjelmarakenne on poikkeava ja että nuoret vastaavat ohjelma sisällöstä, koska tapahtuman aikaisempaa nimeä Nollat taulussa ei haluttu muuttaa. Oheisohjelman tarjoajat haluttiin myös ottaa julisteeseen, tapahtuman juontajat mainittiin ja julisteesta ilmeni, että tapahtuma päättyi diskoon. Julisteista tehtiin myös pienoiskoossa olevia flyereitä, joita olisi helpompi jakaa. Flyereiden takapuolella luki lisäksi esiintyvien bändien nimet ja esiintymisaika.

NOLLAT TAULUSSA

PE 30.5.08 aikataulu
Ovet auki 17.30

- 18.00 • Heavy Duty
- 18.15 • Vantaan Budo-Kai:n Karatenäytös
- 18.30 • Deathclaim
- 18.55 • Odd Blake
- 19.20 • 7fm
- 19.45 • Bänd i thong
- 20.10 • TBG
- 20.35 • Kiska
- 21.00 • Sauerkraut.
- 21.15 • Disco: DJ Keke

Kuva 4: Nollataulussa tapahtuman juliste ja flyer.

Esitysten tuottamisen lisäksi tärkeänä osana nuorten roolia oli nuorten osallistaminen tapahtuman markkinointiin. Esiintyvien nuorten rooli oli keskeisessä osassa yleisön paikalle saannin kannalta. Esiintyvistä nuorista olisi kiinni se kuinka paljon nuoria saataisiin paikalle tapahtumaan. Uskoimme, että nuoret haluavat toteuttaa onnistuneen tapahtuman ja he kutsuisivat paikalle kavereitaan. Esiintyvät nuoret saivat flyereitä (Kuva 3), joissa selvisi tapahtuman ohjelmasisältö, yhteistyökumppanit ja ajankohta. Nuoret jakaisivat flyereitä nuorille, kuten koulunsa oppilaille ja kavereille. Annoimme yhteystietomme nuorille, jotta he voisivat pyytää meiltä lisää flyereitä tarpeen vaatiessa. Ongelmia flyereiden saannissa ei ollut. Yhteen kouluun ei jostain syystä flyereita saatu toimitettua.

Flyerit ja julisteet annettiin nuorille heidän koululuullaan käydyissä tapaamisissa. Julisteita he voisivat kiinnittää koulujen seiniiin. Flyerit ja julisteet annettiin vasta muutama viikko ennen tapahtumaa, sillä halusimme, että niitä ei anneta liian aikaisin. Tapahtuman markkinoinnille piti antaa aikaa, mutta mainontaa ei tulisi suorittaa liian aikaisin. Nuoret saattaisivat unohtaa tapahtuman innostuksen laantuessa. Tapaamisessa painotettiin markkinoinnin suhteen sitä, että tapahtumaa mainostaessa on hyvä ilmaista oman bändin mainostamisen lisäksi se, että tapahtumassa on bändien lisäksi myös oheishjelmaa kuten salibandykisa ja Nintendo Wii. Tämä saattaisi houkutella paikalle myös niitä nuoria, jotka eivät tulisi paikalle vain musiikin takia.

11.6 Oheisohjelma ja yhteistyökumppanit

Opinnäytetyöryhmän vastuulla olivat myös yhteistyökumppaneiden hankkiminen ja oheisohjelman järjestäminen. Koko kevään ajan kartoitettiin ohjelmaa tapahtumaan. Ideana oli, että tapahtumassa esiteltäisiin harrastustoimintaa, jonka nuoret voisivat aloittaa hieman vartuneemmalla iällä ja joka tukisi virikkeellistä ja päihteetöntä vapaa-ajanviettoa. Tästä johtuen massalajit, kuten jääkiekko ja jalkapallo, sivuutettiin. Näiden harrastamisen nuoret aloittavat jo hyvin varhaisella iällä. Samoin tavoitteena oli, että oheistoiminta olisi mahdollisimman osallistavaa ja mielenkiintoista. Helsingissä järjestetyssä Reaktori -tapahtumassa järjestäjät olivat kokeneet nimenomaan toiminnallisen ohjelman kiinnostavan nuoria (Kinnunen, S-K. 2008).

Paikalle yritettiin saada muun muassa Suomen Parkour Ry:n kautta ohjattua liikuntaa nuorille, mutta johtuen ilmeisesti lajin nuoresta iästä, ei organisaatiosta saatu vastausta osallistumisesta tarvittavan nopeasti. Paikalle saatiin kuitenkin Itä-Vantaalla toimiva karateseura Budo-Kai, salibandyseura Hakunilan Kisan salibandyjaoston Ac Haki, Rajakylän vapaapalokunta sekä päihteetön moottoripyöräseura P.A.N. Raisers ry, joka tuli loppusuoralla tapahtumaan mukaan Velmun Ry:n kautta. Nintendo Wii -konsoleita maahantuova yritys Amo Oy antoi tapahtumaa varten käyttöömmekaksi Wii konsolia ja Wii Sport pelejä.

Budo-Kai ja Ac Haki pyydettiin mukaan esittelemään harrastamisen urheilupuolta. Molemmat seurat ovat aktiivisia hankkimaan nuoria harrastajia ja molemmat toimivat Itä-Vantaalla. Vantaan Budo-Kain tavoitteena on edistää lasten, nuorten ja aikuisten terveyttä ja hyvinvointia karate-urheilulajin avulla. Seura on perinteikäs vuonna 1972 perustettu karateliiton jäsen, joka tarjoaa monipuolista ja korkeatasoista kunto- ja kilpakaratetoimintaa. Lapsille ja nuorille suunnatun toiminnan tarkoituksena on karaten tekniikoiden lisäksi kehittää muun muassa itsevarmuutta ja -tuntemusta, esiintymistaitoja sekä taitoja toimia ryhmässä. (Budo-Kai ry 2009.) AC Haki on vuonna 1989 perustettu Hakunilan Kisan salibandyjaos, jolla on joukkue monenikäisten nuorten sarjoissa, aikuisten harrastejoukkue sekä edustusjoukkue, joka pelaa Suomen Salibandyliigassa (Ac-Haki 2009). Salibandy on edelleen suosittu harrastus nuorten keskuudessa. Lajissa on suhteellisen matala aloituskynnys esimerkiksi verrattuna jääkiekkoon, jossa lisenssi- ja varustemaksut voivat käydä vanhemmille liian kalliiksi.

VPK-toiminta on perinteistä, nykyään hieman hiipumassa olevaa, mutta edelleen tarkoituksenmukaista ja pintansa pitävää harrastus- ja vapaa-ajantoimintaa. Rajakylän VPK pyydettiin mukaan, sillä sen toiminnasta oli hyviä kokemuksia aikaisemmista vastaavanlaisista tapahtumista. Sillä on vuonna 2005 perustettu nuoriso-osasto, joka on jaettu nuorempiin ja vanhempiin nuoriin. Vanhemmissa nuorissa on 11-15 nuoria, jotka harjoittelevat palo- ja pelastusalan

harjoituksia. (Rajakylän VPK.) Palokuntaharrastus on monenlaisia taitoja kehittävää. Palokuntaharrastuksen tavoitteena on itse pelastustehtäviin kouluttamisen ohessa tukea nuoren kasvua itsenäiseksi, itseensä luottavaksi, osallistuvaksi ja yhteistoimintaan pystyväksi nuoreksi. (Länsi-Suomen pelastusalan liitto 2009.) Tämä oli hyvin yhteydessä myös tapahtuman tavoitteisiin liittyen varsinkin nuorten osallistamiseen.

P.A.N. Raisers Ry on perustettu päihteettömien moottoripyöräilijöiden ja moottoreita harrastavien ihmisten tarpeisiin. Yhdistys haluaa tuoda yhteen motoristeja päihteettömän toiminnan alla. (P.A.N. Raisers 2008.) Meidän tapahtumaan tämä sopi hyvin, sillä nuorista monet ovat kiinnostuneita moottoripyöristä ja motoristeista, eikä päihteettömyyttä kovin helposti yhdistetä motoristeihin. Tämän takia oli mielestämme hyvä idea tuoda tapahtumassa esiin päihteettömien motoristien toimintaa.

Nintendo Wii:n toimintaideana on tuoda pelit lähemmäksi tavallista ihmistä ja samalla tuoda ihmisiä lähemmäs toisiaan uudella peliamisella. Wii Sport pelissä ei vain painella nappeja, sillä pelikonsolissa on ohjaimet, jotka tunnistavat käsien liikkeen. Tällä tavoin pelaaminen on myös aktivoivampaa ja liikunnallisempaa kuin normaalilla pelikoneella. (Amo Oy 2006.) Esimerkiksi tenniksen nelinpeli on jo aikamoista virtuaalisilla mailoilla huitomista. Pääideana Wii konsolin mukaan ottamisessa oli tuoda tapahtumaan nuorille lisää tekemistä, mutta myös aktivoida nuoria pelaamisen maailmaan, joka mielestämme on kaikenlaisesta kriitistä huolimatta kuitenkin pääosin terve ja hyvä harrastus.

Tapahtumaan osallistui myös Stop Huumeille ry, joka antoi jaettavaksi esitteitä ja mainosmateriaalia sekä poliisi, joka alueen partioinnin lomassa kävi seuraamassa tapahtumaa. Alun perin oli tarkoitus, että alueen lähipoliisi olisi kiinteästi paikalla vastaamassa nuorten kysymyksiin ja järjestämässä toimintaa, mutta näin ei lopulta käynyt, vaan sen sijasta poliisi kierteli alueella ja vastaili nuorten kysymyksiin partioinnin ohessa. Bändien takahuoneruokailu hoidettiin osaksi hankkeen rahoituksella ja osaksi K-Citymarketin Jumbon patonkilahjoituksilla, jotka opinnäytetyöryhmä hankki.

Yhteistyökumppaneiden saaminen oli suurimmaksi osaksi helppoa. Puhelinsoitoilla lähestyminen riitti vakuuttamaan oheisohjelman tarjoajia ottamaan osaa tapahtumaan. Heille ei siis maksettu korvausta vaan he tulivat paikalle talkoohengessä. Tapahtuman hyvä tarkoitus vaikutti varmasti ottamaan osaa ja myös se, että tapahtuma toimi hyvänä markkinointifoorumina seuroille ja yhdistyksille. STOP- huumeille ry oli ainut taho, joka jäi viime hetkellä pois tapahtumasta. Saimme kuitenkin heiltä materiaalia esittelyyn.

Lisäksi tapahtumaa järjestäessä oltiin yhteydessä useaan Suomen Punaisen Ristin tahoon. Meidät otettiin monessa paikassa hyvin vastaan, mutta SPR:n suuren organisaation vuoksi oli aluksi vaikea tietää kenelle oikeasti kannattaa soittaa. Tämän takia puhelinkeskustelu yleensä päättyi siihen, että pyydettiin ottamaan yhteyttä johon toiseen tahoon. Lopulta yhteyttä otettiin SPR:n Tikkurilan paikallistoimistoon, josta vastattiin, ettei osallistuminen tämän vuoden tapahtumaan ole mahdollista. Yhteydessä oltiin vielä SPR:n päihdetyön yksikköön, josta sieltäkään ei saatu tapahtumaan osallistujia. Lopulta SPR:n jouduttiin jättämään kokonaan pois tapahtuman ohjelmasta.

12 Tapahtuman kuvaus

Tapahtumaa alettiin rakentaa tapahtumapäivänä perjantaina iltapäivällä. Tapahtuman koostamiseen ja rakentamiseen ei tarvittu yhtä iltapäivää enempää aikaa, sillä tapahtumapaikka Vernissa on jo valmiiksi hyvin soveltuva tällaisiin tilaisuuksiin. Vernissan henkilökunta on myös kokenutta kaikenlaisten tapahtumien järjestämisessä, joten rakentaminen meni sujuvasti. Paikalla oli Vernissan vakiohenkilökunnan lisäksi Velmu Ry:n toimijoita sekä nuorisotyöntekijöitä. Olimme myös itse paikalla katsomassa kokonaisuutta sekä rakentamassa varsinkin yhteistyökumppaneille luvattuja paikkoja. Hankimme salibandymaalit AC Hakin salibandykilpailua varten ja kokosimme Nintendo Wii peliasemat Vernissan kahvioon. Lisäksi katsottiin valmiiksi paikka Rajakylän VPK:n paloautolle.

Nuoria oli pyydetty tulemaan paikalle soittimeen klo 16.00. Nuoret saapuivat ajoissa paikalle, minkä jälkeen heidät koottiin pieneen palaveriin, jossa kerrottiin tapahtuman kulusta ja vastattiin nuorten esittämiin kysymyksiin. Nuorilla ei tässä vaiheessa ollut paljoakaan kysyttävää. Eniten kysymyksiä tuli liittyen soittoaikaan. Tuntui siltä, että nuorille oli selkeää, miten tällainen konsertti etenee. Tämän jälkeen ensimmäisenä soittava bändi alkoi valmistautua keikkaansa varten ja muut nuoret hajaantuivat takahuoneeseen ja ympäri tapahtumatilaa. Myös paikalle saapuneiden musiikinopettajien kanssa keskusteltiin illan kulusta. Heidän esittämiin kysymyksiin mietittiin vastausta ja tiedusteluihin esimerkiksi siitä, minkälaisia muita bändejä on paikalle saapunut.

Itse tapahtuma lähti käyntiin kello 17.30 ja ohjelma alkoi kello 18.00. Kullakin bändillä oli esiintymisaikaa maksimissaan noin 20 minuuttia. Monella koululla oli keskimäärin kolme kappaletta per bändi, hieman kappaleiden pituudesta riippuen. Yhtyeet soittivat pääasiassa muiden artistien lainakappaleita. Musiikilliset genret vaihtelivat metallista, rockiin ja popmusiikkiin. Esiintymiskokemuksen vähyydestä huolimatta yhtyeiden esiintymiset olivat erittäin hyviä, varsinkin kun otetaan huomioon kaikkien esiintyjien nuori ikä. Esiintymässä oli sekä tyttö-

jä, että poikia. Nuoret olivat myös saaneet masinoitua mukaan omia kannattajiaan. Kahden koulun bändi oli säveltänyt omia kappaleita tapahtumaan. Yksi kappaleista oli päihdevastainen ja tehty bändileirillä aiheena päihhteettömyys. Nuoret olivat siis positiivisella tavalla ottaneet huomioon tapahtuman aiheena olleen ehkäisevää päihdetyön. Nuorilla oli todella kova meno päällä ja esityksistä huokui näyttämisen halu ja hurja fiilis. Yleisö piti esityksistä ja hurasi kullekin bändille rajusti.

Oheisohjelman suhteenkin tapahtuma sujui hyvin ennakkosuunnitelmien mukaan. Ennen bändien soittoa oli yksi karatenäytös, ja esitysten välissä oli päihdevalistava animaatio, joka tuli videonauhurilta sekä päihhteettömän P.A.N. Raisers motoristikerhon puheenvuoro. Karatenäytös oli Vernissan salin lattialla ja sitä seuraamassa oli suhteellisen suuri yleisö. Koko illan nuorten pelattavana oli myös esittelyssä oleva Nintendo Wii, jota nuoret pelasivat varsin aktiivisesti. Lisäksi monta tuntia Vernissan ulkoalueella oli VPK:n esittelijöitä, Ac Hakin salibandytutka ja päihhteetön motoristikerho joka kyyditti nuoria ajokeillaan.

Nuorten innokas päihhteetön ilonpito oli aistittavissa illan aikana. Nuoret tekivät tapahtumasta iloisen, mutta isossa roolissa tunnelman nostajina olivat hyvät juontajat. Juontajat olivat molemmat paikallisista nousevista bändeistä. He pitivät iloisella otteellaan huolen siitä, että tunnelma oli katossa. Juontajat valittiin lähinnä sen takia, että he olivat hyviä ja menestyneitä esikuvia nuorille. He avasivat tilaisuuden ja esittelivät jokaisen soittovuorossa olleen bändin. Illan loppuksi ohjelmassa oli vielä disko. Diskossa musiikkia soittanut Dj. oli tapahtuman kohderyhmän ikäinen ja aktiivinen nuorisotalon käyttäjä, joten tämä palveli myös nuorten harrastustoiminnan tukemista. Dj. toi paikalle erityisesti maahanmuuttajayleisöä diskon ajaksi. Hän on aikaisemminkin ollut soittamassa levyjä nuorten suosimissa diskoissa.

Kaikilta levottomuuksilta vältyttiin tapahtumassa, eikä ketään havaittu paikalla päihtyneenä. Järjestyksenvalvojat kiersivät koko ajan Vernissan tiloissa ja seurasivat nuorten ilonpitoa. Vernissan ovella oli vielä lisäksi kaksi nuorisotyöntekijää, jotka katsoivat ketä sisälle tuli ja oman arviokykynsä mukaan tarkastivat nuorten reppuja lähemmin, jos kokivat sen tarpeelliseksi. Tällä pyrittiin siihen, ettei sisään tulisi päihtyneitä nuoria, kuitenkaan tekemättä toiminnasta liian holhoavaa.

13 Arviointi

13.1 Projektin arviointia haastatteluiden kautta

Arviointia varten haastattelimme kuutta henkilöä: kolmea tapahtumassa läsnä ollutta musiikinopettajaa, järjestelyihin osallistunutta lähipoliisia ja kahta mukana ollutta kokenutta tapahtumajärjestäjää. Anonymiteetin säilyttämiseksi kutsutaan musiikinopettajien edustamia kouluja jatkossa Koulu A:ksi, Koulu B:ksi ja Koulu C:ksi. sekä kahta tapahtumajärjestäjää tapahtumanjärjestäjä D:ksi ja tapahtumanjärjestäjä E:ksi. Haastattelussa kysyttiin kysymyksiä liittyen tapahtuman ja opinnäytetyön tavoitteisiin. Haastattelujen runkona käytettiin etukäteen laadittuja kysymyksiä (LIITE 4), mutta muuten muotona oli vapaamuotoinen haastattelu.

1. Ensimmäisenä tavoitteenamme oli järjestää päihteetön tapahtuma itävantaalaisille yläkouluilaisille.

Kokonaisuutena arvioiden tapahtuman järjestäminen onnistui mielestämme hyvin. Pääsimme aloittamaan tapahtuman varsinaisen suunnittelun verrattain myöhään, vasta kevättalvella 2008, jolloin itse tapahtumaan oli aikaa enää noin kolme kuukautta. Ottaen huomioon vähäisen kokemuksemme tämänkaltaisesta toiminnasta ja kireän aikataulun, onnistuimme mielestämme järjestelyissä kiitettävällä tavalla. Huomattavana tukena järjestelyjen onnistumiselle olivat ennen tapahtumaa Taidetalo Pessin sekä Velmu ry, joiden lisäksi itse tapahtumaillan sujuvuudessa esittivät suurta roolia Vantaan nuorisotoimen työntekijät.

Monena vuotena ja nytkin alusta asti tapahtumaa mukana järjestämässä tapahtumajärjestäjä D oli koko lailla tyytyväinen tapahtuman onnistumiseen:

”No kyllä sen näki niistä osallistujista, että ne tuntu viihtyvän”

Samaa sanoi Koulu A:n musiikinopettaja:

”Tota no ainakin siis mä voin puhua ainakin tän bändin puolesta joka siellä oli esiintymässä niil oli ihan järjettömän hauskaa siis pojilla oli ne muistelee sitä vieläkin vuoden parhaana tapahtumana”... ja sitten voin puhua myös meidän jotka oli koulusta kattomassa sitä tilaisuutta niin tota ne sano kyllä että oli tosi hyvin järjestetty ja tota oli kiva kun sinne oli tehty semmosia pisteitä että oli vaikka nintendoa ja sit oli erilaista toimintaa ettei ollu pelkääntään se bändijuttu et ne viihty siel niinku koko sen ajan kuitenkin vaik ne tuli kattoo tiettyä yhtä bändiä...”

Haastattelimme myös tapahtuman järjestelyihin liittyen lähipoliisina alueella toimivaa poliisia, joka arvioi tapahtuman olleen hyvin onnistunut. Kehitettävää hän näki lähinnä tapahtuman viestinnässä, koskien tapahtuman järjestelyissä ja toteutuksessa mukana olevia tahoja:

"Se ihan viimeinen silaus, että mitä me nyt sitten ihan oikeesti tuodaan, niin se jäi ehkä sitten meidän osalta saamatta. Se vois ehkä vielä paremmin se viesti kulkea, joku semmonen yhteinen foorumi kautta keskustelu, et joku vetäis aina välillä sitä hommaa kasaan, vaikka ihan muutamalla ranskalaisella viivalla, et porukka pysyy sitten kartalla, et poliisi tulee siihen ja siihen aikaan ja tekee sitä ja sitä. Kokonaiskuva ois ollu parempi sitten. Se on vaan sitä, että mitä seuraavan kerran yhdessä sovitaan ja tehdään sitten viestintä että. Mut ainahan se on se, on se sitten mikä homma tahansa, et se viestintä on se, mikä kaikesta huolimatta mättää, vaikka sitä kuinka hierottais."

Tapahtumanjärjestäjä D otti esiin kuinka vaikeaa viestintä on näin laajassa verkostossa:

"Selvä verkosto homma on niin laaja ja siin tuntuu et siin on jokaisella niin paljon tekemistä. - Jos me kaikki oltais oltu saman katon alla, joka päivä duuneissa, niin se yhteyden pito olis silleen sujunut paremmin, koska tossa oli se, että tuntu olevan niin kiireistä porukkaa, että niitä kokouksienki kasaan saaminen on aika työn takan, tai oli"

Nollat taulussa -tapahtumaa järjestävän verkoston sisäiseen viestinnän kehittämiseen tuleekin jatkossa kiinnittää erityistä huomiota. Verkoston ulkopuolinen viestintä onnistui varsin hyvin, kuten Koulu B:n musiikinopettaja asian ilmaisi:

"Yhteydenpitoahan oli tosi hyvää, et mehän oltiin koko ajan yhteydessä siis siit järjestelyistä"

Samoilla linjoilla oli myös Koulu A:n musiikinopettaja:

"Sähköpostihan on ihan loistava sitä ihmisethän lukee päivittäin ja kaikki yhteydenpito tapahtui melkeinpä sähköpostin välityksellä ja sitten se oli kun te tulitte kertomaan tänne koululle ja tota ja saatiin hienot esitteet ja ne kortit oli tosi hienot mitkä siitä oli tehty semmoset missä oli kaikki bändien nimet."

2. Tavoitteena oli myös parantaa nuorten osallistumisaktiivisuutta edellisiin vuosiin verrattuna.

Mielestämme onnistuimme saamaan nuoria paikalle, sillä kävijämäärä oli kahdeksankertainen edelliseen vuoteen nähden. Kävijöitä oli paikalla illan aikana yhteensä arviolta 300, joka oli mittava määrä sillä monet nuoret olivat paikalla koko illan.

Koulu C:n musiikinopettaja mainitsi haastattelussa tapahtuman jälkeen että oli tyytyväinen nuorten osallistumisaktiivisuuteen, mutta enemmänkin nuoria olisi saanut tulla paikalle.

"enemmänkin nuoria olisi tietenkin saanut olla, että nyt siellä oli ne bändien kaverit ja opettajat, että kyllä se porukka oli siitä muodostunut".

Vernissan kapasiteetin puolesta nuoria tapahtumassa oli kuitenkin sopiva määrä. Tähän yhtyi Koulu A:n musiikinopettaja.

"ei siel hirveesti enempää paikkana sithän se menee aika tukkoon mut että just semmonen ku siel oli että tullaan ja mennään ja lähdetään että kyl se vähän enemmän vois olla mutta mun mielestä siel oli paljon porukkaa".

Jotta tapahtuma olisi mielekäs ja tapahtumaan osallistuisi nuoria halusimme antaa nuorille mahdollisuuden päättää mitä esitykset pitivät sisällään ja tätä kautta mahdollisuuden vaikuttaa tapahtuman ohjelmaan. Tapahtuman ideaksi nuorten esitysten pohjalta syntyi bänditapahtuma. Tapahtuman ohjelman mielekkyyttä on siis myös hyvä arvioida osallistumisaktiivisuuden vaikuttavana elementtinä. Oliko siis ohjelma mielekästä? Kysymys siitä, toimiko bändikilpailu ohjelmarunkona, on myös hyvä esittää ennen kaikkea tulevaa silmällä pitäen. Olisiko kenties joku muu ohjelma rakenne toiminut paremmin ja saanut nuoria paremmin paikalle?

Koulu C:n musiikinopettaja oli sitä mieltä että hän piti bändikisaa tuollaisena iltana hirmu hyvänä että nuoret oikeasti kuuntelee ja katsoo:

"Jos siellä olisi ollut jotain muita esityksiä välissä, ne olisivat saattaneet jäädä varjoon, elleivät ne ole jotain huikeata showta. Jos ajatellaan laajasti, niin kyllä se rikkoo, jos siellä on välissä runon lausunnan tyyppistä ohjelmaa. Tämän takia on hyvä rajata johonkin tai muuten olisi hyvä olla erityylinen se tapahtuma. Se, että tapahtuma on iltapainotteinen ja nuoret tulee sinne tanssimaan, niin se toimii tuollaisena bändijuttuna tosi hyvin ja se on mistä nuoret tykkää tänä päivänä. Bänditoiminta on kova sana jatkossakin, sillä uusia bändejä syntyy pilvin pimein."

Tapahtumanjärjestäjä D:n mielestä:

"Must se bändikisa oli ihan hyvä. Se oli silleen tavallaan niinku humoristinen ja semmonen viihteellinen. Mut joku niin nuorista varmaan joku otti sen silleen et oikeesti ajatteli et 'vituttu tää oli nyt kova juttu'"

Saattaakin olla, että mikäli tapahtuman esiintyjät arvostelisi esimerkiksi tuomaristo, niin tapahtuman leikkimielisyys katoaisi, nuorten ottaessa tapahtuman liian vakavasti. Joillekin oppilaille jo viime vuotisessakin kilpailumuodossa pärjääminen osoittautui tärkeäksi, kuten Koulu B:n musiikinopettaja toteaa:

”No ei, tietystä se, että ku siellä oli se huutoäänestys, niin meiän oppilaat oli vähän sillai, et ”ku meiän koulusta ei ollu niin paljon porukkaa, että ei noi ansainnu sitä (voittoa)”, ainahan se on, että ku ne ottaa kauheen vakavasti joskus, mut tota niin, mut sit mä sanoin, et se on ihan leikkimielinen juttu, et tota noin, että eihän se vaikuta mihinkään, eikä muuta mutta ei ollu ja sekin oli ihan joittenkin henkilöitten mielipide, mutta niinku mä sanoin aikasemmin, niin ihan kaikki oli mun mielestä positiivisia. Et en yhtään muuta niin sanottua negatiivista asiaa kuullu.”

Koulu A:n opettaja mainitsi myös sen, että tapahtumassa esiintyminen ja siihen liittyvä kilpailu edisti harjoittelumotivaatiota ja tätä kautta vaikutti bändinjäsenten vapaa-ajan käyttöön. Samalla myös yleisön paikalle tulemisen motivaatio kasvaa:

”(Koulukaverit) tietää ne (bändin) kaverit on jääny treenaamaan ne ei oo voinu lähtee ulos - ja ne tietää sen työmäärän niin se on tavallaan niinku isompaa porukkaa motivoiva juttu ja mun mielestä se on se tapa millä sinne saadaan sitä porukkaa - se osallistaa vähän laajempaan porukkaa ja joku huutoäänestys niin sehän on aivan mahtava niinku et siinä sit tuntee niinku koko yleisö et ne vaikuttaa siihen hommaan”

” mun mielestä ton ikäselä niin niin se pointti on se et sen täytyy tuntee ittensä tärkeeks - jos on joku pienikin juttu mis se (nuori) tuntee ittensä tärkeeks, niin se menee sinne ja tekee sen - niinku esimerkiks mieltii tätä bändikisaa, niin siel on semmosii poikii, jotka varmaan ei pärjää koulussa ja keskiarvo on varmaan 6.1, mut sitku ne on siel lavalla, niin ne tekee sen jutun mis ne on hyviä - ne puhuu viel vuoden päästäkin, siitä miten siistii et se on se juttu”.

Voidaan siis olettaa, että tapahtuman ohjelmarungoksi syntynyt leikkimielinen bändikisa toimi mielekkäänä tapahtuman ohjelmana. Se innosti nuoria tulemaan paikalle kannustamaan oman suosikkinsa voittoon ja sai myös heidät itsensä tuntemaan olonsa tärkeäksi tätä kautta.

3. Tavoitteena oli vaikuttaa tapahtumalla ehkäisevästi nuorten päihteiden käyttöön.

Virikkeellistä päihteetöntä toimintaa saatiin järjestettyä, sillä saimme tapahtumaan osallistumaan nuorten musiikki esitysten lisäksi useita eri oheisohjelmatuottajia, jotka vastasivat

vapaa-ajantoiminnan ja harrastusten markkinoinnista. Emme voi tietää, että kuinka moni nuorista aloitti harrastustoiminnan tapahtuman johdosta, mutta voimme miettiä oliko itse ohjelma sellaista, että se innostaisi nuoria päihteettömään toimintaan. Ennen kuin mietimme virikkeellisen päihteettömän toiminnan omaksumista tai ehkäisevän päihdetyön onnistumista tapahtumassa, on tärkeää tarkastella sitä, oliko tapa tarjota ehkäisevää päihdetyötä oikea. Lähdimme siitä, ettei tapahtumasta tulisi valistustilaisuutta, vaan onnistunut tilaisuus. Tapahtumajärjestäjä D:n haastattelussa tuli esille hyvä näkökulma tähän liittyen:

”No sanotaan, et sitä nyt olis voinut ehkä vähän enemmänkin olla (valistavaa oheisohjelmaa), mut sit siinä on aina se, niinku se se hiuksen hieno veteenpiirrettyviiva, et millon se on sitä tuputtamista ja millon se niin ku et näytetään hyviä esimerkkejä ja tämmissä.”

Olimme valinneet strategiaksemme, ettei tapahtuman päihteettömyyttä liiaksi alleviivattaisi ja näin aliarvioitaisi nuoria. Sinänsähän on itsestään selvää, että kaupungin alaikäisille järjestämä tapahtuma on päihteeton. Tapahtumassa noudatettiin päihteiden käytön osalta nollatoleranssia. Päätimme luottaa nuorisotyöntekijöiden ammattitaitoon havaita milloin nuori on päihtynyt. Saimme tukea strategiaamme muun muassa poliisilta:

”se saattaa olla vähän sellanen... ja varsinkin jos poliisi puhalluttaa, se taas saattaa joidenkin mielessä korostaa sitä, että poliisi kontrolloi heitä ja ei he viitti tulla.”

Epäiltyjä päihtymystiloja varten tapahtumassa työskennelleillä olisi ollut alkometrejä. Tapahtumajärjestäjät eivät kuitenkaan havainneet yhdenkään nuoren olleen päihteiden vaikutuksen alaisena. Koulu C:n musiikinopettaja epäili erään bändin jäsenten olleen hilpeän oloisia ennen tapahtumaa, mutta ei voinut mennä takuuseen siitä oliko kyseessä alkoholi, sillä ei luonnollisesti mennyt haistelemaan. Näin ollen, kun yhtäkään selvästi päihtynyttä ei paikalla ollut. Saimme jo tällä tavalla toteutettua ehkäisevää päihdetyötä. Myöskään tapahtumatiloista tai lähiympäristöstä ei löytynyt esimerkiksi tyhjiä alkoholipulloja, jotka olisivat herättäneet epäilyksiä päihteiden käytön suhteen. Lähipoliisin näkemys tukee kokemuksiamme:

”No meidän mielestä se (Tikkurilan ympäristö) oli jopa ihan poikkeuksellisen rauhallinen, siel ei suorastaan tapahtunu yhtään mitään. Nuoria ei ollu Heureka puistossa ollenkaan, vaik keli oli ihan hyvä. Et ois voinu olettaa, et oliko se sitten tämä tapahtuma, vai mikä se oli, mut siihen mä en osaa sanoa, mut rauhallista siinä ympäristössä oli.”

Tavoitteenamme oli tapahtuman avulla vaikuttaa ennaltaehkäisevästi myös nuorten rikolliseen käyttäytymiseen. Lähipoliisin mukaan vantaalaisten nuorten tyypillisintä rikollisuutta on ilkivalta julkisia ja kaupungin kiinteistöjä kohtaan, pieni omaisuusrikollisuus (esim. näpistyk-

set) sekä pahoinpitelyt. Lähipoliisin mukaan alkoholin käyttö on suuri rooli rikollisessa toimintaan syyllistymisessä: *” voisin väittää, että 75 prosenttiin vähintään (rikoksista) liittyy alkoholikäyttö. ”*

Lähipoliisilla oli myös selkeä mielipide siihen, että vaikuttaako virikkeellinen vapaa-ajan vietto rikolliseen käyttäytymiseen:

”Ihan varmasti, et varsinkin kesäisin sen huomaa, kun kysyy, et mitä te täällä pyöritte, niin sanotaan et nuorisotalot ei oo auki, ei oo paikkaa mihin mennä, et kesäisin sekin tuottaa sitä ongelmaa.

Sitä, pystyimmekö antamaan tapahtuman kautta virikkeitä vapaa-ajan viettoon, on hyvä arvioida. Oheishjelmalla tarjosimme nuorille kokemuksia uusista harrastuksista esitysten ja seurojen sekä yhdistysten puheenvuorojen kautta. Nuoret saivat myös itse kokeilla, miltä tuntuu kokeilla esimerkiksi moottoripyörän kyydissä oloa tai salibandytutkaan laukomista. Jotkut nuorista saivat varmasti miellyttäviä kokemuksia monenlaisesta toiminnasta, joka innoittaa myös tulevaisuudessa heitä harrasteluun. Oheishjelmasta pidettiin nuorten joukossa paljon paikalla olleiden musiikinopettajien mielestä. Mielestämme jo bändiesitykset itsessään antoivat paljon ärsykeitä virikkeelliseen vapaa-ajan vieton omaksumiseen, eli ehkäisevälle päihdetyölle. Yleisölle esiintyvät nuoret olivat esimerkkejä siitä, että harrastustoiminta voi olla mielekästä haasteellista ja hyödyllistä. Yleisö sai siis nähdä miten vertaisryhmällään musiikkiharrastus poikii mahdollisuuksia päästä esiintymään ja pitämään hauskaa jopa päihdeettömästi. Koulu C:n musiikinopettaja sanoi haastattelussa uskovansa, että katsojat ihailivat tapahtumassa esiintyneitä nuoria:

”että ”wau”, että itsekin haluaisi päästä esiintymään”.

Soittajat, jotka tapahtumassa esiintyivät, olivat todella taidokkaita. Musiikinopettajien haastattelujen pohjalta voi tehdä johtopäätöksen, että heidän mielestään tämänkaltaiset tapahtumat innostavat nuoria jatkamaan harrastustaan ja saada jopa yleisön jäseniä tarttumaan kitaraan tai muuhun soittimeen ja aloittamaan uuden harrastuksen. Koulu C:n musiikinopettaja viittasi tähän haastattelussa:

”kyllä minä uskon, yleisössä joidenkin kohdalla tapahtuman potkivan eteenpäin harrastustoiminnassa. Vaikka innostuminen ei heti siinä hetkessä näkyisi, niin se saattaa jäädä nuorten mieleen ja tulla sitten yksi yllätyksellinen päivä esille, että miten sinä olet kiinnostunut. Sitten se saattaa paljastua että kiinnostuminen on saattanut tapahtua paljon aikaisemmin tapahtuneesta asiasta, että kyllä tapahtuma moneen saattoi vaikuttaa innostavalla tavalla”.

Koulu A:n musiikinopettaja näki asian samalla tavalla:

*”No ihan varmasti (antoi virikkeitä vapaa-ajan harrastustoiminnalle) pelkästään jo tällö-
nen bänditoiminta niin se et siel on bändejä lavalla ja sit siel saattaa olla joku kitaristi et toi
ois tosi siisti olla vaik ens vuonna soittamassa tuolla ja miten se onnistuu no se onnistuu sillä
tavalla että tämmöstä harrastusta ja tämmösiä bändireenejä ja aha siin onkin jo vapaa-ajan
vietto sulle että oot kavereiden kanssa soittamassa etkä jossain juomassa pussikaljaa että
varmasti koska se että joku bändi on lavalla sehän on hienoo päästä esiintymään ja sä et pää-
se sinne esiintymään ellet sä treenaa vapaa-aikana”.*

Haastatteluista nousi esiin myös usko siihen, että päihteettömässä tapahtumassa esiintyminen ja oleminen antoi nuorille varmasti paljon kokemusta siitä, että mukava tekeminen voi olla myös päihteetöntä. Koulu C:n musiikinopettaja kommentoi tähän:

”...jos sen pystyy vielä näkemään niin, että sen pystyy tehdä päihteettömänä ja onnistuukin paremmin, niin se olisi todella hienoa.”

Toisaalta esiin nostettiin myös se, että yksittäisen tapahtuman avulla vaikuttaminen saattaa olla vaikeata, joten tämänkaltaisia tapahtumia tulisikin järjestää useammin.

Koulu A:n musiikinopettaja:

*”Sanotaan, että ei varmaan tommonen yksittäinen tapahtuma (vaikuta tulevaan päihhteiden käyttöön), mutta sitten jos tulee jatkumo siitä, että tälläisiä ei niin isoja tapahtumia kuiten-
kin, että nyt viikottain vaikka perjantaina on jossain vaikka nutalla jotain tämmöstä toimin-
taa”*

4. Tavoitteena oli osallistaa nuoria siten, että nuoret itse vastaisivat tapahtuman esityksistä.

Saimme koko illan mittaisen esiintyjäkaartin tapahtumaan. Yksikään bändi ei jäänyt pois. Esiintyjäjä oli kahdeksan kuudesta eri koulusta. Koulujen nuorten esitykset pitivät sisällään ainoastaan musiikkiesityksiä, jotenka alkuperäinen idea leikkimielisestä bändi kisasta toteu-
tui. Nuoret asennoituivat hyvin tapahtumaan ja ottivat kunnialla sekä vastuullisesti esiinty-
mismahdollisuuden. Koulu C:n musiikinopettaja kertoi tapahtuman jälkeisessä haastattelussa:

"...oppilaat jännittivät todella paljon ja että annettu mahdollisuus oli todella iso sekä tärkeä juttu. Se osoitti sen, että nuorten ja opettajien panostus oli suurta, sillä tapahtumassa oli huikea taso, ja tämä teki tapahtumasta merkityksellisen ja hyvän. Kannustus jokaiselle bändille oli äänekästä. Kannustus oli hienoa nähdä ja se kertoi siitä, että tapahtumassa oli jokaisen bändin kohdalla hyvä fiilis".

Koetimme parhaamme mukaan antaa nuorille vapaat kädet siinä minkälaisia esityksiä he tapahtumaan tuovat. Toki jokaisella musiikinopettajalla on ollut sanottavansa asiaa koulujen sisällä, mutta pääosin opettajien osallistuminen on ollut enemmän esiintymisen ohjaamista kuin varsinaista sisältöön puutumista.

Koulu A:n musiikinopettaja kommentoi tähän liittyen tapahtuma paikalla nuorten omatoimisuutta ja esityksistä vastaamista:

"siis no esityksen oli valtaosalta niitten ittensä tekemiä et tota ei siel sillä tavalla niinku suurimmas osas bändeis emmä ees nähny et kukaan aikuinen olis ollu jotenkin bändeistä vastuussa mä tietenkun olin kun mä soitan siinä bändissä et se on sillä tavalla selkeetä mutta mun mielestä niillä muilla bändeillä ei ollu opettajaa mukana mitenkään sillei että tässä pojat menkäpäs nytten soittamaan".

Lähtökohta nuorten osallistamiseen oli, että saamme esiintyjät koulujen kautta. Tämä todettiinkin hyväksi ja onnistuneeksi tavaksi tavoittaa nuoria ja saada esiintyjä. Haastatteluissa tuli esiin, se kuinka koulujen osallistaminen ohjelmaan oli tärkeää ja varsinkin opettajien mukaan ottaminen oli onnistunut valinta. Tapahtumajärjestäjä D:

"Mun mielestä koko tos hommassa se (oli hyvä juttu), se et se yhteistyö tehtiin niitten koulujen kanssa. Ne koulut otettiin enemmän tohon messiin. (Kun) opettajat oli itte mukana siinä valmistelemassa sitä juttuu, niin niillä oli tavallaan siinä motivaatio laittaa sitä tietoo eteenpäin, koska aikasempina vuosina ne on vaan saanu niinku kylmän jonkun sähköpostin tai lapun et ottakaa näitä ja jakakaa oppilaille. Ja sit se ei oo vaan niinku toiminut."

Tapahtumajärjestäjä E oli samoilla linjoilla:

"Se oli justinsa se kaikista paras juttu, et pystyitte oleen kontaktissa niihin kouluihin. Miellä on semmoinen valtakunnallinen projekti jonka puitteissa on tutkittu sitä, että kuinka on kouluja pystytty tavoittamaan. Niin semmoiset kunnat jossain on enemmän työntekijäresursseja, että pystyy kiertämään kouluja, niin se on aina ollut hyvä juttu".

5. Tavoitteena oli kehittää markkinointia

Lähtökohtamme oli ottaa yhteyttä vantaalaisiin kouluihin ja löytää niistä nuoret jotka markkinoivat tapahtumaa. Lähtökohdat markkinoimiselle olivat hyvässä suunnassa siinä, että me nimme aluksi itse kouluille tiedottamaan tapahtumasta. Tapahtumajärjestäjä E:n mielestä:

”Monesti niinku ajatellaan helposti silleen, et no ei niit (opettajia) kiinnosta yhtään tää homma ku tota ne ei ota yhteyttä - sit paljastuukin se, et niillon vaan ollut niin kiire - ne on vaan laittanut sen paperin (tiedotteen) johonki sivuun ja aatellut, no mä palaan tähän myöhemmin, mut sit kun menee paikan päälle, ne ei voi tavallaan silleen, enää palata siihen myöhemmin, koska se on tavallaan naaman edessä se tilanne, sen tyypin henkilökohtaisessa muodossa”

Opettajien kautta saimme vastuullistettua nuoret markkinointiin. Mielestämme saimme esiintyvät nuoret vastuullistettua tapahtumasta markkinointiin melko hyvin, sillä paikalla tapahtumassa oli noin 300 nuorta. Yleisö koostui lähinnä esiintyvien nuorten ystäväistä, jotka olivat tulleet seuraamaan ystäviensä esityksiä. Näyttää siis siltä, että nuorten markkinointi onnistui. Toisaalta markkinointi kohdentui lähinnä heidän lähipiiriinsä. Tavoittemme, jonka nuorille suullisesti sanoimme, oli se, että esiintyjät markkinoisivat kouluissaan yleisesti tapahtumaa kaikille. Näin ei ilmeisesti kaikkien osalla käynyt. Huolimatta siitä, että kaikki nuoret eivät kohdentaneet tiedotusta omien sosiaalisten suhteiden ulkopuolelle, nuorten aktivoiminen markkinointiin osoittautui kuitenkin hyväksi kanavaksi markkinoimiselle.

Tapahtumajärjestäjä D:

”Sanotaan, että puskaradio osotti taas, niinku voimansa - et monesti ihan syydetään tavallaan vähän turhaakin fyrkkaa kaikkeen, niinku mainostukseen, ku sit puskaradioon, niinku sitä enemmän panostettais siihen.”

Se että otimme koulut ja nuoret mukaan tapahtuman esitysten tuottamiseen ja se, että muuttimme tapahtuman markkinointia enemmän nuorten ja koulujen vastuulle, oli haastateltujen henkilöiden mukaan ratkaiseva tekijä siinä, että nuoria tuli paikalle enemmän ja he tiesivät minne ovat tulossa. Tapahtumajärjestäjä D:n mukaan:

”Jollain tavalla niinku porukka tavallaan ties mist on kyse kun ne tuli - ...et mä en mitään hirveitä gallupia asiasta tehny, mut silleen että et semmonen käsitys mulle jäi, et nuorit silleen ties tost koko jutusta silleen vähän paremmin just sen takia et se oli se puskaradio toiminu.”

Nuoret osallistuivat Koulu A:ssa markkinointiin ja flyereiden jakamiseen.

”Meillä ainakin puskaradio toimi tosi tehokkaasti. Koulussa mainostaminen onnistu tosi hyvin koska meiltä oli aika paljon porukkaa siellä katsomassa ja se oli se viesti mennyt myös nuoremmille päin perille... Meillä ainakin meni sillei että kun ne tuli (flyerit) niitähän kysyttiin jo monta päivää aikasemmin että koska ne tulee ne kortit ja kaikki halus tietää että monen-tena soitetaan ja nehän pojat ite hois kaikki täällä meillä että ne oli ne jotka toi mullekin sen kortin et hei nyt tää on tullu oot sä huomannu.”

Koulu B:n osalta flyereiden jako epäonnistui, josta syystä koulusta ei todennäköisesti osallistunut maksimaalista määrää nuoria tapahtumaan, jota koulun opettaja arvioi seuraavasti:

”Ainoo missä tuli se moka, et meiän piti jakaa meiän koululle niitä sellasia lappusia, niin niitähän ei koskaan meille tullu ja mä luulin, että niitä on täällä ja mul oli kauhee kiire, niin mä en ehtiny, en älynny niitä tsekata ja sitten se meiän informointi ei saavuttanu meiän koululaisia niin hyvin. Niin se oli ainoo sellainen mikä jäi. Ne jotka meiän koulusta tavoitti sen kutsun sinne, niin ne oli kovasti innostuneita siitä. Markkinointi on mun mielestä sellainen johon pitää panostaa enemmän, että ku ne on kuitenkin, noi ton ikäset, ei oo kauheen aktiivisia ite hakeen tietoja, mun käsityksen mukaan”

6. Tavoitteenamme oli lisäksi saada tapahtumalle jatkuvuutta järjestämällä tapahtuma johon nuoret voivat ajatella tulevansa paikalle mielellään myös seuraavina vuosina.

Tapahtuma oli tämän vuoden osalta erityisten uudistusten tarpeessa sillä nuorten kävijä määrä oli todella huolestuttavan alhainen ja tapahtuma järjestäminen oli vaarassa loppua. Tämän vuoden tapahtuma kuitenkin osoittautui sen verran menestyksekkääksi että siihen ei liene tarvetta eikä järkeä. Haastatellut musiikinopettajat olivat yksimielisesti tapahtuman jatkumisen suhteen ja nimenomaan tämänvuotisella konseptilla. Koulu C:n musiikinopettaja kommentoi asiaa heti tapahtuman jälkeen:

”Markkinointiin pitää vaan panostaa enemmän, mutta mikään ei tapahdu hetkessä”.

Tähän hän ilmeisesti viittasi sillä, että nyt Nollat taulussa tapahtuma oli ensimmäistä vuotta tämän tyyppisellä konseptilla tuotettu ja nuoret markkinoivat tapahtumaa ensimmäistä kertaa. Nuorten panostusta markkinointiin tulee siis vain lisätä. Hänen mielestään tapahtuman idea ja ajankohta on hyvä, siksi kannattaa jatkaa. Tapahtuma kuitenkin antoi pääsääntöisesti virikkeitä päihteettömään toimintaan eli siihen, että oikeasti nuoret voi päihteettömästi viettää mukavaa iltaa.

Koulu B:n musiikinopettajan mielipide tapahtuman mahdolliseen jatkoon tai lopettamiseen:

” No must ois sääli, jos ei ois (jatkoa). Mä en nyt sano sitä, totta kai ois kauheen kiva, et noi bändit pääsis esiintymään, sekin on yks näkökulma kyllä, koska semmonen ihan hirveen uhrautuvainen biisien harjoittelu, mitä noi täälläkin tekee, kaikki välitunnit, siel on hirveesti välituntiharkkoi, se idea kokonaisuudessaan et saadaan niitä nuoria liikkeelle, et sellanen nurkissa öö-öö örvöttäminen, vaikka ois kuin kavereitten kanssa, niin mä oon sanonu, en sano nollatoimintaa, en sano, enhän.”

Ajatuksenamme oli, että nuorten keskuudessa voi syntyä positiivista keskustelua ja kokemusta tapahtumasta, joka tuo jatkuvuutta tapahtumalle. Mikäli tapahtuma elää nuorissa, tapahtuma saa varmasti jatkuvuutta. Tähän liittyen Koulu A:n musiikinopettaja kommentoi:

”meil tuli seiskat nytten tuli syksyllä nytten tänne näin niin ensimmäinen asia yks poika sano mulle se sano hei tiedätsä mitä mä olin kattomas sillon ku te voititte sen kisan, sit mä mietin oikeesti minkä kisan mä oon voittanu et herran jumala mistä toi poika puhuu no no ku se oli no se oli vernissassa mä et miten sä oot ollu siel mut se oli ollu kattomas siel kaverin bändiä. Tavallaan se tapahtuma vieläkin elää täällä ja myöskin nämä nykyiset bändit odottaa sitä että kai mekin päästään sinne että toivottavasti se tulee ja toivottavasti saadaan tulla”

13.2 Oppimistavoitteiden arviointi

1. Oppimistavoitteenamme oli saada kokemuksia tapahtuman järjestämisestä ja verkostotyötä. Tavoitteenamme oli lisäksi luoda kontakteja tulevaa työelämää silmällä pitäen.

Verkostoituminen on tärkeää tulevaisuuden työllistymisen ja ammatinharjoittamisen kannalta. Projektissa pyrkimyksenämme oli olla tekemisissä verkostotyön kanssa, päästä seuraamaan verkostotyötä ja verkostoitua olemalla tekemisissä eri tahojen kanssa. Tapahtuman järjestämisessä mukana olo on yleisen monialaisen ammattitaidon karttumisen kannalta merkittävää. Tähän pystyimme vastaamaan osallistumalla mahdollisimman monipuolisesti tapahtuman järjestämiseen.

Onnistuimme tässä tavoitteessa siinä määrin, että osallistuimme tapahtuman järjestämiseen monelta kantilta katsottuna. Olimme projektityöryhmän mukana suunnitteluvaiheessa. Otimme kontaktia kouluihin puhelimitse rehtoreiden ja opettajien kautta. Tapasimme opettajia. Tapasimme myös nuoret, joita tapahtumaan saatiin esiintymään. Olimme vuoropuhelussa nuorten kanssa ja innostimme heitä tapahtuman toteuttamiseen. Olimme yhteydessä oheisohjel-

man tuottajiin ja saimme yhteistyökumppaneita innostettua ottamaan osaa tapahtumaan. Teimme tapahtuman rakennusvaiheessa oman osamme, kuten mahdollistimme oheisohjelman tuottajille tarvittavat puitteet. Toimimme tapahtuman aikana yleisissä järjestystehtävissä, kuten olimme narikassa, kiersimme tiloja ja opastimme Wii- sport pelien pelaamista. Onnitelimme nuoria tapahtumapaikalla onnistuneiden esitysten johdosta. Loimme lisäksi nuoriin hyvää henkeä ennen esityksiä.

Olimme näin ollen erittäin monen eri tahon kanssa tekemisissä ja tehtävänkuvamme oli erittäin laaja. Voidaan olettaa, että saimme melko paljon kontakteja, joista voi olla hyötyä tulevaisuuden työelämää silmällä pitäen. Verkostoituminen on tärkeää, sillä yhteyksien ja moniammatillisuuden ansiosta työtä voi tehdä monipuolisesti. Koemme, että saimme projektilta ennen kaikkea paljon henkisiä voimavaroja, konkreettisia oppimiskokemuksia tapahtuman järjestämisestä ja monipuolista kokemusta erilaisten tahojen kanssa työskentelystä.

2. Tavoitteenamme oli myös saada kokemuksia nuorten mukaan saamisesta ja innostamisesta, siitä mitä tulee ottaa huomioon ja mikä nuoria kiinnostaa.

Halusimme tehdä tapahtumasta nuorten näköisen. Halusimme lisäksi onnistua tekemään tapahtumasta mukavan ja ohjelmasta sisällöllisesti houkuttelevan, jotta voisimme vastata nuorten tarpeisiin paremmin. Halusimme toteuttaa nuorille sellaisen päihteettömän tapahtuman, jossa on mielekästä ohjelmaa ja jossa on mukava olla. Pidimme tärkeänä kuunnella nuorten tarpeita, siitä minkälainen olisi tapahtuma, johon heitä olisi helppo saada mukaan. Tähän tavoitteeseen pystyimme parhaiten vastaamaan asettumalla sosiokulttuurisen innostajan rooliin ja antamalla nuorten äänen tulla esille ohjelman kautta.

Koulu A:n musiikinopettaja oli sitä mieltä, että heidän koulunsa nuoret pitivät tapahtumasta ja kokivat sen olevan nuorten näköisesti tehty.

"...et se oli kuulemma sullei nuorten näkösesti järjerjestetty mikä on aika oleellista kun järjestetään tommosia tapahtumia ettei se oo niinku sullei teennäisesti että nyt tehdään tässä nuorille että voidaan sitten sanoa että ollaan tehty et se oli oikeesti tavallaan ajateltu että mikä oikeesti on kivaa. Niil oli ihan järjettömän hauskaa, siis pojilla oli, ne muistelee sitä vieläkin vuoden parhaana tapahtumana".

Meille tämä viesti oli erittäin tärkeää. Nuorille tehtiin ja nuoret olivat myös itse tekemässä oikeasti mukavaa tapahtumaa. Työskentely nuorten kanssa oli helppoa, koska heidän innostamisensa ei ollut kovinkaan vaikeaa. Tämä voi johtua siitä, että tapahtumalle todella oli kysyntää. Kommentti kertoo paljon myös siitä, miten osa nuorista innostui tapahtumasta. Pa-

rannusehdotuksia tapahtumalle kuitenkin tuli paljon, sillä koskaan tapahtuma ei ole täydellinen. Ohjelmasta saimme palautetta siinä, että tytöille olisi saanut olla selvästi heille suunnattua oheisohjelmaa. Koulu A:

”Tulevia vuosia varten joku semmonen tyttöjen juttu selkeesti että tämä on vain pelkästään ja just semmosta niinku meikkaamista tai joku niinku kampaaja että tuuppa tänne laitetaan hiuksia tai jotain tämmöstä tai niinku meikkivihjeitä ja semmosii”.

3. Halusimme myös oppia miten tällaista tapahtumaa pitäisi markkinoida nuorille. Halusimme tietää mitä nuoret kohderymänä tarkoittaa tällaisen tapahtuman markkinoinnin kannalta.

Erityisen tärkeää meille oli näin ollen onnistua nuorten tavoittamisessa, jotta kohderyhmä tulee paikalle. Markkinoinnin kohdentaminen niin, että nuoret tavoitetaan, oli yksi oppimistavoitteistamme. Tarkoituksena oli etsiä oikeita väyliä markkinoinnille ja kokeilla onko nuorten osallistaminen markkinointiin oikea väylä tiedottaa tapahtumasta.

Halusimme tehdä tapahtuman onnistumista edistäviä strategisia muutoksia aiempiin vuosiin nähden. Halusimme määrittää tapahtuman kohderyhmän tarkemmin kuin aikaisempina vuosina, jotta kohderyhmä tavoitetaan. Halusimme, että kohderyhmä määritellään, muuten markkinointia on mahdoton kohdentaa ja tapahtuma ei tulisi onnistumaan. Vantaan koulujen oppilaat ja nuorisotalon asiakkaat olivat alustava kohderyhmämme. Heihin oli helppo ottaa yhteyttä ja tapahtumaa markkinoida, koska yhteydenotto tapahtui rehtoreiden ja opettajien kautta. Koimme niin, että nuoret saataisiin osallistettua tapahtumaan hyvin opettajien innostamista hyödyntäen.

Esiintyjien kiinnitys oli aluksi tärkeää markkinoinnin kannalta, jonka jälkeen toinen vaihe markkinoinnissa sai alkunsa. Toinen ja suurin vaihe oli osallistaa esiintyvät nuoret markkinoimaan tapahtumasta. Oppimistavoitteena oli saada nuoret innostettua markkinoimaan tapahtumaa ja pyytää kavereitaan omista sosiaalisista verkostoistaan paikalle tapahtumaan. Innostimme heitä muun muassa painottamalla sitä, että tapahtumassa on varmasti mukavampi soittaa, mikäli paikalla olisi suuri yleisö. Lisäksi kavereiden paikalle saanti auttaisi itse kilpailussa pärjäämisessä sillä voittajan ratkaisi huutoäänestys. Emme halunneet tehdä kilpailusta liian totisen olosta, sillä pelkäsimme että nuorten innokkuus saattaisi muuttua peloksi ja jännitykseksi, joka taas olisi vähentänyt nuorten markkinointiaktiivisuutta. Pyrimme tietoisesti kohtaamaan nuoret rennolla asenteella ja painottamaan kuitenkin nuorten paikalle saantia tapahtuman onnistumisen kannalta. Olihan kyseessä kuitenkin tapahtuma, jossa olisi kaikkea mukavaa ohjelmaa, mukaan luettuna disko jotenka kavereita kannatti pyytää mukaan.

Koemme, että saimme paljon oppimiskokemuksia siitä, miten nuorten tavoittaminen onnistuu ja miten tapahtumaa tulisi nuorille markkinoida. Oikeanlainen kanava tavoittaa nuoret koulujen opettajien kautta helpotti työtämme ja helpotti myös nuoria ottamaan osaa tapahtuman ohjelman tuottamiseen, sillä aivan selvästi myös opettajat toimivat eräänlaisina innostajina. Innostaminen tapahtumaan liittyi vahvasti myös siihen miten tapahtumasta puhuimme. Sanoimme, että tapahtumaan osallistuminen olisi suuri mahdollisuus sillä tapahtumassa esiintyminen voisi antaa bändille esillä olon lisäksi uusia keikkoja ja jopa pientä julkisuutta. Tapahtuman tarkoitus oli hyvä ja siksi esiintyminen siinä on arvostettavaa. Halusimme siis, että nuoret innostuvat suuresta mahdollisuudesta ja se oli mielestämme hedelmällinen tapa saada nuoret vastuullisesti sitoutumaan tapahtumaan.

Nuoret saatiin innostumaan ja heidän palonsa onnistumiselle oli kova. Uskomme, että innostumisen takana oli se, että tapahtuman konsepti itsessään oli helppo myydä nuorille. Heille tapahtuma oli hieno mahdollisuus ja tärkeä kokemus. Koulu A:

”Se oli niille tärkeä juttu koska niiden nimi oli siinä kortissa et se on etsä pääse tommoseen vaikk se tuntuu itestä että se on tosi pieni juttu et niinku hei et et on semmonen postikortti ja siel lukee bändinimi mut se on ihan järjettömän suuri juttu tommosille jotka ei ole sitä kokenut semmosta niinku et se oli kyl hyvä”.

Uskomme, että nuorten innokkuus palveli myös heidän aktiivisuuttaan markkinoinnin toteuttajina. Tähän yhtyi myös Koulu A:n musiikinopettaja:

”...tää koulussa mainostaminen onnistu tosi hyvin koska meiltä oli aika paljon porukkaa siellä katsomassa ja se oli se viesti mennyt myös nuoremmille päin perille”.

Joidenkin koulujen osalta markkinointi ei onnistunut niin hyvin. Kohderyhmän sisälle pääsystä markkinoinnin kannalta saatiin kuitenkin paljon kokemusta. Nuoret ovat oikea väylä markkinoida nuorten päihitteettömiä tapahtumia, koska heillä on valta innostaa kavereitaan mukaan. Tulevaisuudessa markkinoinnissa voidaan käyttää myös nuorten kokemuksia edellisestä tapahtumasta, sillä tapahtuma on nyt jo kerran aikaisemmin järjestetty. Koulu A:

”...mun mielestä se että joku sieltä tulee niinku myös puhumaan tänne sekin vois olla että joku järjestäjä että tälle viime vuonna ja tämmönen bändikisa tälläsii juttui siel oli et tulkaa semmonen vaikka johki aamunavaukseen tulee juttelemaan ja siihen vielä ne nuorten omat kokemukset niin ihan varmasti toimii...”

13.2.1 Itsearviointi: Jani Hermansson

Omat henkilökohtaiset oppimiskokemukseni liittyivät vahvasti tapahtuman järjestämiseen. Tapahtuman järjestäminen kuitenkin piti sisällään monia asioita, kuten nuorten kanssa dialogin synnyttämistä, verkoston jäsenten ja oman ryhmän kanssa toimimista. On hyvä priorisoida mikä tapahtuman järjestämisessä oli omasta mielestäni tärkeintä.

Tärkeimmät omat oppimiskokemukseni tapahtuman järjestämisessä liittyivät siihen, että tapahtuma onnistui. Ideointi projektiryhmän sisällä synnytti jotakin suurta ja se oli mielestäni hienointa. Tämä antoi minulle uskoa tulevaisuuteen tapahtuman järjestäjänä. Huolimatta siitä, että nuoria olisi tapahtumaan mahtunut lisääkin, olen hyvin tyytyväinen lopputulokseen. Vaatisin liikaa, mikäli en osaisi olla tyytyväinen tapahtumaan. On oltava realistinen. Mielestäni realistinen mielipide on se, että tapahtuma onnistui jo siinä, että saimme paikalle satoja nuoria. Näin ollen toimivia nuorten tavoittamiskeinoja löydettiin. Tapahtuma oli myös onnistunut sen takia, että nuorilla oli hauskaa tapahtumassa.

Aiempaa kokemusta tämän tyyppisestä tapahtuman järjestämisestä minulla ei ollut, siksi omina tavoitteinani oli muutamia päällimmäisiä asioita. Nämä liittyivät tapahtuman järjestämisessä onnistumiseen. Halusin saada positiivisia oppimiskokemuksia nuorten innostamisesta ja oman työpanoksen maksimoimisesta. Koen, että olin motivoitunut tapahtumanjärjestäjä ja että tein mahdollisimman hyvin omien resurssieni puitteissa työtä tapahtuman eteen. Lisäksi näen, että työskentelin koko projektin ajan todella siinä palossa, että tapahtuma tulee onnistumaan. Tämä saattoi vaikuttaa omaan työskentelyyn positiivisesti ja sitä kautta myös muihin, jotka tapahtuman eteen tekivät työtä, kuten nuoriin. Toivonkin, että näin olisi. Toivon, että nuoria pystyttiin innostamaan omalla innostumisella.

Kävin tapaamassa jokaisen koulun esiintyvät nuoret ennen tapahtumaa ja koen, että suurin innostaminen saattoi syntyä dialogissa nuorten kanssa. Pysin asettumaan sosiokulttuuriseksi innostajaksi ja uskon, että tämä toimi. Olen varma siitä, että nuoret oikeasti innostuivat tapahtumasta. Miksi he eivät olisi innostuneet? Mahdollisuus oli mielestäni suuri ja heidän kengissään se olisi varmasti tuntunut hienolta. Olen itsekin esiintynyt bändin kanssa ja tiedän tunteen siitä, miten hienoa on soittaa yleisölle. Tämäntyyppisiä mahdollisuuksia tulisi vain olla enemmän. Niin kuin haastatteluissa ilmeni, nuorten päihteidenkäyttöön voitaisiin todella vaikuttaa, mikäli kerran kuussa annettaisiin tämäntyyppinen mahdollisuus päästä esiintymään ja seuraamaan nuorten esityksiä päihteettömässä foorumissa. Näin ollen nuoret viettäisivät aikaa suuremmanosan ajasta päihteettömästi ja saisivat virikkeitä päihteettömälle ilonpidolle. Ajatus siitä, että Nollat taulussa tapahtuman tyyppistä ohjelmaa ei ole tarpeeksi nuorille tarjolla, lisäsi omaa motivaatiota tapahtuman järjestämiseen.

Jälkeenpäin ajateltuna omiin oppimiskokemuksiin kuuluu vahvasti, tiimityön onnistuminen ja verkoston kanssa onnistunut suunnitteluprosessi. Opinnäytetyöryhmä teki tiivistä työtä keskenään. Tunsin molemmat ryhmän jäsenet hyvin jo ennen projektin aloittamista. Aiemmat kaaverisuhteet eivät haitanneet työntekoa vaan mielestäni helpottivat työtapojen valintaa ja sitä kautta nopeuttivat itse raportointia ja konkreettista työtä. Yhteistä aikaa olisi voinut käyttää tehokkaammin hyväksi, ja tämä johtui siitä, ettei opinnäytetyöryhmä aina tehnyt tarpeeksi tarkkaa toimintasuunnitelmaa ajankäytöstä. Miltään erimielisyyksiltä kuitenkin vältyttiin ja ryhmätyöskentelystä opin paljon. Verkoston kanssa toimiminen sujui lisäksi luontevasti. Mitään varpaille astumista ei mielestäni tapahtunut ja meidän panosta osattiin myös arvostaa projektiryhmän toimesta. Kirjoitusosio eli raportointi oli todellinen oppimiskokemus minulle, sillä opinnäytetyö on ensimmäinen iso kirjoitustyö, jonka olen tehnyt. Opinnäytetyön eli tutkimus tyyppisen työn tekeminen synnytti paljon kysymyksiä, joihin sain vastauksia. Lisäksi lähdemateriaalin etsimisen, löytämisen, siihen perehtymisen ja sen käyttämisen kokemukset auttavat minua varmasti tulevaisuudessa vastaavanlaista työtä tehdessä.

13.2.2 Itsearviointi: Juha Niemelä

Koin tapahtuman järjestämisen haastavaksi, koska en ole aiemmin ollut mukana vastaavanlaisessa toiminnassa. Toisaalta minulla on kuitenkin useiden vuosien työkokemus, josta mielestäni oli hyötyä muun muassa tapahtuman järjestämiseen vaadittavassa verkostotyössä eri toimijoiden kanssa. Opinnäytetyöprosessin alkaessa oli itselläni päällimmäisenä tavoitteena Nollat taulussa -tapahtuman onnistuminen, kirjallisen opinnäytetyön tullessa toissijaisena tavoitteena. Aikataulun muodostuttua keväällä jo pelkästään tapahtuman järjestämisen kannalta erittäin kireäksi, oli edellä mainittu priorisointi mielestäni välttämätöntä.

Tunsin opinnäytetyöryhmämme muut jäsenet, Jaakko Tuominiemen ja Jani Hermanssonin hyvin jo entuudestaan, josta oli mielestäni suuri hyöty tapahtumaa järjestettäessä. Ryhmämme välinen viesti sujui erittäin hyvin, jonka lisäksi työtehtävien jako ja työtehtävien hoito sujui hyvin joustavasti, palvelen tapahtuman onnistunutta järjestämistä. Mikäli emme olisi tunteneet toisiamme hyvin, olisi ryhmän jäsenten väliset vastualueet, viestintä ja projektin aikatauluttaminen pitänyt tehdä huomattavasti nyt nähtyä strukturoidummin.

Työtehtävämme opinnäytetyöryhmän kesken olivat kevään aikana varsin samankaltaisia. Jaoin jokaiselle ryhmänjäsenelle "vastuukoulut" ja yhteistyökumppanit, joihin ryhmän jäsenten tulisi ottaa ja pitää yhteyttä kevään aikana. Ideoituamme oheisohjelmaa jaoin kullekin ryhmän jäsenelle yhdistykset tai yritykset, joihin tämän tulisi olla yhteydessä. Itselleni oli annettu vastuulle: Korson koulu, Amo Oy (Nintendo), Vantaan Budo-Kai, Citymarket Jumbo

sekä Stop Huumeille ry. Mielestäni oma yhteydenpito onnistui varsin hyvin ja sain siitä joiltakin osin myös positiivista palautetta. Stop Huumeille ry:n kanssa viestintä ei jostain syystä onnistunut riittävän hyvin, väärinymmärryksiä oli ilmeisesti puolin ja toisin.

Toiminnallinen osuus onnistui mielestäni niin koko ryhmältä kuin itseltänikin kokonaisuutena arvioiden kiitettävällä tavalla. Onnistuimme hankkimaan tapahtumaan ohjelmaa ja yhteistyökumppaneita, tapahtuma itsessään onnistui hyvin, nuoria saapui runsain mitoin paikalle ja yhteistyökumppanit sekä Selvä verkoston! -toimijat olivat toimintaan tyytyväisiä.

Kevään aikana opinnäytetyön kirjallinen osuus jäi varsin vähälle huomiolle, tosin laadimme ennen tapahtuman toteutusta opinnäytetyön suunnitelman. Kirjallisen työn laadintaan ei tapahtumaa suunniteltaessa juuri aikaa tai ajatuksia ehditty suomaan. Tapahtuma järjestettiin kesälomien kynnyksellä, jolloin opinnäytetyömme kirjallisen osan aloittaminen viivästyi syksyyn 2009. Tällä saattoikin olla vaikutusta omaan motivaatiooni kirjallisen työn tekemiseen. Koin tapahtuman onnistuttua saavuttaneeni tavoitteeni ja kirjallinen työ tuntui lähinnä välttämättömältä pahalta. Omien tuntemuksieni mukaan näin saattoi ainakin jossain määrin olla myös ryhmän muilla jäsenillä. Saattaakin olla, että ryhmän ehkä liiankin läheiset välit kostautuivat tässä kohden. Jälkikäteen arvioiden olisi ryhmän toiminnan kannalta ollut välttämätöntä, että olisimme syksyn alussa aloittaneet prosessin alusta kirjallisen toiminnan osalta ja sopineet ryhmän tavoitteet, periaatteet ja työnjaon. Nyt opinnäytetyö ainakin omasta mielestäni seilasi vesillä syksyn ajan ilman kapteenia ja selkeää päätettyä määräsatamaa. Ainakin itselleni selkeämmästä työnjaosta ja aikataulusta ja tavoitteesta olisi ollut apua, varsinkin koska työskentelin päätoimisesti opiskelujen ohessa. Koenkin, että en omalta osaltani antanut kirjallisen työn valmistumiseen maksimaalista panosta. Toisaalta virheistään oppii ja jatkossa osaan kiinnittää tämänkaltaisiin asioihin enemmän huomiota.

Opinnäytetyön tekeminen on ollut mielestäni monessakin suhteessa oppimisen paikka. Projektin eri vaiheet ovat tuoneet esille omia vahvuuksia, heikkouksia ja kehittämisalueita. Tapahtuman onnistuminen antoi tervettä itseluottamusta omiin kykyihin ja oli kaiken kaikkiaan positiivinen kokemus. Omista vahvuuksista nousi ehkä keskeisimpänä verkostotyön osaaminen, sekä kyky luoda uusia kontakteja ja hallita kokonaisuuksia. Henkilökohtaisista heikkouksistani suurin on mielestäni toiminnan aikatauluttaminen ja aikataulun noudattaminen, joka näkyy varsinkin silloin kun meneillään on useita päällekkäisiä projekteja ja asioita, kuten tässä tapauksessa päivätyön ja opinnäytetyön yhteensovittaminen. Paremmalla aikataulutuksella, tavoitteita ja välitavoitteita lisäksi asettaen, olisin voinut työskennellä tehokkaammin ja projektin edistymistä olisi ollut helpompi seurata aina tapahtuman järjestelystä kirjallisen opinnäytetyön valmistumiseen asti. Paremmalla ajan hallinnalla ja organisoinnilla myös kiireen muodostama stressi olisi todennäköisesti ollut vähäisempää.

Olen työskennellyt yhteensä noin seitsemän vuotta rikosseuraamusalalla, joista kuusi vuotta Vankeinhoito- ja noin vuoden ajan Kriminaalihuoltolaitoksessa. Työkokemuksen lisäksi ovat opintoni Laurea Ammattikorkeakoulussa painottuneet rikosseuraamusalaan. Olen siis työtätehtävissäni työskennellyt runsaasti rikoksiin syyllistyneiden henkilöiden kanssa, lisäksi opinnoissani on keskittetty sängen suurelta osin ennaltaehkäisevään kriminaalityöhön. Niin työssäni kuin opinnoissanikin ehkäisevän kriminaalityön kohderyhmänä ovat olleet henkilöt, joiden rikollinen historia on jo varsin mittava. Opinnäytetyön tekeminen herätti minut pohtimaan, että olenko minä ja ehkä muutkin ihmiset, jotka työskentelevät sosiaali- ja rikosseuraamusaloilla laiminlyöneet ennaltaehkäisevässä työssä yksilöt, tässä tapauksessa nuoret, jotka eivät ole rikoksiin syyllistyneet lainkaan?

13.2.3 Itsearviointi: Jaakko Tuominiemi

Lähtökohta opinnäytetyön tekemiseen oli, se että olin jo pidemmän aikaa miettinyt, että jonkinlaisen konsertin järjestäminen voisi olla mielenkiintoista ja innostavaa. Olen itse soittanut hieman vastaavissa tapahtumissa nuorena ja muistan kuinka mukavaa ja musiikkiharrastukseen innostavaa se on. Alkuperäisenä ideanahan oli järjestää bändikilpailu vantaalaisille bändeille ja tuo tavoite toteutui, vaikka mukaan olisikin hyväksytty minkälaisia esityksiä tahansa. Se, että mukana olisi ollut musiikkiesitysten lisäksi jotain muuta, olisi muuttanut tapahtuman kokonaisuutta aika paljon. Esimerkiksi näytelmien tai erilaisten yksilöesitysten olisi täytynyt olla todella hyviä, että yleisö olisi jaksanut keskittyä niitä seuraamaan. Minä itse olin aluksi sitä mieltä, että totta kai mukana voi olla mitä tahansa esityksiä, mutta realistisempaa oli, että mukaan tuli lopulta vain bändejä.

Tuntuu, että varsinkin suunnittelun osalta minä itse olen ideanikkari, joka ei aluksi tyrmää tai suunnittele liian pitkälle omia ideoitaan. Siksi oli hyvä, että teimme opinnäytetyötä ryhmässä ja jokaista ideaa voitiin punnita monesta näkökulmasta. Saavutimme mielestäni ryhmän kesken hyvän tasapainon tämän suhteen. Kaikki tuottivat ideoita ja kaikki myös olivat valmiita olemaan kriittisiä ideoiden suhteen, jos siihen oli tarvetta. Tähän liittyen minä en ole koskaan ollut se tehokkain toteuttaja, mutta siinäkin ryhmä löysi hyvän tasapainon.

Suurin oppi tämän opinnäytetyön aikana olikin toteuttamiseen orientoituminen. Ensinnäkin en ole koskaan pitänyt niin sanotusta verkostotyöstä. Tällä tarkoitan yhteyden pitämistä sidosverkostoihin esimerkiksi soittamista paikkoihin joihin puhuessa täytyy olla virallinen ja joihin puhuu ensimmäistä kertaa. Tällöin täytyy esittää asiansa selkeästi ja lyhyesti. Nyt kun jouduin soittelemaan ympäriinsä virallisia tahoja rehtoreista SPR:ään, kehityin paljon soittamisessa ja se alkoi sujua hyvin. Itse olin pääasiallisesti yhteydessä Peltolan-, Jokiniemen-, Ruusuvuoren-

ja Kartanonkosken kouluihin sekä SPR:n, AC-Hakiin, Suomen Parkour ry:hyn ja Rajakylän VPK:hon. Yhteistyö SPR:n kanssa oli ollut tapahtuman suhteen monivuotista, mutta tänä vuonna SPR ei lopulta saanut paikalle osallistujia. Se harmitti, sillä olin käyttänyt suhteellisen paljon aikaa SPR:n mukaan ottamiseen. Otin yhteyttä moneen tahoon löytääkseni sen oikean tahon, joka tapahtumaan voisi osallistua. Suomen Parkour Ry:hyn olin yhteydessä vain sähköpostilla, mutta sieltä en saanut oikein kunnollista vastausta. Ehkä olisi tarvittu sinnikkäämpään toimintaa minun taholta, jotta yhdistyksen edustajia olisi saatu mukaan osallistumaan. Siihen suhteutettuna, että juuri yhteistyökumppaneiden hankkiminen ja niihin yhteyden pitäminen oli minulle koko työn suurin haaste, kaikki meni lopulta mielestäni erittäin hyvin. Yhteistyökumppanit olivat tyytyväisiä ja saivat nähtävästi tapahtumasta sen mitä tulivat hakemaan.

Kirjallisessa osuudessa koin olevani parhaimmillani työn rakenteeseen ja myös tekniseen toteuttamiseen liittyen. Myös tiedonkeruussa koen olevani hyvä ja auttavani myös opiskelutovereitani. Tuntuu, että vaikka teimmekin opinnäytetyötä paljon erillämme aikataulullisesta sovittamisesta johtuen, tekeminen pysyi tasapainossa kokoajan. Mielestäni opinnäytetyöprosessi kokonaisuudessaan oli hyvin onnistunut. Välillä hieman junnattiin paikallamme, eikä edetty paljoa, mutta kirjallisen työn valmistumisen lievä hitaus onkin ainoa asia mitä tekemisessä olisi voitu parantaa. Tapahtuma itsessään onnistui paremmin kuin osasin odottaa ja kirjallisenkin työn lopputulokseen voi olla erittäin tyytyväinen.

13.3 Riskien arviointi

Riskejä, joita luettelimme tapahtuman onnistumiseen nähden, olivat se, että tapahtumaan ei saada tarpeeksi yleisöä. Vernissan kapasiteetin mukaisesti nuoria oli ihannemäärä, noin 300 henkilöä, sillä yleisötungosta ei ollut, eikä myöskään tunnelma latistunut liian vähäisen yleisömäärän johdosta. Esiintyjä oli ihanne määrä, heidän taitotasonsa oli huikea joten tämäkin riski tapahtuman onnistumisen suhteen ei toteutunut. Kukaan esiintyjä ei myöskään peruuttanut tulemistaan, joten saimme nuoret sitoutumaan paikalle saapumiseen hyvin. Myöskin mahdollisilta sairastapauksilta vältyttiin. Kävijämäärän kahdeksankertaistuminen kertoo siitä että markkinointi onnistui viimevuotista paremmin. Tästä saamme kiittää nuoria, sillä suurin osa katsojista oli heidän koulukavereitaan. Niin ikään myös järjestyshäiriöiltä vältyttiin, eikä selvää päihteidenkäyttöä tapahtumapaikalla havaittu.

Kartoitimme ennen tapahtumaa kireän aikataulun luomia ongelmia. Näitä olivat: esiintyjien rekrytointi on vaikeata, yhteistyökumppaneiden hankinta ongelmallista, tapahtuman markkinointi on vaikeata, koska esiintyjä ei voida hyvissä ajoin käyttää apuvälineenä markkinoinnissa, suunnitelman tekoon on liian lyhyt aika ja kokousaikataulujen yhteen sovittaminen Selvä!

-verkoston jäsenten kanssa. Näistä ongelmista selvisimme mielestämme hyvin, vaikka alussa näytti siltä että parin kuukauden aikana tapahtuman järjestäminen olisi työn täyteistä ja vaikeaa. Tiukan aikataulun tuomat ongelmat vältimme sillä että, teimme yhteistyötä projektiryhmän kanssa koko ajan ja pidimme palavereja noin kolmen viikon välein.

Aluksi palaverien sisältö oli vain suunnittelua, jonka jälkeen ne sisälsivät lähinnä sitä, että pidimme työryhmän ajan tasalla siitä mitä olimme opinnäytetyöryhmän kanssa saaneet aikaiseksi, eli miten olimme oman roolimme hoitaneet ja nuorten tavoittamisessa onnistuneet. Saimme myös tukea ja palautetta toiminnastamme projektiryhmältä, joten pysyimme yhteisessä linjassa. Tulevista ongelmista välttyimme myös sillä että saimme jaettua vastuuta tehokkaasti työryhmän kesken. Markkinoinnin jakaminen nuorille säästi meidän työsarkaa ja ennen kaikkea oli oikea kanava markkinoida tapahtumaa. Yhteistyökumppaneiden saaminen oli suhteellisen helppoa. Näytti siltä, että lahjoitukset hyvään tarkoitukseen innosti yhteistyökumppaneita mukaan. Tapahtuma oli samalla myös oiva markkinointiväylä yhteistyökumppaneille.

14 Yhteenveto

Haastatteluissa ilmeni tyytyväisyys tapahtuman järjestelyihin. Moni mukana ollut taho ilmaisi, että vuonna 2008 järjestetyn Nollat taulussa tapahtuman ohjelmarakenne ja idea oli hyvä. Haastatteluiden mukaan nuorten innostaminen ja osallistaminen onnistuivat. Nuoria saatiin seuraamaan tapahtumaa, esiintymään tapahtumaan sekä markkinoimaan tapahtumaa. Koulujen kautta nuorten tavoittamisen koettiin olevan hyvä keino.

Haastateltujen henkilöiden mukaan tämäntyyppisellä ohjelmalla voidaan vaikuttaa nuorten päihteidenkäyttöön, sillä virikkeellistä vapaa-ajanviettoa oli hyvin tarjolla ja päihteetön toiminta-areena antoi nuorille esimerkkiä päihteettömästä juhlimisesta. Haastatellut tahot olivat sitä mieltä, että on tärkeää osoittaa nuorille, että musiikkitapahtumissa ja juhlissa voi olla myös selvin päin.

Sidosryhmien haastatteluissa nousi esiin, että nuorten päihteidenkäyttöön voitaisiin vaikuttaa paremmin järjestämällä Nollat taulussa -tapahtuman kaltaisia tapahtumia enemmän. Tapahtuman koettiin lisäksi olleen tärkeä nuorten elämään nähden ja siitäkin syystä sen toivottiin saavaan jatkoa. Poliisin mukaan Nollat taulussa -tapahtumalla ja sen kaltaisilla tapahtumilla pystytään vaikuttamaan myös nuorten rikollisuuteen, nuorten rikollisuuden korreloivan vahvasti päihteiden käytön kanssa. Poliisin arvion mukaan tapahtuman aikana Tikkurilan asema-alue ja sen lähialue oli poikkeuksellisen rauhallinen. Tarkoitus oli, että nuoret saavat samalla mahdollisuuden päästä esiintymään ja saamaan tätä kautta positiivisen kokemuksen omasta

toiminnastaan. Haastateltujen opettajien mukaan oppilaat olivat innoissaan esiintymismahdollisuudesta.

15 Johtopäätökset ja pohdinta

Mielestämme onnistuimme tapahtuman järjestämisessä, sillä nuorten kävijämäärä kasvoi edellisvuodesta miltei kahdeksankertaiseksi. Aikaisempina vuosina paikalle on ollut vaikea saada yleisöä, vaikka esiintymässä on ollut suuriakin nimiä kuten Apulanta. Tapahtumanjärjestäjä E:

”Historiahan on se, että tätä on järjestetty useamman vuoden ja on aina ollut se ongelma, ettei se saavuta yleisöä oikeen. Vaikka alkuaikoina siellä oli mielettömän hyviä esiintyjiä. Oikeen rahaesiintyjiä. Ja oli toi Valtti areena tapahtumapaikkana ja silti siellä oli tosi marginaalisesti sitä yleisöä.”

Nyt kuitenkin tapahtuma on hyvässä suunnassa sillä nuoria tuli paikalle. Koulu C:n musiikinopettaja oli tyytyväinen nuorten osallistumisaktiivisuuteen, ja jotta nuoria saataisiin tulevaisuudessa paikalle enemmän, voisi miettiä, että tänä vuonna esiintyneet nuoret lähtisivät kiertämään ja markkinoimaan useita kouluja tapahtumasta, ja että esimerkiksi voittajayhtyeestä tehtäisiin lehtijuttu, joka julkaistaisiin ennen seuraavaa tapahtumaa. Markkinoinnin kohdentamista voisi siis laajentaa. Nuorten osallistaminen tapahtuman mainostamiseen vähentää merkittävästi työryhmän työtä ja helpottaa samalla kiireellistä aikataulua. Meidän kohdalla nuorten aktivoiminen markkinointiin helpotti valtavasti työryhmän työsarkaa. Markkinointi olisi voitu hoitaa pelkästään niin, että työryhmämme jakaa nuorten parissa mainoksia, mutta näimme kuitenkin paljon hedelmällisempänä sen, että nuoret ottaa vastuun tästä Ennen kaikkea samalla se aktivoi, osallistutti ja sitoi esiintyviä nuoria tapahtuman järjestämiseen. Nuorilla oli siis vastuuta tapahtuman järjestämisessä, sitä voisi vain lisätä tulevina vuosina. Koulu C:n musiikinopettaja mainitsi haastattelussa:

”...nuorille pystyy kyllä antamaan mitä tehtäviä vain ja että jos niille antaa vastuuta niin kyllä ne tekevät. Jatkossa nuorille voisi antaa enemmänkin vastuuta tapahtumasta tiedottamisessa”.

Hän antoi hyvän idean tähän liittyen:

”...esimerkiksi siten että voittajabändi tekee pienen rundin ja kertoisivat heidän mielipiteensä tapahtumasta ja minkälainen se oli heidän mielestään. Elikä nuoret, kun kertoo nuorille,

se on ihan eri juttu, kuin tulee aikuiset kertomaan, että tulkaa nyt sinne ja sitten ei saa yhtään ottaa päihkeitä, ja sitten nuoret ovat että justiinsa joo, vedetään päät täyteen. Mutta sitten kun nuoret kertoo, niin se on aina erilainen tunnelma. Porkkanaksi myös bändeille että he pääsevät kertomaan. Ja siten se oikeasti tulee nuorten tietoisuuteen että tällöinen tämä tapahtuma on”.

Muutenkin nuorten osallistaminen on markkinoinnin osalta tärkeää. Nuoria voisi osallistaa esiintymisten ja markkinoinnin lisäksi myös suoraan tuottamiseen. Sitä kautta heillä olisi vielä enemmän motivaatiota markkinoida tapahtumaa. Nuoret myös tietäisivät miten muita nuoria tavoittaa parhaiten. Tapahtumajärjestäjä E:

”Ongelma on kuitenkin kokoajan se saavuttavuus kun me ei tavoiteta (nuoria) enää, kun miele ei ole niitä tiedotusväyliä millä me tavoitetaan tänä päivänä. Informaatiotulva tulee, niin jotkut julisteet tulee, niin se ei välttämättä kerro. Et pitää saada jollekin tapahtumalle niin hyvä imago et kun se toistuu, niin nuoret tietää, et nyt on taas se tai sitten pitää päästä niiden kanavien kautta ja mä en oikein osaa ajatella, et miten me jotain tapahtumaa mainostaisin jossain irc-galleriassa tai muussa. Et sit kun mennään niiden (nuorten) osa-alueelle niin mä voin kirjoittaa ihan noloa tekstiä sinne ja sit se näyttäytyy päinvastaisesti se koko mainos.”

”Nythän on tässä semmosia pilottihankkeita. Et ensin oli Tikkurilan teatterinuorten kanssa semmonen tapahtumantuottajakoulutushanke toissa keväänä ja sit ajateltiin, et sitä voisi alkaa käyttää nuoriin, niin että ne nuoret ite tuottaisiit tapahtumia.”

Asetimme tapahtuman tavoitteeksi määrän lisäksi myös laadun. Omilla järjestäjän fiilismittareilla jokaiselle työryhmän jäsenelle jäi tapahtumasta hyvä mieli sillä nuorilla tuntui aidosti olevan hauskaa. Huutoäänestys mietitytti etukäteen, sillä emme tienneet miten bändit ja yleisö tuollaiseen äänestämiseen suhtautuisivat. Huutoäänestys onnistui kuitenkin erittäin hyvin ja kaikille bändeille huudettiin erittäin paljon. Yleisöllä tuntui muutenkin olevan hyvin hauskaa huutaessa omaa suosikkibändiään voittoon. Huutoäänestyksestä ei kuitenkaan tullut vakavamielistä, vaan tuntui että osa nuorista huusi kaikille bändeille leikkimielisyyden hengessä. Voittajaksi selvisi Sauerkraut -yhtye ja yleisö oli aidosti innostunut. Koulu C:n musiikinopettaja sanoi, että oli hienoa, vaikka nuoret olivat eri kouluista, tapahtumassa vallitsi kuitenkin kannustava ja positiivinen ilmapiiri. Se myös lähentää nuoria.

Yleisö vaihteli tapahtuman aikana jonkin verran, mutta pääasiassa nuoret jaksoivat olla paikalla koko tapahtuman ajan. Diskon ajaksi yleisö vaihtui hieman enemmän sillä diskon DJ on tunnettu Itä-Vantaan nuorten diskoista ja muutenkin disko vetää hieman eri porukkaa kuin

bändikilpailu. Varsinkin maahanmuuttajia tuli paikalle diskon ajaksi. Saimme tapahtuman aikana positiivista palautetta myös paikalla olleilta musiikinopettajilta. Koulu C:n musiikin opettajan mielestä tapahtuma oli erittäin onnistunut.

"...tapahtumassa tullut missään vaiheessa sellainen olo että jotain olisi pitänyt tapahtua."

Tapahtuman järjestämisen nopea aikataulu ei näkynyt itse tapahtuman aikana, vaan paikalla vallitsi hyvin leppoisa meininki. Järjestämisen aikana kiire näkyi tiettyjen suurten tai muuten hitaasti toimivien osapuolten pois jäämisenä, mutta esimerkiksi STOP huumeille Ry mukaan saamisessa ei ollut kiireestä kyse, vaan muista seikoista. Ryhmämme päätavoitteena oli hyvän tapahtuman järjestäminen ja siinä mielestämme onnistuimme.

Voimme todeta, että yleisön eli nuorten paikalle saanti mahdollisti monella tapaa ehkäisevän päihdetyön onnistumista. Tämä johtui siitä että tapahtumassa oli tarjolla paljon ohjelmaa joka oli virikkeellistä vapaa-ajan toimintaa joka tukee ehkäisevää päihdetyötä. Voimme aluksi miettiä, että millä tavalla esimerkiksi bändikilpailu toteutti ehkäisevää päihdetyötä. Lähtökohtaisesti bändikilpailu oli opinnäytetyöryhmämme alkuperäinen idea ohjelman rungoksi. Halusimme kuitenkin, että esitykset syntyvät nuorista ja emme tämän takia rajanneet esitysten sisältöä. Nuorista kuitenkin tuli vain musiikkiesityksiä, joten tapahtuman ideaksi muotoutui leikkimielinen bändikilpailu.

Musiikkiesitykset ovat monessa mielessä ehkäisevää päihdetyötä tukevaa toimintaa, etenkin päihdeettömässä areenassa. Esitysten myötä nuoret pääsivät esille ja saivat mahdollisuuden tuoda esille omaa osaamistaan. Soittajat, jotka tapahtumassa esiintyivät, olivat todella taidokkaita. Tähän myös yhtyi Koulu C:n musiikinopettaja, jonka omat oppilaat olivat myös mukana esiintymässä. Hän sanoi että hänen mielestään tapahtumassa oli huikea taso. Taidon hankkiminen ja sen harjoittaminen sekä kehittäminen ovat tärkeitä motivaatiotekijöitä nuorten harrastamisessa yleensä ja taitotason lisääntyessä sitoutuminen harrastukseen kasvaa (Metsämuuronen 1995, 259). Tämä kertoo siitä, että taidokkaiden esitysten kautta paikalla olleilla katsojilla sekä kanssa kilpailijoilla saattoi, syntyä kokemuksia, jotka motivoivat pitkäjänteiseen harjoitteluun tulevaisuudessakin. Hienot esitykset saattoivat innoittaa nuoria jatkamaan harrastustaan tai jopa yleisön jäsenten tarttumaan kitaraan tai muuhun soittimeen ja aloittamaan uuden harrastuksen.

Panostuksen taso, joka tapahtumassa esiintyvillä nuorilla oli, huokui esityksistä. Tämä kertoi siitä, että ohjelma oli tarpeeksi haasteellista ja mielekästä. Koulu C:n musiikinopettaja kertoi tapahtuman jälkeisessä haastattelussa, että nuorten ja opettajien panostus oli suurta ja tämä teki tapahtumasta merkityksellisen ja hyvän. Juuri tämän takia uskomme, että tapahtuma oli

onnistunut. Nuoret ottivat tosissaan vastaan haasteen ja panostivat esityksiinsä. He halusivat näyttää osaamistaan ja siksi pyysivät ystäviään paikalle. Oman taidon näkeminen ja kokemus omista kyvyistä on tärkeää ja sitä edesauttoi myös yleisön kannustus. Tapahtumassa oli hyvä fiilis, jota pitivät yllä taitavat juontajat. Ennen kaikkea, kun tapahtuma oli päihteetön ja musiikin parissa ilonpitoa tuotiin esille päihteettömästi, ehkäisevää päihdetyötä syntyi ainakin kokemuksen kautta epäsuorasti.

Kirjassa Kuvassa nuoret (Houni, Suurpää 1998, 135) kirjoitetaan siitä miten kuvataide voi vaikuttaa itsensä hallintaan. Kuvissa näkyvä oman käden jälki synnyttää refleksiivisen suhteen omaan tekemiseen ja sen arviointiin. Tämä taas vahvistaa päätösvaltaa päättää itse mikä on tärkeää ja mikä ei. Sama koskee musiikkia ja varsinkin tapahtuman tarjoamaa mahdollisuutta päästä näyttämään taitonsa muille samanikäisille nuorille ja itselleen. Tämän tyyppinen oman käden jäljen kautta tuleva tietoisuus omista kyvyistä tukee myös oman itsehallinnan kykyä. Itsehallinnan kyky voi toimia kykynä hallita omaa päihteidenkäyttöä.

On hyvä miettiä myös sitä, mitä hyviä puolia musiikin harrastamisesta voi nuorelle olla? Oliko tässä mielessä musiikki hyvä tapahtuman rungoksi?

Tähän viitaten vastasi Koulu C:n musiikinopettaja haastattelussamme.

"... Koulussa sen huomaa että kun pääse bändiin miten se luo sitä yhteishenkeä siinä porukassa ja se on yks ihan loistava keino just tämmöiseen yhteisöllisyyden löytämiseen. On se tutkittu juttu että ne ketkä ovat mukana musiikissa kehittyvät monilla alueilla kuten liikunnallisesti ja just siinä kokonaisuuden hallinnassa. Musiikissa pitää ajatella monta asiaa samaan aikaan, että paketti toimii ja siinä on hirveästi osa alueita. Jos olet semmoisessa hyvä niin kyllä sitä pärjää muissakin aineissa, ellei kyseessä ole laiskuutta. Jos nuorilla olisi into ja halu niin kyllä ne pärjäisivät vaikka missä. Kyllä se kehittää luovuutta etenkin ja luovuutta tarvitaan niin monessa elämän osa alueessa tuli sinusta mikä tahansa. Niin kyllä ihmisen aina pitää olla esillä, olet missä työssä tahansa ja uskaltaa sanoa mielipiteensä. Ja musiikki on hyvä siinä mielessä että sinä osaat tuoda itseäsi esille ja se on kova pala musiikin tunnillakin mennä tuonne eteen. Eron huomaa sen kun pääse kerran eteen niin ei sieltä malta olla ollenkaan poissa. Itsetunto siis kasvaa".

Tapahtuman rungoksi muotoutunutta bändikilpailua kritisoitiin tapahtuman suunnitteluvaiheessa joidenkin verkoston tahojen puolesta. Sanottiin, että musiikki ei saa saada niin suurta roolia. Näyttää kuitenkin siltä, että tuollaisena iltana musiikki ohjelman runkona toimii erittäin hyvin ja antaa mallia hyvinvoinnille tärkeästä virikkeellisestä päihteettömästä harrastustoiminnasta sekä esiintyjille että yleisön jäsenille. On kuitenkin tärkeä miettiä sitä, mitä ehkä

verkoston jäsenetkin pelkäsivät, että suurin osa kohderyhmästä, joka tapahtumaan saapui, saattoi olla musiikkiorientoitunutta ja jo aktiivista nuorisoa.

Koulu C:n musiikinopettaja kommentoi tähän liittyen tapahtuman jälkeen:

”Siellä tosin oli paljon semmoisia, jotka tunsin ennestään ja paljon niitä jotka musiikki luokitelta”. .

Tässä mielessä ehkäisevää päihdetyötä ei ehkä saatu kohdennettua mahdollisimman tehokkaasti niin sanottuun riskiryhmään kuuluviin nuoriin eli nuoriin, jotka eivät vielä ole aktiivisia harrastelun suhteen. Uskoisimme kuitenkin, että syy siihen, miksi tapahtumaan kävijöistä moni oli musiikki orientoituneita nuoria, ei johtunut musiikkipainotteisesta ohjelmarakenteesta, sillä tapahtumassa oli muutakin ohjelmaa kuten salibandykisa, karatenäytös ja vapaapalokunta ja disko. Uskomme, että nuoret, jotka markkinoivat tapahtumasta kohdensivat tiedottamisensa ystäviinsä, jotka he tiesivät olevan musiikillisesti aktiivisia ja musiikista kiinnostuneita. Tämä tieto perustuu kuitenkin vain omiin arvioihin ja erään paikalla olleen opettajan kommentteihin. Paikalla saattoi olla paljon niitäkin, joilla ei aiempaa kokemusta musiikista tai muusta harrastelusta ollut. Joka tapauksessa mikäli tapahtuma saa jatkuvuutta ja on jo nuorien tiedossa, ensi vuonna paikalle saattaa tulla enemmänkin suurta yleisöä, jolloin joukossa on paljon niitä, jotka eivät jo harrastele. Silloin saamme paikalle myös enemmän riskiryhmään kuuluvia nuoria. Lisäksi mikäli tiedotus kohdennetaan suurelle yleisölle, eli tapahtumaa markkinoidaan yleisesti kouluissa ja tiedottamiseen osallistuu muutkin nuoret kuin esiintyjät, paikalle saadaan laajempi otos nuorisoa kuin vuonna 2008.

Näemme, että ongelmana ei ollut myöskään se, että tapahtuman ohjelma oli liian musiikkipainotteista, ja bändikilpailu toimi ohjelman rakenteena liian hallitsevasti. Emme koe niin, että nuoret eivät saaneet tapahtumassa muita virikkeitä, sillä muutakin ohjelmaa oli esillä koko tapahtuman ajan. Päinvastoin syy siihen, miksi bändikilpailua tulisi vaalia, on se, että bändikilpailu innosti nuoria paikalle. Näin ehkäisevää päihdetyötä voitiin kohdentaa. Lähdimme siitä epäilyksestä, että yleisö ei ollut täysin holistinen aiempien musiikillisten kokemusten suhteen, sillä joissain kouluissa saatiin masinoitua kannattajia paikalle todella laajasti. Tämä antaa uskoa tulevaan, sillä paikalle tapahtumaan voi tulla kuka tahansa.

Oheisohjelma on myös hyvin tärkeä osa ehkäisevää päihdetyötä. Harrastustoiminnan markkinointi ja virikkeiden antaminen on tärkeää, jotta päihdeettömiä vapaa-ajan viettotapoja omaksutaan. Erään musiikinopettajan mielestä oheisohjelma oli esittelyinä huikean hienoja, mutta ne jäivät vähän bändien varjoon. Heille olisi voitu tehdä erillinen lava, jossa olisi ollut valot joiden avulla he olisivat tulleet enemmän esille. Lisäksi kaikki yhdistykset olisivat voi-

neet käydä esittelemässä toimintaansa lavalla. Näin markkinointia olisi saatu tehokkaammaksi. Kaikki nuoret eivät nimittäin välttämättä uskaltaneet käydä niin rohkeasti kyselemässä oheisohjelman tarjoajien toiminnasta. Päihteetön motoristiseura P.A.N Raisers tosin kävi esittelemässä toimintaansa ja kertoivat myös liikuttavat elämäntarinansa, jotka aukaisivat varmasti paljon nuorten silmiä. Nämä puheenvuorot olivat erinomaisia elävän elämän esimerkkejä päihteidenkäytön negatiivisista seurauksista. Samaa mieltä oli koulu A:n musiikinopettaja joka oli tapahtumapaikalla mukana:

”se oli ihan loistava kun ne kävi ne moottoripyöräkundit siel kertomassa et varmaan aika monelle näille meidän mopopojille avas sitä juttua.”

Pitäisikö oheisohjelman olla sitten enemmän suoraan päihteisiin liittyvää? Aikaisempina vuosina paikalla on ollut Stop Huumeille Ry:n edustaja kertomassa huumeista. Paikalle voisi kutsua mukaan myös muita vastaavia valistavia järjestöjä. On kuitenkin varottava, ettei tapahtumasta muotoudu nuoret karkottavaa valistustilaisuutta. Ehkä tässäkin voisi osallistaa nuoria. Tapahtumajärjestäjä E:

”Valistus on joskus ollut vähän semmosta jeesustelua. Raittiustoimintaa, et halutaan pelastaa nuoria, et semmosta se ei sais olla. Sen pitäis ehkä olla enemmän semmosta tapakasvatusta ja kuinka paljon otetaan ja minkä takia.”

”Mä aina ajattelen et hyvää nuorten tekemää jotain ohjelmaa: animaatioita tai esityksiä tai jotain sellasia missei niinku opeteta vaan tavallaan niinku esitetään sellainen humalahakui-nen juominen tai humalassa käyttäytyminen semmosessa niinku epämiellyttävässä valossa jotenkin tai naurettavassa valossa, niin totta kai se vaikuttaa.”

Vantaalla on esimerkiksi tehty nuorten kanssa valistava Haluutsäki? lyhyt elokuva, jossa nuoren tytön koko elämä muuttuu päihteiden käytön seurauksena. Nuoret ovat toteuttaneet elokuvan käsikirjoituksesta elokuvaksi asti.

Nuorten oman aktiivisuuden huomioonottaminen myös oheisohjelmassa olisikin tärkeä paranusehdotus tulevaisuutta varten. Tämä tukisi ehdottomasti nuorten toiminnallisuutta ja toisen uuden ulottuvuuden nuorille tapahtuman ohjelmasta vastaamiseen. Mikäli bändikilpailua pidettäisiin ohjelman rakenteena, se ei haittaisi jos välissä tulisi jotakin muuta harrastustoimintaa esittelyyn. Nuoret voisivat tuottaa tämän oheisohjelman ja näin nuoria saataisiin osallistettua entistä paremmin. Toki seuroja ja yhdistyksiä voisi olla myös mukana esittelemässä toimintaansa, mutta mikäli nuorista tulisi esityksiä oheisohjelmaan, musiikki ei saisi niin suurta roolia nuorten esityksiä ajatellen. Nuorten elokuvia tai tanssiesityksiä voisi olla bändien

välissä ja tämä voisi myös toimia siinä mielessä, että nuorten kynnys harrastuksen aloittamiseen voisi madaltua, sillä esitykset tuotettaisiin heidän vertaisryhmänsä toimesta. Tapahtumassa olisi pitänyt keskittyä entistä enemmän kohderyhmän huomioonottamiseen. Yritimme oheisohjelman kautta saada ohjelman mahdollisimman monipuoliseksi, mutta unohdimme kohdentaa oheisohjelmaa tietyille yleisön jäsenille. Tähän koulu A:n musiikinopettaja osasi puuttua haastattelussa:

”ei niin et mä olisin jotenkin sukupuolisidonnainen etteikö tytöt voisi moottoripyöristä ja wiistä (kiinnostua) ja näin mutta ehkä niinku... mut oliks siel mitään mikä olisi ollut tytöille?”

Tämä oli erittäin hyvä kysymys, sillä oheisohjelma ei suoranaisesti koskenut tyttöjä. Esimerkiksi salibandyä voivat myös tytöt harrastaa, mutta suoraan tytöille kohdennettua oheisohjelmaa ei ollut. Tähän olisi myös hyvä jatkossa tehdä muutos.

Tapahtuman järjestelyjen onnistuminen, sekä etenkin tapahtuman hyvä vastaanotto nuorten keskuudessa, joka näkyi yleisömenestyksenä, helpottanee tapahtuman järjestämistä tulevina vuosina. Uskoaksemme nuorille jäi tapahtumasta hyviä mielikuvia, joka vaikuttanee tapahtumaan suosioon jatkossakin. Yleisömäärän noustessa on tapahtumaa jatkossa myös helpompi markkinoida yhteistyökumppaneille, muun muassa lähialueen yrityksille, paikallisille urheiluseuroille sekä tapahtuman muille sidosryhmille. Toivommekin, että tapahtuman menestys aiheuttaa sen, että Selvä! -verkoston toimijat saavat omalta osaltaan lisää motivaatiota tapahtuman järjestämiseen ja siihen osallistumiseen. Lähipoliisin kohdalla tämä tuli esille hänen haastattelussaan:

”Nollat taulussa -tapahtuma on edellisinä vuosina ollut niin suppee, ni me ei uskallettu siten niinku varautua. Ei ollu ihan tarkkaa tietoo siitä, että kuinka paljon porukkaa sinne on tulossa ja millä volyymillä meidän, poliisin, kannattaa osallistuu siihen... Siin oli varmaan sellasta omaakin pessimismiiä sit vähän mukana, ois vaan rohkeemmin pitäny tarttua siihen asiaan, ois pitäny itte olla rohkeemmin mukana vaan.”

Seuraavina vuosina tapahtuman järjestämiseen toivotaankin kaikkien tahojen panostusta. Niin kuin nyt näyttää, oikeassa suunnassa ollaan, vaikka tapahtumassa on vielä paljon kehitettävää
Tapahtumajärjestäjä D:

”Nyt tossa tapahtumassa ollaan semmoisella pohjalla mistä on hyvä lähtee kehittämään. Aikaisemmin oltiin kun sitä järjestettiin Tikkurilan jäähallissa, niin puitteissa oli jo kauhee rakentaminen. Tavallaan silloin lähettiin tosi korkeelta liikkeelle ja päädyttiin sit kuitenkin

vähän vaatimattomampaan. Mut tämä vaatimattomampi vaihtoehto on osoittautunut toimivammaksi.”

Tapahtumajärjestäjä E:

”Tää oli nyt niinku niin lähellä sitä oikeeta suuntaa mitä on koskaan ollut. - Kun ollaan istuttu työryhmässä jossa aikuiset suunnittelee tapahtumaa nuorille, niin se on ollut varmaan se suurin kompastuskivi. Ei tiedetä mikä on se asia mikä vetoaa nuoriin. Ei me olla koskaa tiedetty mikä on semmoinen esiintyjä, joka vetoaa nuoriin, vaikka olis ollut tuhansia euroja rahaa. Tänäkin päivän nuorten kulttuurit on jakautunut niin moneen eri kastiin, et yksi bändi tuo yhden porukan sinne ja toinen bändi toisen porukan.”

Se, että ollaan hyvällä kehityskykyisellä pohjalla antaa varmasti motivaatiota eteenpäin. Nyt Vernissa todettiin hyväksi tilaksi, sillä siellä tapahtumaa on helppo järjestää tällä konseptilla. Vernissalla järjestetään joitain muitakin vastaavantyyppisiä tapahtumia vuoden varrella, joten se on ainakin osalle nuorista valmiiksi tuttu paikka. Vernissan tila on muutenkin nuorista lähtöisin, sillä alun perin se on ollut nuorten valtaama talo. Tila on myös sopivan kokoinen, eikä sen täyteen saaminen ole niin suuri projekti kuin jos puhuttaisiin jäähallista. Tapahtumajärjestäjä D:

”Lähtisin mielelläni siitä, et sitä järkkäts Vernissalla ainakin jonkun vuotta ja sit kattoo vähän, et miten jos se alkaa keräämään niin paljon porukkaa, että tilat jää pieneksi, niin sitten voi järkkää jossain isommassa paikassa.”

Lähipoliisi:

”Poliisin puolesta me toivottais, et tällaset tapahtumat jatkuu, varsinkin tämmösinä päivinä, mitkä nyt yleensä niinku, millon nyt nuoret käyttää alkoholia ja muuten kokoontuu. Koulujen viimeset päivät ja miksei niitä vois mieltii, et voisko jonain toisenakin päivinä olla, et näit vois järjestää useamman: uudet vuodet, vaput tämmöset, niin miksei sillonkin vois keksiä jotain, jotain minne mennä.”

Monesta haastattelussa tuli ilmi, että tällaisia tapahtumia tarvittaisiin lisää. Tietenkään pelkästään se, että järjestetään vain jotain tekemistä, ei riitä, mutta hyviä tapahtumia, joissa nuoret saisivat olla mukana alusta asti järjestämässä, ei voi koskaan olla liikaa. Tapahtumajärjestäjä E:

”Vantaalla tapahtuu ihan sairaan vähän. Täällä ei oikeesti tapahdu mitään nuorille. Ei ole säännöllisiä diskoja eikä mitään semmosia mitä on joskus ollut jotain Klondyken isoja diskoja. Ei ole mitään semmosia biletapathumia jotka olis kerran kaks kuussa. Se puuttuu kokonaan ja mun mielestä sellaisia pitäis olla. Hyviä sellaisia tapahtumia, joissa oltais ihan ehdottomia päihteiden suhteen. Sillon se vaikuttais.”

Keravalla sijaitsevan Klondyken diskot olivat yhdeksänkymmentäluvulla alueella kovassa suosiossa. Silloin tapahtumassa ei oltu päihteiden suhteen ollenkaan ehdottomia, mutta alkupe räinen idea on varmasti ollut hyvä. Mielestämme on väärin olettaa, etteivät nuoret osaa pitää hauskaa ilman alkoholia tai etteivät he tule tapahtumaan, johon ei saa tulla päihteettömänä. Tapahtumajärjestäjä E:

”Kyl mä uskon et nuoret oppis siihen käytäntöön. Et silloin on ne hyvät bileet, mut sinne ei voi mennä kännissä. Ja ne olis vaik kerran kuussa joko perjantai tai lauantai, mut se että ne on kerran vuodessa, niin se ei varmaan kauheesti vaikuta. Se on liian harvoin, et koskaan ne kävijät ei oo samoja. Mun mielestä pitäis pyrkiä siihen tottumukseen.”

Koulujen ja opettajien entistä parempi osallistaminen voitaisiin jatkossa toteuttaa mahdollisesti siten, että jo tapahtumaa edeltävänä syksynä sovittaisiin mukana olevien koulujen kanssa tulevan kevään tapahtuman ohjelmasta ja siitä, että miten kukin koulu olisi mukana sen toteutuksessa, tämä saattaisi edesauttaa myös tapahtuman markkinointia, josta Koulu B:n musiikinopettaja kertoo:

”Se ois erittäin hyvä. Selkiyttäis tosi paljon. Sitten ku se on pidemmällä aika välillä, niin siten sitä suusta suuhun mainostamistakin pystyy harrastamaan paljon pitemmällä aikavälillä. Pitää olla joku motiivi (harjoitteluun). Siihen pystyis valmistautumaan, niin ku hakeen niitä sopivii biisejä. Totakin vois mainostaa ihan oman koulun piirissä, et hei nyt on tää ja lähtekää sinne mukaan ja, et sit ku se on kauemman aikaa, niin sitä enemmän se vaikuttaa.”

Yhteistyötä koulujen kanssa voisi vielä selkeyttää ja tehdä siitä jokavuotista. Vuosi vuodelta yhteistyö koulujen kanssa helpottuisi, kun koulussa olisi aina sama henkilö, johon oltaisiin yhteydessä. Yhteyshenkilöitä ei siten tarvitsisi etsiä joka vuosi uudelleen. Tapahtumajärjestäjä E:

”Jos kehittäis niin kannattais tarkemmin tehdä suunnitelma siitä, et pyrkis löytämään sen kontaktihenkilön sieltä koulusta ja sitten hänen kanssa yhteistyössä pyrkis järjestämään jonkinlaisen tapaamisen tai infotilaisuuden, et mikä se porukka on kenelle ketä pyytää sinne mukaan.”

”Tämän kentän hahmottaminen on iso työ jo sinällään. Ku me ollaan paljon kouluysteistyösä, niin meillä on mennyt vuosia, et me tiedetään, ihan oman verkostoitumisen kautta, et kehen kannattaa olla yhteydessä, et on kokemukset niistä ihmisistä.”

Vastauksena siihen, että tapahtumassa esiintyvät nuoret kohdentavat markkinoinnin lähipiiriinsä, voisi olla koulujen muiden aktiivisten oppilaiden mukaanotto tapahtuman markkinointiin esimerkiksi oppilaskunnan hallitusten muodossa, kuten Koulu B:ssä:

”Esimerkiks. Meilläkin on hirveen hyvin toimiva oppilaskunnan hallitus ja varmaan monessa muussakin koulussa ja meillä oikeen erityisen hyvin.”

Tapahtumajärjestäjä E:n mielestä jatkuvuuteen on hyvät edellytykset:

”Jos tollaset hyvän mielen tapahtumat toistuis vuodesta toiseen, niin kyllä se aika nopeesti sais hyvää imagoa. Kun puhuttiinkin siitä, että onko Nollat taulussa ihan hirveen nimi, niin sit se vois yhtäkkiä kääntyä toiseksi.”

Näyttää siltä, että tapahtuman tulevaisuus on siinä mielessä valoisa, koska nuorilla oli mukavaa tapahtumassa ja todennäköisyys on olemassa, että he osallistuvat mukavaan tapahtumaan ensikin vuonna, joko esiintyjinä tai yleisössä. Lisäksi mikäli nyt hyväksi todettuja keinoja osataan käyttää jatkossakin ja vielä tehostaa niitä entisestään, on Nollat taulussa tapahtumalla valoisa tulevaisuus. Nuorten käyttäminen markkinoinnissa ja esitysten luojina on merkittävä tekijä, joka tulisi ottaa huomioon tulevina vuosina. Jo luotuja kontakteja tulisi hyödyntää ja kiinnittää 2008 vuonna järjestetyssä tapahtumassa olleet tahot, kuten oheisohjelman tuottajat ja koulut joista esitykset tulivat, tuleviin Nollat taulussa tapahtumiin. Heihin olisi tulevina vuonna helppo ottaa yhteyttä ja pyytää mukaan tapahtumaan tulevinakin vuosina. Etenkin tapahtumassa mukana olleiden koulujen kanssa voisi jopa sopia, että ne hommaavat joka vuodelle esiintyjät, joten esiintyjä ei tarvitsisi erikseen hankkia.

On myös hyvä miettiä kuinka paljon projektissa sitten oikeasti nuoria osallistettiin? Voidaan miettiä esimerkiksi, että olisiko nuoret pitänyt ottaa mukaa myös tapahtuman suunnitteluun ja rakentamiseen. Leimo-Reijonen kertoo tutkimuksessaan Valistuksesta vastuunottoon (Leimo-Reijonen 2002, 43-50) Ylivieskassa nuorisotalolla toteutetusta Teuvo-klubista, jossa nuoret saivat itse suunnitella toiminnan. Nuoret olivat osittain ongelmanuoria, joiden päihteiden käytöstä ja vapaa-ajanvietosta oltiin huolissaan. Nuoret kuitenkin vapaaehtoisesti osallistuivat toimintaan ilmoittautumisesta lähtien. Nuoret myös järjestivät muille nuorille ohjelmaa. Nuorille tarjottiin näin vaihtoehtoja kaduilla pyörimiseen. Vastuun saaminen, subjektiivisuus, it-

sestä lähtevä tekeminen ja tavoitteellisen toiminnan järjestäminen auttoivat tämän vaihtoehdon vastaanottamisessa. Sitoutuminen toimintaan oli myös luontevaa, sillä toimintaan lähdettiin nuorten omasta maaperästä.

Tapahtumassa otettiin nuoret eritysten ja ohjelman tuottajiksi, mutta silti muutti toiminnalle tuli nuorille annettuna. Nytkin saatiin toki nuoria mukaan jopa tavoitetta enemmän ja varmasti toiminta innosti varsinkin esiintymässä olleita nuoria. Mutta ehkä ensi kerralla kannattaisi nuoret ottaa mukaan jo suunnitteluvaiheessa. Nuorille voisi antaa kohtuullisen paljonkin vastuuta, siitä minkälaista ohjelmaa tapahtumassa lopulta on. Näin voitaisiin myös vähentää resurssipulaan liittyviä ongelmia. Sitä ettei Vantaan kaupungin toimijoilla ole aina tarpeeksi aikaa tapahtumien järjestämiseen.

Ylivieskassakin resurssipula oli yksi lähtökohdista miksi nuoria työllistettiin nuorisotalolle. Nuorille vastuun jakaminen ja antaminen muodostui lopulta keinoksi kiinnittää nuoria olemassa olevaan järjestelmään ja jättämään samalla päihdekokeiluja vähemmälle. Nuoret vielä vuosi vuodelta yhä uudelleen sitoutuivat toimintaan. Tokikaan nuorten vastuuttaminen ei onnistunut hetkessä, mutta pitkäjänteisellä työllä saatiin hyviä tuloksia aikaan. (Leimo-Reijonen 2002, 50-51)

Vantaalla tällaiseen toimintaan on rakenteita jo olemassa. Vantaalla on järjestetty keväällä 2007 Vernissan ja Tikkurilan teatteri- ja sirkuskoulun kanssa pilottihankkeena nuorten tapahtumatuottajakoulutus. Mukana koulutuksessa oli Tikkurilan teatteri- ja sirkuskoulun nuoria. Tavoitteena oli järjestää teatterikoulun kevätfestivaalien avajaiset ja päätösdisko. (Kulttuuripalveluiden toimintakertomus 2007, 14.)

Arvioidessa tapahtuman tulevaisuutta on mahdotonta antaa vedenpitäviä vastauksia. Voihan olla, että tapahtumaa ei saada enää järjestettyä tai sen kävijämäärä putoaa minimiin. Tämä kaikki on kiinni siitä halutaanko tapahtuman eteen tehdä työtä. Uskomme kuitenkin, että työtä ei kovinkaan paljon edes tarvitse tehdä, sillä tuntuu siltä että nuoret haluavat päästä esiintymään ja katsomaan tapahtumaa ensikin vuonna. Mikäli hyvin käy, tulevaisuudessa tapahtuman voi saada kasvamaan niin suureksi koulujen päättjäistapahtumaksi, että bändikilpailu on yleisesti tunnettu ja arvostettu koko Vantaalla. Tapahtumasta voi saada niinkin suuren, että nuoret haluavat päästä sankoin joukoin yleisöksi ja etenkin esiintymään huolimatta siitä, että se on päihteen ja koulujen päättymispäivänä, jolloin tarkoituksena on "vetää päät täyteen". Tämä kaikki on mahdollista, sillä jos tapahtuma saadaan pikkuhiljaa kasvamaan sen näkyvyys ja merkittävyyskin kasvaa.

Tähän Koulu C:n musiikin opettaja toteaa sanoilla:

”sitten voittekin vallata jälleen sen Valtti-areenan”.

16 Eettisyys ja luotettavuus

Eettisessä pohdinnassa pyritään tarkastelemaan niitä valintoja, joita projektissa tehtiin, siinä valossa olivatko ne eettisesti hyviä ja oikeita. Tukena pohdinnalle käytimme tutkimusetiikan kirjallisuutta sekä humanistisen tutkimusalan etiikan kirjallisuutta. Projekti ei ollut luonteeltaan tutkimus, mutta mielestämme tutkimusetiikan kysymyksiä voidaan esittää myös projektimme eettisyyttä miettiessä. Etiikalla ja tutkimusetiikalla tarkoitetaan eettisiä kysymyksiä, jotka voivat liittyä moraalisiin valintoihin ja päätöksiin. Ne voivat liittyä tutkimuskohteen ja menetelmän valintaan, aineiston hankintaan, tieteellisen tiedon luotettavuuteen, tutkittavien kohteluun, tutkimustulosten vaikutuksiin tai tiedeyhteisön sisäisiin toimintaperiaatteisiin. (Kuula 2006, 11.)

Projektin aiheena oli päiheetön tapahtuma nuorille. Tapahtuman ohjelman pohjaksi syntyi koulujen välinen bändikilpailu. Aluksi tapahtuman järjestämistä voidaan lähestyä eettiseltä kannalta. Konsekventialistinen eli seurausetiikka korostaa tekojen seurauksien arviointia moraalien perustana. Seurausetiikassa eettinen egoismi painottaa yksilölle itselleen koituvia teon suotuisia seurauksia. Utilitarismissa teon moraalisuus arvioidaan siitä, onko sillä hyviä seurauksia mahdollisimman monelle asianomaiselle (Kuula 2006, 23.) Pyrimme noudattamaan utilitaristista näkemystä tapahtumaa järjestäessä.

Kilpailua, joka rakentui tapahtuman ohjelman pohjaksi, voidaan pohtia eettisesti ja miettiä oliko se kaikkien kannalta hyvä valinta. Ennen kaikkea osallistuvien nuorten kannalta tätä asiaa pitää tarkastella. Monet nuoret miettivät sitä, ettei voitto kuulunut niille, jotka huutoäänestyksessä pärjäsivät. He tiesivät, että voittaja bändillä oli enemmän kannattajia paikalla ja tämän takia he pärjäsivät huutoäänestyksessä. Nuorille kuitenkin sanottiin, että heidän kannattaa pyytää kavereitaan ja kannattajiaan paikalle, sillä lopuksi olisi huutoäänestys, jolla voittaja ratkaistaisiin. Näin ollen vastuu oli nuorilla ja voitto kuului niille, jotka olivat tapahtumasta markkinoinnissa parhaiten onnistuneet. Eräällä koululla oli kuitenkin muihin kouluihin nähden epäsuotuisa lähtötilanne, sillä he eivät saaneet flyereita, joilla olisivat tapahtumaa koulussaan voineet mainostaa. Tästä vastuun joutuu ottaa projektityöryhmä. Suoranaista eettistä vääryyttä ei kuitenkaan päässyt tapahtumaan, sillä jo alusta asti painotimme nuorille, että kilpailu on leikkimielinen, sitä ei tule ottaa turhan tosissaan ja että jo itse esiintymismahdollisuus olisi saavutus. Katsoimme, että kaikille esiintyville nuorille olisi suotuisaa, mikäli painottaisimme sitä, että esiintyminen itsessään olisi suuri mahdollisuus.

On myös hyvä miettiä sitä, houkuteltiinko nuoria paikalle epäeettisin perustein. Käytimme markkinoimisessa nuoria, jotka vastasivat suuresti tiedottamisesta. Nuoret siis informoivat ystäviään paikalle tapahtumaan. Nuorten innostamisessa tiedotukseen käytimme tiettyjä kikkoja kuten sanomalla, että kilpailun tulokseen voitte vaikuttaa sillä, että saatte paikalle paljon nuoria. Tarkoituksemme oli se, että mahdollisimman paljon nuoria saataisiin paikalle, jotta ehkäisevää päihdetyötä voitaisiin heihin kohdentaa. Kilpailua itsessään pidettiin siinä mielessä tärkeänä, että se voisi tuoda paikalle kannustusryhmää. Sitä, painotimme liikaa nuorten paikalle saantia kilpailun takia, on hyvä miettiä. Tämä olisi saattanut vaikuttaa siten, että suorituskeskeisyyttä olisi alleviivattu liikaa. Tätä pyrimme välttämään. Pyrimme ottamaan muitakin syitä esille, jonka takia nuoria olisi hyvä saada paikalle, kuten mielekästä ohjelmaa. Lisäksi painotimme sitä, että nuorten paikalle saanti olisi tärkeää sen takia, että tapahtumaan saadaan hyvä tunnelma. Epäsuotuisinta olisi ollut se, että paikalla ei olisi ollut ollenkaan yleisöä ja nuoret olisivat joutuneet esiintymään tyhjälle salille.

Sitä, oliko päihteettömyys esillä tarpeeksi, on hyvä pohtia. Valitsimme strategiaksi päihteettömyydelle linjan, jossa painotettiin enemmän hyvää esimerkin antamista kuin valistavaa tiedottamista. Ehkäisevän päihdetyön materiaalia oli esillä tapahtumassa, mutta painotimme harrastustoiminnan lisääntymistä nuorissa. Tapahtumalla painotettiin myös sitä, että ilman päihteitäkin voi pitää hauskaa. Strategiamme oli saada nuoret tietoisia päihteiden haitoista, mutta myös enemmän lisätä päihteiden käytöstä suosivista toimintatavoista irtipääsyä. Tutkimusten mukaan virikkeellinen harrastaminen pitää nuoria pois päihteiden ongelma käyttöä suosivista sosiaalisista verkostoista (Komiteamietintö 2000, 3.25). Luotettavuutta, sille antoi tapahtumamme virikkeitä päihteettömälle vapaa-ajan vietolle, ei ole mitattavissa opinnäytetyöryhmän aikataululla. Nuorilla oli kuitenkin hauskaa tapahtumassa ja voidaan miettiä, sitä miten nuorten hyvät kokemukset tukevat elämänhallintaa ja onnistumisen kokemukset tukevat itsetuntoa. Tämä on empiirinen kokemus asiasta joten johtopäätöksien luotettavuus perustuu paikalla olleiden näkemyksiin. Haastatteluiden näkemysten mukaan tapahtuma antoi paljon virikkeitä päihteettömälle vapaa-ajan vietolle. Suoranaista tietoa siitä, oliko päihteettömyys tarpeeksi esille, ei ole. Tapahtumasta ei kuitenkaan haluttu tehdä valistustilaisuutta, jolloin päihteettömyyden alleviivaaminen olisi saattanut synnyttää epäedullisia tuloksia.

Puhalluttaminen ovella olisi voinut olla eettisesti huono vaihtoehto. Puhalluttaminen olisi saattanut vaikuttaa epäedullisesti nuorten kokemuksiin, etenkin jos ovelta olisi jouduttu käännättämään esimerkiksi yhden kaljan juoneita nuoria. Mielestämme on parempi, että nuoret ovat turvallisesti päihteettömässä tapahtumassa, vaikka olisivat yhden kaljan juoneetkin. Näin nuori voi olla ainakin loppuillan turvallisesti ilman päihteitä. Tämän myös lähipoliisi otti arviointiin liittyvässä haastattelussa esille. Lisäksi nuorten käännättäminen ovella olisi voinut

vaikuttaa erittäin negatiivisesti nuoriin. Ei voi tietää mihin ovelta käännytetty nuori matkaansa jatkaa.

Esitysten valintaa on hyvä pohtia eettisestä näkökulmasta. Nuorten esitykset tulivat kouluista, eli siellä nuorten esityksiä valittiin tapahtumaan. Miltei kaikki halukkaat pääsivät esiintymään, mutta joitakin esiintyjä jouduttiin karsimaan. Tämän karsinnan tekivät koulun opettajat. Mikäli tulevaisuudessa esiintyjä joudutaan karsimaan, olisi hyvä järjestää kouluissa erikseen karsinnat esiintyjäehdokkaille, joissa demokraattinen äänestys koulun kesken päättää esiintyjät. Näin karsinta tapahtumaan pääsystä olisi eettisesti oikea. Nuoret saivat itse päättää esityksiensä sisällöstä ja tämä oli eettisesti oikea valinta. Musiikki, joka pohjautui ohjelman pohjaksi, sulkee ulos tiettyjä muita taidetuotoksia. Koulut saivat päättää esiintyjistä, joten musiikki esitykset olivat koulujen valinta. Joissakin kouluissa kuitenkin oli muitakin tuotoksia tarjolla, jotka karsittiin pois. Eettisyyden kannalta tulevaisuudessa vastuu opettajilta voisi siirtyä äänestykseen, jossa oppilaat päättäisivät mitä esitykset pitävät sisällään. Vähemmän eettinen ratkaisu olisi se, että tapahtuma pidetään bändikilpailuna ja oheisohjelmaan painotetaan muita harrastusmuotoja. Tämä johtuu siitä, että kilpailun ulkopuolelle jää muut taidetuotokset. Tämä olisi kuitenkin yleisön paikalle saannin kannalta tärkeää, sillä näytti siltä, että bänditapahtumat, joissa on nuorten esityksiä, vetävät yleisöä. Tässä mielessä ratkaisu olisi eettisempi, sillä suurempi määrä nuoria hyötyy olemalla päihdeettömässä forumissa. Toki ei voida tietää, onko Talent -tyyppinen leikkimielinen kilpailu, jossa on kaiken tyyppisiä koululaisten esityksiä yhtä hyvä yleisö magneetti kuin bändikisa. Näin ollen on vaikea määritellä edes sitä, millä keinoilla vaikutetaan parhaiten ehkäisevän päihdetyön kohdentamiseen. Ei siis tiedetä mikä ohjelmarakenne tai mikä tapa karsia nuorten esityksiä on paras keino saada yleisöä paikalle.

Mittarit, joita projektin arviointiin käytettiin, olivat haastatteluita ja omia havaintoja, eli projektissa mukana olleiden kokemuksia. Kvantitatiivisia mittareita ei ollut. Haastattelut olivat mielestämme hyvä valinta aineistojen hankintaan, sillä aika ei mahdollistanut esimerkiksi nuorten harrastustoiminnan kehittymisen seurantaan. Nuorten mielipiteet tapahtumasta saatiin opettajien haastatteluiden kautta, mutta nuorten ääni jäi suoraan saamatta. Näin ollen projektin luotettavuutta olisi saatu parannettua myös nuoria haastatteleamalla. Ongelmaksi koitui se, että haastatteluita olisi ollut vaikea kohdentaa tapahtuman jälkeen nuoriin, sillä heti tapahtuman jälkeen alkoi kesälomat ja moni bändien jäsenistä suoritti peruskoulunsa loppuun, eikä näin ollen ollut enää syksyllä kouluista tavoitettavissa.

Projektin luotettavuutta voidaan lähestyä myös miettimällä muita mittareita. Hyvässä tieteellisessä käytännössä parhaiten tutkimuksen luotettavuuden ja uskottavuuden takaa tieteellisten menettelytapojen noudattaminen. Eettisesti hyvä tutkimus edellyttää tieteellisiä tietoja,

taitoja ja hyviä toimintatapoja niin tutkimuksessa teossa kuin sosiaalisesti tiedeyhteisössä ja suhteessa ympäröivään yhteiskuntaan. (Kuula 2006, 34.) Voidaan pohtia, sitä oliko tapahtuma eettisesti hyvä ja luotettava näiden mittareiden perusteella. Opinnäytetyö perustuu tieteelliseen lähdekirjallisuuteen, joiden luotettavuus on tarkastettu. Pyrimme koko projektin ajan vaalimaan eettisesti hyviä toimintatapoja kuten nuorten tarpeiden huomioon ottamista ja näkemysten kunnioittamista. Halusimme, että nuorten ääni tulee laajasti esille ja että mietitään miten tapahtuma on mahdollisimman suotuisa kaikille osapuolille. Rahoituslähteet ja tutkimuksen suorittamisen kannalta merkitykselliset muut sidonnaisuudet ilmoitetaan tapahtuman raportoinnissa (Kuula 2006, 35). Projektissa otettiin huomioon järjestäjien, yhteistyökumppanien ja oheisohjelman tuottajien panos. Halusimme painottaa heidän osuuttaan myös kirjallisessa osuudessa.

Ihmisten yksityisyyden kunnioittaminen on yksi tutkimuseettisiä normeja. (Hallamaa ym. 2006, 124.) Raportoinnissa ei tule esille mukana olleiden identiteettiä, sillä kenenkään mukana olleen nimeä ei mainita. Lisäksi kuvamateriaalista ei selviä kenenkään henkilöllisyys.

17 Lopuksi

Aiempiä vuosina merkittävä ongelma tapahtuman onnistuneen järjestämisen suhteen on ollut mielestämme vastuullisten vetäjien puuttuminen järjestävässä organisaatiossa sekä se, että nuoria ei ole otettu tekemiseen mukaan tarpeeksi tehokkaasti. Selvä! -verkoston toimijat ovat joutuneet järjestämään tapahtumaa oman työnsä ohella ja toimijoita on ollut varsin suuri määrä. Lisäksi toimijat edustavat erilaisia lähestymistapoja tapahtuman aihepiiriin. Järjestävä organisaatio on ollut suuri, jolloin päätöksenteko ja organisaation sisäinen viestintä vaikeutuvat oleellisesti. Edellä mainitusta johtuen voitaisiin mielestämme tulevinakin vuosina perustaa pienehkö projektiryhmä, joka vastaisi tapahtuman järjestelystä vuoden 2008 tapaan. Uskomme, että esimerkiksi Laurea-ammattikorkeakoulun opiskelijoita voitaisiin jatkossakin hyödyntää tapahtuman järjestämisessä. Uskomme näin saatavan toimintaan kustannustehokkuutta halvan työvoiman muodossa, minkä lisäksi opiskelijat lieventäisivät Selvä! -verkoston toimijoiden työtaakkaa. Ammattikorkeakouluopiskelijat voisivat osallistua tapahtuman toteutukseen jonkin opintoihin kuuluvan kurssin kautta tai työharjoittelun muodossa. Työharjoittelija tai -harjoittelijat sijoitettaisiin esimerkiksi Vantaan elävän musiikin yhdistykseen joka keväät ennen tapahtumaa.

Jottei tapahtuman tuotantoa ja ohjelman suunnittelua jouduttaisi aloittamaan joka vuosi uudelleen alusta, voitaisiin itävantaalaisten koulujen ja urheiluseurojen kanssa luoda yhteistyöverkostoja, joiden avulla voitaisiin jo tapahtumaa edeltävänä syksynä sopia kunkin koulun ja

urheiluseuran kanssa tulevan Nollat taulussa -tapahtuman ohjelman tuottamisesta seuraavan vuoden tapahtumaan. Tällöin koulut ja nuoret saataisiin sitoutumaan tapahtumaan huomattavasti aiempaa paremmin. Samalla tapahtuman markkinointivastuuta voitaisiin siirtää enenevässä määrin koulujen ja nuorten itsensä vastuulle. Keskustelimme haastattelujen yhteydessä edellä mainitusta asiasta tapahtumaan osallistuneiden koulujen edustajien kanssa. He olivat kaikki kiinnostuneita toteuttamaan tämänkaltaista toimintamallia. Selvä! -verkoston toimijat voisivatkin näin ollen keskittyä enemmän suunnittelemaan tapahtumaan liittyviä eettisiä linjauksia ja sitä, miten ennaltaehkäisevää päihdetyötä tullaan kunakin vuonna tapahtumassa toteuttamaan.

Toiminnan tehostamiseksi, päätöksenteon nopeuttamiseksi ja viestinnän parantamiseksi tulisi eri toimijoiden vastualueet jakaa entistä paremmin jo hyvissä ajoin ennen tapahtumaa. Toiminnalla on oltava vastuullinen vetäjä, joka valvoo tuotannon eteenpäinviemistä. Viime vuoden perusteella ei ole mitään syytä sille, ettei tapahtumaa kannattaisi järjestää tulevanaikin vuotena. Kehitettävää on, mutta koska tällä kertaa tapahtuma monesta suusta kuultuna onnistui aiempaa paremmin ja lähti kehittymään siihen suuntaan, josta tapahtumaa on hyvä kehittää, luotamme että tapahtuma tulee onnistumaan tulevaisuudessakin.

Lähteet

Hallamaa, J., Launis, V., Lötjönen S., Sorvali I, 2006. Etiikkaa ihmistieteille. Helsinki: Hakapaino Oy.

Helve H. 2002 Arvot, muutos ja nuoret. Helsinki: Yliopistopaino

Holmila, M. 2002. Asuinalue ja päihdehaitat Arviointitutkimus ehkäisevästä paikallistoiminnasta Tikkurilassa ja Myllypurossa. Saarijärvi: Gummerus kirjapaino Oy

Holvas J., Raivio H., Seppänen P. 1997 Paljon varaa sanoa. Teoksessa Holvas J., Raivio H., Seppänen P. 1997. Ei voisi vähempää kiinnostaa - nuoruuden filosofia. Vantaa: Tummavuoren kirjapaino Oy

Huoponen, K., Peltonen, H., Mustalampi, S., Koskinen-Ollonqvist, P. 2001. Päihteiden käytön ehkäisy. Opas koulujen ja sidosryhmien yhteistyöhön. Helsinki: Hakapaino oy

Jarasto, P. Sinervo, N. 1999. Murrosikäisen ja nuoren maailma. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy

Kemppinen, P. 1997. Nuori minänsä vankina 1 osa: alkoholi, imppaaminen, lääkkeet, huumeet, kielteinen elämä. Vantaa: Kannustusvalmennus Oy

Kinnunen, S-K. 2008. Reaktorissa tarjolla huvia ja hyötyä. Helsingin Sanomat 20.2.2008: osastossa Kaupunki.

Kivivuori, J. (toim.) 2002. Nuoret rikosten tekijöinä ja uhreina. Helsinki: Hakapaino Oy

Kronqvist, E.-L., Pulkkinen M-L. 2007. Kehityopsykologia Matkalla muutokseen Porvoo: WSOY

Kurki, L. 2007. Nuorisokasvatus sosiokulttuurisen innostamisen kehityksessä. Teoksessa Nivala, E. & Saastamoinen, M. (toim.) 2007. Nuorisokasvatuksen teoria - perusteita ja puheenvuoroja. Tampere: Tampereen yliopistopaino Oy.

Kuula A, 2006. Tutkimusetiikka: Aineistojen hankinta, käyttö ja säilytys. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Laitinen, A., Nyqvist, L. & Paaso, J. 1994. Elinympäristö, elämäntapa ja rikollisuus. Poliisin oppikirjasarja 4/94. Helsinki: Sisäasiainministeriön poliisiosasto

Lähteenmaa J. 1991 Tyttöjen irtiottoja. Teoksessa Hoikkala T. (toim.) 1991. Törmäävät tulkinat. Helsinki: Oy Gaudeamus Ab.

Nuorisoriikostyöryhmä. 2004. Nuorisoriikostyöryhmän mietintö. Työryhmämietintö 2004:12. Helsinki: Oikeusministeriö

Nuorten huumeiden käytön ehkäisytoimikunta. 2000. Nuorten huumeiden käytön ehkäisytoimikunnan mietintö.2000. Komiteamietintö 2000:3. Helsinki: Sosiaali- ja terveysministeriö

Parviainen, E. (toim.) 2004. Vantaa alueittain 2003. Vantaa: Dark Oy

Raivio H. 1997 Aktiivinen nuoriso- sopivasti radikaali. Teoksessa Holvas J., Raivio H., Seppänen P. 1997. Ei voisi vähempää kiinnostaa - nuoruuden filosofia. Vantaa: Tummavuoren kirjapaino Oy

Rantala K. 1998 Oman käden jälki- nuoren tie yksilölliseen ilmaisuun. Teoksessa Houni, P., Suurpää L. (toim.) 1998. Kuvassa nuoret. Vammala: Vammalan kirjapaino Oy.

Rimpelä, A., Rainio, S., Huhtala, H., Lavikainen, H., Pere, L., ja Rimpelä, M. 2007. Nuorten terveystapatutkimus 2007. Nuorten tupakkatuotteiden ja päihteiden käyttö 1977-2007. Helsinki: Yliopistopaino.

Rönn, S. (toim.). 2007. Vantaan kaupungin tilastollinen vuosikirja 2006. Vantaa: Printservice Oy

Salasuo, M. 2004. Huumeet ajankuvana. Saarijärvi: Gummerus kirjapaino Oy

Salasuo, M. 2006. Atomisoitunut sukupolvi. Helsinki: Yliopistopaino.

Seppänen P. 1997 Nuorisotutkimus työvoimatoimistossa. Teoksessa Holvas J., Raivio H., Seppänen P. 1997. Ei voisi vähempää kiinnostaa - nuoruuden filosofia. Vantaa: Tummuvuoren kirjapaino Oy

Tahvanainen, J., Kurikka, P., Lemola, N., Uusitalo, U., Hanhineva, T., Wentzel, C., Koste, A (toim.). 2006. Nuorista suomessa. Suomen nuorisoyhteistyö Allianssi Ry. Kirjapaino.

Turunen, K E.1996. Elämäнкаari ja kriisit. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy

Vallo, H., Häyrinen, E. 2003. Tapahtuma on tilaisuus - Opas onnistuneen tapahtuman järjestämiseen. Helsinki: Hakapaino.

Leimo-Reijonen Susanna. 2002. Valistuksesta vastuunottoon, Tutkimus sosiokulttuurisesta innostamisesta, ehkäisevästä päihdetyöstä ja sen toteuttamisesta nuorten parissa. Helsinki: Stakesin monistamo.

www-lähteet

AC-Haki. 2009. Viitattu 24.2.2009. <http://ac-haki.com/paasivu/>

Amo Oy. 2006. Wii-esittely: kokemus. Viitattu 24.2.2009. <http://www.nintendo.fi/?file=661>

Budo-Kai Ry. 2009. Viitattu 24.2.2009. <http://www.budokai.fi>

Curly Ry. 2008. Projektit. Vantaan Selvä! -verkosto. viitattu 13.2.2009. <http://www.curly.fi/yhdistys/projektit.html>

Kontio, E. 2008. Vantaa välittää -hanke. Viitattu 13.2.2009. <http://www.vantaa.fi/vantaavalittaa>

Kulttuuripalveluiden toimintakertomus 2007. 2008. Vantaan kaupunki, viestintä. Viitattu 26.2.2009. www.vantaa.fi/i_liitetiedosto.asp?path=1;218;61150;75629

Luopa, P., Harju H., Puusniekka, R., Sinkkonen, A., Jokela, J., Kinnunen, T., Pietikäinen, M. 2008. Kouluterveys 2008: Pääkaupunkiseudun raportti. Sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskus Stakes. Viitattu 13.2.2009. http://info.stakes.fi/kouluterveys/pkseutu/pkseutu2008_raportti.pdf

Luopa, P., Harju H., Puusniekka, R., Sinkkonen, A., Jokela, J., Kinnunen, T., Pietikäinen, M. 2008b. Kouluterveys 2008: Raportin liitetaulukot. Sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskus Stakes. Viitattu 13.2.2009 http://info.stakes.fi/kouluterveys/pkseutu/pkseutu2008_raportti_liitetaulukot.pdf

Länsi-Suomen pelastusalan liitto. 2009. Viitattu 24.2.2009.
<http://www.lspel.fi/index.phtml?s=275>

P.A.N. Raisers. 2008. Yhdistys-info. Viitattu 24.2.2009. <http://panraisers.org/pages/yhdistys-info.php>

Pesonen, E. 2006. Kauppiaat ja vanhemmat mukaan alaikäisten päihteidenkäytön vähentämiseen. Viitattu 13.2.2009.
http://www.vantaa.fi/i_perusdokumentti.asp?path=1;135;137;226;227;38553;48579;49040

Rajakylän VPK. Viitattu 24.2.2009. <http://www.rajakylanvpk.net/nuoriso.html>

Sosiaalialan- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskus. 2007. Käsitteet ja määritteet. Viitattu 13.2.2009
<https://www.stakes.fi/FI/tilastot/aiheittain/Paihteet/Paihdehuollonhuumeasiakkaatkasitteet.htm>

Tikkurilan aluetoimikunnan toimintakertomus 2005. Artikkelissa: Tikkurilan aluetoimikunta toimii asukkaidensa palveluiden ja viihtyvyyden puolesta. 2006. Viitattu 13.2.2009.
<http://www.tiksi.fi/Page/64b20a4d-6a1e-4b71-8682-da86ebe35cd9.aspx?announcementId=4f29d758-259a-418b-8381-66dbd8e9dd21&groupId=e656f986-5dc8-49e9-99e5-a0a049b5a5b0>

Tikkurilan palvelualueen turvallisuussuunnitelman seurantaraportti. Vantaan kaupunki. Viitattu 15.1.2009.
http://194.188.93.116/wl_ttal/newsp/ttal/pic/991026/br4768302416469_att1.doc

Kuvaotsikkoluettelo

Kuva 1: Tosi humalassa vähintään kerran kuukaudessa	18
Kuva 2: Tapahtuman tuottamisen prosessikaavio	30
Kuva 3: Projektin organisaatiokaavio	33
Kuva 4: Nollataulussa tapahtuman juliste ja flyeri	38

Liitteet

Liite 1 Kysymyksiä haastattelun rungoksi	84
Liite 2 Tapahtumabrief.....	85
Liite 3 Tiedote vantaalaisten koulujen rehtoreille	86
Liite 4 Virallinen ilmoittautumiskaavake.....	88

Kysymyksiä haastattelun pohjaksi

Oliko Nollat taulussa tapahtuma vuonna 2008 mielestäsi onnistunut?

Miten mielestäsi yhteydenpito, viestintä ja tapahtuman markkinointi onnistuivat?

Miten vertaisit tapahtuman toteutusta ja onnistumista aiempina vuosina järjestettyihin Nollat taulussa tapahtumiin?

Miten uskot nuorten kokeneen tapahtuman? (positiiviset vai negatiiviset fiilikset)

Vaikuttaako Nollat taulussa tapahtuma mielestäsi ennaltaehkäisevästi nuorten päihteiden käyttöön? miten?

Antoiko tapahtuma mielestäsi nuorille virikkeitä päihteettömään vapaa-ajan viettoon?

Oliko tapahtuman ohjelma mielestäsi onnistunut? (ohjelmasta, bändikisa) + kehitettävää?

Onnistuttiinko tapahtumassa mielestäsi osallistamaan nuoria riittävästi toimintaan? (esitykset, valokuvaaminen)

Millaisena näet Nollat taulussa tapahtuman jatkon?

Mitä tapahtuman toteutuksessa tulisi mielestäsi kehittää tai parantaa tulevina vuosina?

Tavoittiko tapahtuma mielestäsi riittävästi nuoria? (tiesivätkö nuoret tapahtumasta, yleisömäärä, esiintyjien määrä)

Mitä mieltä olet opinnäytetyöryhmän työskentelystä?

Nollat taulussa tapahtuman tapahtumabrief

Miksi tapahtuma järjestetään?

Tapahtumalla pyritään lähtökohtaisesti tuomaan vantaalaisille nuorille mielekästä tekemistä alkoholin juomisen sijaan koulujen päättäjäsiviikonloppuna.

Kenelle se järjestetään?

Itävantaalaisille yläkoululaisille.

Mitä järjestetään?

Järjestetään leikkimielinen koulujen välinen Talent- tyyppinen kilpailu, jossa esityksiä on ympäri Itä-Vantaan yläkouluja. Esitykset voivat pitää sisällään mitä vain, mutta tavoitteena on, että esitykset olisivat viihdyttäviä ja vetäisivät koulujen nuoria paikalle. Esitysten lomassa annamme nuorille mahdollisuuksia tutustua muunlaiseenkin virikkeelliseen toimintaan kuin harrastamiseen: esimerkiksi erilaisiin urheilulajeihin.

Miten tapahtuma toteutetaan?

Tapahtuman rahoittaa Selvä-verkosto ja projektiryhmänä toimivat opinnäytetyöryhmä sekä Selvä-verkostoon kuuluvan Velmu Ry:n ja Taidetalo Pessin edustajat. Projektiryhmän tehtävänä on suunnitella tapahtuman sisältö ja markkinointi.

Millainen tapahtuma toteutetaan?

Tapahtuman runkona on leikkimielinen koulujen välinen Talent- tyyppinen kilpailu. Esiintymiset voivat pitää sisällään mitä vain, mutta toivotaan, että saadaan esityksiä, jotka pitävät tunnelmaa yllä ja tuovat paikalle nuoria. Kutsumme paikalle myös eri urheiluseuroja ja yhdistyksiä esittelemään toimintaansa.

Ketkä toimivat tapahtuman isäntinä?

Opinnäytetyöryhmä sekä Velmun Ry:n edustaja.

Millaista tunnelmaa tapahtumalla tavoitellaan?

Ensimmäinen tavoite on, että tapahtumassa on miellyttävä olla ja että paikalle tulevat nuoret saisivat tapahtumasta sellaisen kokemuksen, että he tulevat mielellään seuraavanakin vuonna. Tapahtuman järjestämisen syihin liittyy, että nuorilla olisi mukavaa päiheettömästi. Toivomme siis mahdollisimman riehakasta tunnelmaa. Toivomme myös, että tapahtumasta ei tulisi aikuisten valvonnan alla olevaa tapahtumaa vaan, että nuoret voisivat tuntea olonsa rennoksi, ilman valvontaa.

Tiedote vantaalaisten koulujen rehtoreille

Päihteen tapahtuma vantaalaisnuorille 30.5.2008

Vantaan Selvä! -verkosto järjestää perjantaina 30.5.2008 tapahtuman vantaalaisnuorille. Tapahtuma toimii jatkumona vuodesta 2002 järjestetyille Nollat taulussa -konserteille.

Tapahtumapaikka ja -aika

Lasten ja nuorten kulttuuritalo Vernissa, Tikkurila 30.5.2008 klo 17.00-23.00

Tapahtuman kuvaus

Tapahtuman tavoitteena on järjestää vantaalaisille nuorille päihteen toimintaa koulujen päättjäisviikon perjantaina. Lähestymme Teitä tällä tiedotteella, sillä tavoitteena on, että tapahtuman esiintyjät kootaan alueen kouluista, eli suoraan tapahtuman kohderyhmästä. Tapahtumasta tulisi näin nuorten 'oma juttu' ja eri koulujen ja alueiden esitykset kilpailisivat leikkimielisesti keskenään.

Teidän apunne esiintyjien ja myös yleisön tavoittamiseksi on tärkeää. Uskomme, että koulusanne on nuoria, sekä henkilökuntaa, joilla löytyy halua ja intoa osallistua onnistuneeseen tapahtuman ja ohjelman luomiseen koulujen päättjäisviikonlopulle. Esitysten sisällön suhteen emme ole asettaneet tarkempia rajoja. Esitykset voisivat siten pitää sisällään esimerkiksi laulua, soittoa, tanssia, liikuntaa, taidetta, draamaa jne. Toivottavaa olisi, että esittäjinä olisi ryhmä nuoria, yksittäisten henkilöiden sijaan.

Uskomme, että osallistamalla nuoria ohjelman tuotantoon saamme heidät sitoutumaan tapahtumaan entistä paremmin. Haluamme myös antaa nuorille positiivisia kokemuksia päihteen toiminnasta ja tuoda esiin omaa osaamistaan esitysten kautta. Tapahtumassa tullaan esittelemään myös erilaista harrastustoimintaa, jonka tarkoituksena on tarjota nuorille virikkeitä päihteen vapaa-ajan viettoon.

Toivomme, että kartoittaisitte koulustanne mahdollisia esiintyjäehdokkaita sekä henkilökuntaa, joka voisi toimia linkkinä tapahtuman järjestäjien suuntaan. Tulemme mielellämme keskustelemaan lisää tapahtumasta Teidän ja/tai koulunne henkilöstön ja oppilaiden kanssa. Kykenemme vierailemaan koulullanne joustavallakin aikataululla. Koska tapahtuman ajankohdan on aikaa niukasti, toivomme yhteydenottoanne mahdollisimman pian!

Sähköposti: xxxx.xxxx@laurea.fi

puhelin: Jaakko Tuominiemi: xxx - xxxxxxxx , Juha Niemelä: xxx-xxxxxxx, Jani Hermansson: xxx-xxxxxxx

Vantaan Selvä! -verkosto

Selvä! -verkosto on toiminut vuodesta 2001. Verkoston tavoitteena on päihteen edistäminen lasten ja nuorten keskuudessa. Verkosto on järjestänyt päihteen konsertin / tapahtuman koulujen päättjäispäivänä vuosina 2002-2007.

Selvä! -verkostossa mukana olevat tahot:

Curly ry

Vantaan kaupungin ehkäisevän päihdetyön yksikkö

Vantaan kaupungin nuorisotoimi

Vantaan kaupungin sivistystoimi

Vantaan kaupungin Tikkurilan lasten- ja perheiden palvelut

Vantaan kaupungin Urban projekti

Turvallisuustalkoot -ohjelma: Vantaan kaupunki, Vantaan poliisi, Vantaan seurakunnat

Vantaan seurakunnat

Vantaan Elävän Musiikin Yhdistys Velmu ry

Myllyhoitoyhdistys ry / Selvää systeemi

tuottaja/toimittaja xxxxxxxxxxxx

Tapahtuman esiintyjien rekrytoinnista, tapahtumasta tiedottamisesta sekä tapahtuman markkinoinnista vastaavat Laurea - Ammattikorkeakoulun sosiaalialan opiskelijat: Jani Hermanson, Juha Niemelä ja Jaakko Tuominiemi, jotka tekevät aiheesta opinnäytetyön.

Virallinen ilmoittautumiskaavake

NOLLAT TAULUSSA tapahtuma

Virallinen ilmoittautumiskaavake

Bändin nimi: _____

Koulu: _____

Kokoonpano: _____

(+ esiintyjien iät)

Soittimet: _____

Yhteyshenkilö: _____

Yhteystiedot:

puh: _____

Email: _____

Allekirjoitus: _____

Kappaleiden lkm: _____

Musiikkityyli: _____

Esityksen kesto: _____